Έτος Ι΄

Τεῦχος 220ὸν

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Οἱ νέοι Ὑπαστυνόμοι καὶ Ἀρχιφύλακες δίδοντες τὸν νενομισμένον ὅρκον.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΣΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ι'.	ΑΘΗΝΑΙ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1962	ΤΕΥΧΟΣ 220ον

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΩΝ ΚΑΙ ΩΣ ΑΤΟΜΩΝ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Συμπεριφορὰ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων καὶ τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων.
2. Συμπεριφορὰ κατὰ τὰ μέτρα τάξεως στὶς ἐπίσημες ἑορτές.
3. Συμπεριφορὰ στὰ δικαστήρια καὶ στὶς δημόσιες ὑπηρεσίες ὅταν ἐξετάζωνται ὡς μάρτυρες.
4. Συμπεριφορὰ στὸ ἀστυνομικὸ κατάστημα καὶ κατὰ τὴν ἐνέργεια ἀνακριτικῶν πράξεων (ἔρευνα κατ' οἶκον, σωματικὴ ἔρευνα κλπ.).

***

1. Συμπεριφορὰ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν νόμων καὶ τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων.

Συνήθως οἱ ἀστυνομικοὶ βασίζουν τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διαφόρων νόμων καὶ τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων στὶς ποινικὲς κυρώσεις αὐτῶν σὲ περίπτωσι παραβάσεως. Καὶ ὅμως ὁ ἰδανικὸς ἀστυνομικὸς μπορεῖ νὰ ἐπιτύχη στὸ Τμῆμα του τὴν πλήρη ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων χωρὶς νὰ κάνη μήτε μιὰ μήνυσι σὲ κανένα. Ἡ ἠθικὴ ἐπιβολὴ ποὺ ἀσκεῖ μὲ τὸ γλυκὸ τρόπο τῆς ὁμιλίας, μὲ τὴν πειθὼ ποὺ δίνει στὰ λόγια του, μὲ τὸ κῦρος του καὶ μὲ τὸ αἴσθημα τῆς εὐθύνης ποὺ δημιουργεῖ στὸν παραβάτη, μὲ τὴ γοητεία του τέλος, κάνουν ὥστε ὅλοι γενικῶς χωρὶς ἀντίρρησι καὶ μὲ προθυμία νὰ συμμορφώνωνται στὴ θέλησί του, ποὺ ἐκπροσωπεῖ τὴ θέλησι τοῦ νόμου.

Βλέπετε λοιπὸν τὸν εὐγενῆ ἀστυφύλακα ποὺ θὰ ἰδῆ μιὰ παράβασι σ' ἕνα κατάστημα νὰ πλησιάζη εὐγενικά, νὰ χαιρετᾶ τὸν καταστηματάρχη γελαστὸς καὶ νὰ τοῦ ὁμιλῆ μὲ τὸ κ ύ ρ ι ε πάντοτε, ὑποδεικνύων εὐγενικὰ τὴ συμμόρφωσί του πρὸς τὸ νόμο. Δὲν προτάσσει ποτὲ τὸ περίφημο «γιατί τὸ κάνατε αὐτὸ ἢ γιατί ἀφήσατε τοῦτο; κλπ.».

Ὁ εὐγενὴς ἀστυφύλαξ παρακαλεῖ γιὰ τὴ συμμόρφωσι μὲ τὶς κείμενες διατάξεις καὶ ἐπιτυγχάνει δύο πράγματα : νὰ γίνη ἐκεῖνο ποὺ πρέπει, παράλληλα δὲ νὰ ἐκτιμηθῆ ἡ συμπεριφορά του.

Θὰ μποροῦσα ν' ἀναφέρω ἄπειρα παραδείγματα καλῆς μὰ καὶ κακῆς συμπεριφορᾶς ἀστυνομικῶν. Σὰν δεῖγμα συμπεριφορᾶς καλῆς ἢ κακῆς, θὰ σᾶς πῶ μερικά, ποὺ ἔχω ὑπ' ὄψιν μου καὶ τὰ γνωρίζω ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία μου.

Ἕνας ἀστυφύλαξ τῆς Τροχαίας ποὺ ρυθμίζει τὴν κίνησι πάνω στὸ βάθρον σὲ κεντρικὴ διασταύρωσι τῶν Ἀθηνῶν, ἀντιλαμβάνεται ἐξ ἀποστάσεως αὐτοκίνητο ποὺ τρέχει μὲ ὑπερβολικὴ ταχύτητα. Χωρὶς νὰ σταματήση τὴ δουλειά του μόλις πλησιάζει

τὸ αὐτοκίνητο κάνει νεῦμα στὸν ὁδηγὸ νὰ πλησιάση στὸ βάθρο καὶ αὐτὸς συμμορφώνεται ἀναμένοντας νὰ κληθῆ γιὰ τὸ αὐτόφωρο Πταισματοδικεῖο. Ὁ ἀστυφύλαξ ἐνῶ δὲν διακόπτει τὴ ρύθμισι τῆς κινήσεως, λόγῳ τῆς πυκνότητος τῆς κυκλοφορίας, λέγει εἰς τὸν ὁδηγόν: «Πολὺ θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ τρέχετε λιγώτερο γιατὶ μπορεῖ νὰ πάθετε μεγάλη ζημιά». Ἐν συνεχείᾳ σκύβει καὶ χαιρετᾶ τὸν ὁδηγό. Ὁ παραβάτης ὑπόσχεται, φεύγει καὶ ἔρχεται στὸ γραφεῖο μου ὡς διοικητοῦ τῆς Τροχαίας γιὰ νὰ μοῦ ἀναφέρη τὸ περιστατικὸ καὶ νὰ μὲ συγχαρῆ γιὰ τὸ ὄργανο αὐτό.

Στὸ Τμῆμα Τάξεως ἀνατίθεται σ' ἕναν ἀστυφύλακα νὰ μεριμνήση γιὰ τὸ φωτισμὸ ἀσφαλείας, δηλαδὴ νὰ ὑποβάλη μηνύσεις ἐναντίον ἐκείνων, ποὺ δὲν διατηροῦν φῶς ἀσφαλείας στὰ καταστήματά τους. Ὁ ἀστυφύλαξ περιπολεῖ τὴ νύκτα καὶ σημειώνει ὅσα καταστήματα δὲν ἔχουν φῶς ἀσφαλείας. Τὴν ἑπομένη πηγαίνει, βρίσκει τοὺς καταστηματάρχας, τοὺς χαιρετᾶ καὶ ἀντὶ νὰ ζητήση τὸ λόγο γιατί δὲν εἶχαν φῶς τὴ νύκτα, λέγει τὰ ἑξῆς : «Κύριε Α. παρακαλῶ κοιτάζετε μήπως ὁ λαμπτήρας ἐκάη γιατὶ τὸ βράδυ δὲν ὑπῆρχε φῶς καὶ παρακαλῶ νὰ βάλετε ἕνα νέο λαμπτῆρα». Ὁ καταστηματάρχης ἀντιλαμβάνεται τὸ σφάλμα του καὶ τὴν εὐγενικὴ ὑπόδειξι τοῦ ἀστυφύλακος, ποὺ τὸν εὐχαριστεῖ καὶ φεύγει.

Ἄλλος ἀστυφύλαξ τῆς ὑπηρεσίας ἐκτελέσεως ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως πηγαίνει στὸ κατάστημα, συναντᾶ τὸ διευθυντὴ καὶ δὲν τοῦ λέγει μπροστὰ στοὺς πελάτες τοῦ καταστήματος ἢ μπροστὰ στὸ προσωπικὸ ὅτι «ἔχετε ἕνα ἔνταλμα προσωποκρατήσεως», ἀλλὰ τοῦ λέγει : «κύριε Α., ὁ διοικητής μου ὁ κ. Β. μὲ ἔστειλε νὰ σᾶς δώσω τὸ χαρτὶ ποὺ ζητήσατε. Ἂν ἔχετε τὴν καλωσύνη περνᾶτε στὸ γραφεῖο νὰ μοῦ ὑπογράψετε τὴν ἀπόδειξι παραλαβῆς». Πηγαίνει στὸ γραφεῖο καὶ ἐκεῖ τοῦ ἀνακοινώνει τὴν ἐντολὴ ποὺ ἔχει γιὰ ἐκτέλεσι τοῦ ἐντάλματος καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ μεταβοῦν μαζὶ στὸ Τμῆμα γιὰ τὴ πληρωμή. Ὁ ἔμπορος ἐκτιμῶν τὴν συμπεριφορὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ, εἶναι βέβαιο ὅτι θὰ ἀνταποκριθῆ στὴν ἀπαίτησι τῆς Πολιτείας νὰ καταβάλη τὸ χρέος του. Αὐτὰ τὰ παραδείγματα εἶναι ἐνδεικτικὰ τοῦ τρόπου ποὺ πρέπει νὰ μεταχειρίζεται ἕνας εὐγενικὸς ἀστυνομικὸς γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν νόμων κατὰ τὴν ἐκτέλεσι τῶν καθηκόντων του.

2. Συμπεριφορὰ κατὰ τὰ μέτρα τάξεως στὶς ἐπίσημες ἑορτές.

Στὶς ἐπίσημες ἑορτὲς ὅπως εἶναι ἡ Ἐθνικὴ ἑορτὴ τῆς 25ης Μαρτίου, ἢ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ἢ ἄλλες τοπικὲς Ἐθνικὲς ἑορτές, ἡ Ἀστυνομία εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ λάβη ὡρισμένα μέτρα γιὰ τὴν τήρησι τῆς τάξεως, τὴν κανονικὴ κυκλοφορία τῶν ὀχημάτων καὶ τὴν τέλεσι τῆς ἑορτῆς κατὰ τρόπο πολιτισμένο.

Εἶναι φυσικὸ λοιπὸν τὰ μέτρα αὐτὰ νὰ περιορίζουν κάπως τὴν ἐλευθέρα κυκλοφορία τῶν ἀτόμων, νὰ ἐπιβάλλουν δὲ καὶ διαφόρους ἄλλους περιορισμοὺς καμμιὰ φορὰ ἐνοχλητικοὺς κάπως (π.χ. ἀπαγόρευσι διελεύσεως πολιτῶν ἀπὸ τὸ ἕνα πεζοδρόμιο στὸ ἄλλο, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἐπιτρεπόμενες ζῶνες διόδου, ὑποχρέωσι διελεύσεως τῶν αὐτοκινήτων ἀπὸ ὡρισμένα μόνον στόμια εἰσόδου κλπ.).

Ἔτσι μπορεῖ μερικὰ ἄτομα στενόχωρα νὰ προσπαθοῦν μὲ κάθε τρόπο νὰ παραβιάσουν τὰ μέτρα αὐτά. Βέβαια οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν θὰ πρέπει νὰ ὑποχωρήσουν γιατὶ αὐτὸ μπορεῖ νὰ προκαλέση μὲ τὴ μίμησι μεγάλη ἀνωμαλία.

Πρέπει ὅμως στὴν περίπτωσι αὐτὴ νὰ ἔχουν μεγάλη ὑπομονή, νὰ εἶναι ἀνεκτικοὶ καὶ μὲ τὴ στάσι τους, μὲ τὴν εὐγένειά τους, μὲ τὸν τρόπο ποὺ θὰ μιλήσουν, νὰ πείσουν καὶ τὸν πλέον δύστροπο πολίτη ὅτι ὅταν πειθαρχῆ στὴν Ἀστυνομία δείχνει τὸ σεβασμό του πρὸς τὸ μεγάλο γεγονός, τὸ Ἐθνικὸ ἢ Θρησκευτικὸ ποὺ γιορτάζεται.

Εἶναι ἀπόλυτα βεβαιωμένο ὅτι στὶς περιπτώσεις αὐτές, οἱ σπρωξιές, ἡ σκληρότητα τοῦ ἀστυνομικοῦ, ἡ αὐταρχικότητα, προκαλοῦν ἀγανάκτησι, ἀντίδρασι καὶ ἐξέγερσι τοῦ κοινοῦ ποὺ ὁδηγεῖ συχνὰ στὴ διατάραξι τῆς τάξεως.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς συμφέρει καμμιὰ φορὰ νὰ γίνεται λογικὴ ὑποχωρητικότητα κατὰ τρόπο ὅμως ποὺ νὰ μὴ προκαλῆ ἀναστάτωσι γενικώτερη. Ὅλες οἱ ἀστυνομικὲς διατάξεις πρέπει ἀναλόγως μὲ τὶς περιστάσεις νὰ ἐφαρμόζωνται μὲ σχετικὴ σταθερότητα, ἀλλὰ καὶ ἐλαστικότητα ὥστε καὶ τὸ κοινὸ νὰ πειθαρχῆ μὲ εὐχαρίστησι καὶ τὰ ὄργανα ποὺ τὶς ἐφαρμόζουν νὰ προκαλοῦν τὴν συμπάθεια καὶ τὴν ἐκτίμησι τῆς κοινωνίας.

3. Συμπεριφορὰ στὰ δικαστήρια καὶ στὶς δημόσιες ὑπηρεσίες ὅταν ἐξετάζωνται ὡς μάρτυρες.

Ὅσο ἕνας ἀστυνομικὸς ἔχει ἀνώτερη ἀντίληψι τῆς ἀποστολῆς του καὶ ὅσο εἶναι προικισμένος μὲ ἀνώτερα αἰσθήματα, τόσο πιὸ πολὺ κατορθώνει νὰ ἐκτελῆ τὴν ὑπηρεσία του ἀμερόληπτα καὶ νὰ ἐξυπηρετῆ τὴν ἔννοια τοῦ δικαίου, τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας. Συχνὰ ὁ ἀστυνομικὸς παρίσταται στὰ δικαστήρια ὡς μάρτυς μιᾶς παραβάσεως πταισματικῆς, ἑνὸς πλημμελήματος ἢ ἑνὸς κακουργήματος.

Σ' ὅλες αὐτὲς τὶς περιπτώσεις, δηλαδὴ καὶ στὴν περίπτωσι τοῦ πταίσματος καὶ στὴν περίπτωσι τοῦ πλημμελήματος καὶ στὴν περίπτωσι τοῦ κακουργήματος, ὁ ἀστυνομικὸς ποὺ θὰ καταθέση ὡς μάρτυς πρέπει νὰ εἴπη τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ἐκθέση τὰ γεγονότα ὅπως τὰ ἀντελήφθη, χωρὶς πάθος, ποὺ δημιουργεῖται στὶς περιπτώσεις ὅπου τὸ ἀδίκημα στρέφεται ἐναντίον του, ἀλλὰ καὶ χωρὶς προσωπικὸ μῖσος ποὺ ἀναπτύσσεται ἐνίοτε κατὰ τῶν κακοποιῶν. Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ στὰ δικαστήρια εἶναι ἀπὸ τὰ λεπτότερα καθήκοντα ποὺ ἔχει νὰ ἐπιτελέση ὡς ὄργανο τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄνθρωπος, γι' αὐτὸ ἀπὸ τὴν κατάθεσί του ἐξαρτᾶται πολλὲς φορὲς ἡ ὑπόληψι καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ζωὴ ἀκόμη τοῦ πολίτου. Πρέπει ὁ μάρτυς ἀστυνομικὸς τὴν ὥρα ποὺ καταθέτει στὸ δικαστήριο νὰ πιστεύη ὅτι ἐπιτελεῖ ἱερὸν καθῆκον, ὅτι βρίσκεται στὰ ἅγια τῶν ἁγίων τῆς ψυχῆς του. Πρέπει νὰ ὁραματίζεται τὴ στιγμὴ ἐκείνη τὸ Σταυρὸ τοῦ Ναζωραίου ποὺ θὰ τοῦ ὑπενθυμίζη τὶ ἔγκλημα μπορεῖ νὰ προκαλέση τὸ μῖσος καὶ ἡ κακία τῶν ἀνθρώπων.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς θὰ δώσουμε μερικὲς συμβουλὲς ποὺ ἡ πεῖρα μᾶς ἔχει διδάξει, πρὸ παντὸς στοὺς νέους ἀστυνομικούς, οἱ ὁποῖοι θὰ πρέπει νὰ τὶς ἔχουν ὑπ' ὄψιν τους ὅταν καταθέτουν ὡς μάρτυρες στὰ δικαστήρια.

Οἱ συμβουλὲς αὐτὲς εἶναι οἱ ἀκόλουθες :

Καταθέτετε πάντοτε ἤρεμα, μὲ σαφήνεια, μὲ ἁπλότητα καὶ ὅπως ἀκριβῶς ἀντελήφθητε τὴν παράβασι ἢ τὰ γεγονότα.

Ὅταν τὸ ἀδίκημα στρέφεται ἐναντίον σας μὴ μεγαλοποιῆτε τὰ γεγονότα καὶ προπαντὸς φροντίστε νὰ δίδετε τὴν ἐντύπωσι ὅτι ὄχι τόσο γιὰ τὴν προσωπική σας ἱκανοποίησι ὅσο γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ νόμου ἐφέρατε τὴν ὑπόθεσι ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

Προσέχετε πολὺ τὶς ἐρωτήσεις τῶν δικαστῶν καὶ τῶν δικηγόρων καὶ δίδετε τὶς ἀπαντήσεις ἀφοῦ σκεφθῆτε καλά, ὥστε νὰ μὴ ἀναγκασθῆτε κατόπιν ν' ἀνακαλέσετε ὅσα εἴπατε.

Ἐὰν κανεὶς δικηγόρος σᾶς φερθῆ ἀπότομα καὶ σᾶς κατηγορήση ἀκόμη ὅτι δὲν ἐφέρθητε καλὰ κατὰ τὴν διαχείρισι τῆς ὑποθέσεως, μὴν ὀργισθῆτε καὶ φανῆτε ὅτι ἔχετε μῖσος ἢ πάθος κατὰ τοῦ παραβάτου, ἀλλὰ νὰ ἀπαντήσετε ἤρεμα καὶ μὲ εὐγένεια ζητώντας ἐν ἀνάγκῃ τὴν προστασίαν τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου.

Ἐπειδὴ συνήθως ἐνδέχεται νὰ ἔχετε πολλὲς περιπτώσεις παραβάσεων καὶ νὰ μὴν ἐνθυμῆσθε τὶς λεπτομέρειες, νὰ συμβουλεύεσθε πάντοτε τὶς πρόχειρες σημειώσεις σας ἢ σὲ σοβαρὲς περιπτώσεις νὰ μελετᾶτε τὶς καταθέσεις ποὺ δώσατε πρὸ καιροῦ στὸν ἀνακριτὴ ἢ στὴν προανάκρισι ὥστε νὰ φέρνετε στὴν μνήμη σας τὰ γεγονότα καὶ νὰ μὴ πέφτετε σὲ ἀντιφάσεις ποὺ συχνὰ δὲν προέρχονται ἀπὸ κακὴ πρόθεσι.

Γενικά, ἡ κατάθεσί σας πρέπει νὰ δίνη τὴν ἐντύπωσι ὅτι ἐξυπηρετεῖ τὴν ἀλήθεια καὶ τὸ δίκαιο μόνον καὶ τίποτε ἄλλο.

'Εκτὸς ὅμως ἀπὸ τὰ δικαστήρια, συχνὰ οἱ ἀστυνομικοὶ πρέπει νὰ καταθέσουν ἢ νὰ παρουσιασθοῦν καὶ σὲ διάφορα διοικητικὰ δικαστήρια καὶ δημόσιες ὑπηρεσίες καὶ νὰ καταθέσουν σχετικὰ μὲ ἐνέργειες ὑπηρεσιακές, ἤτοι ἐξακριβώσεις διαφόρων περιστατικῶν κλπ. ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἐξαρτῶνται περιουσιακὰ δικαιώματα πολιτῶν ἢ τοῦ Κράτους. Καὶ στὶς περιπτώσεις αὐτὲς οἱ ἐνέργειες καὶ οἱ καταθέσεις τῶν ἀστυνομικῶν πρέπει νὰ εἶναι ἀπηλλαγμένες ἀπὸ αἰσθήματα ποὺ μπορεῖ νὰ ἀλλοιώσουν τὴν ἀλήθεια καὶ νὰ προκαλέσουν ζήτημα στοὺς ἰδιῶτες ἢ τὸ Κράτος. Χρειάζεται δηλαδὴ ἐπιμέλεια καὶ ἐξαιρετικὴ προσοχὴ στὴ συλλογὴ τῶν πληροφοριῶν καὶ στὴ διήγησι τῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα θὰ κατατεθοῦν στὶς δημόσιες ἀρχές.

4. Συμπεριφορὰ στὸ ἀστυνομικὸ κατάστημα καὶ κατὰ τὴν ἐνέργεια ἀνακριτικῶν πράξεων (ἔρευνα κατ' οἶκον, σωματικὴ ἔρευνα κλπ.).

Ὅπως τὰ δικαστήρια γιὰ τὴ δικαιοσύνη ἀποτελοῦν ἱερὰ τῆς Θεᾶς Θέμιδος, ἔτσι καὶ τὰ ἀστυνομικὰ καταστήματα πρέπει νὰ ἀποτελοῦν τόπους ἱερούς, ὅπου θεραπεύονται καὶ ἱκανοποιοῦνται ἀμέσως τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ συμπεριφορὰ λοιπὸν ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν μέσα στὸ ἀστυνομικὸ κατάστημα, ἀπὸ τοῦ ἀστυφύλακος σκοποῦ πύλης μέχρι τοῦ διοικητοῦ, πρέπει νὰ εἶναι τέτοια, ὥστε ὄχι μόνο νὰ ὑποχρεώνη καθένα ποὺ πηγαίνει στὴν ἀστυνομία, ἀλλὰ καὶ νὰ δημιουργῆ τὴν πεποίθησι ὅτι ἐκεῖ ἱκανοποιεῖται καὶ ἀποδίδεται ἀμέσως τὸ δίκαιο στὸν πολίτη.

Πρῶτος ὁ σκοπὸς πύλης, ὅταν θὰ τὸν πλησιάζη ὁ ἰδιώτης καὶ θὰ τὸν χαιρετήση γιὰ νὰ τὸν ἐρωτήση κάτι, ὀφείλει νὰ τοῦ ἀνταποδώση τὸ χαιρετισμὸ καὶ μὲ εὐχαρίστησι νὰ τοῦ δώση κάθε σχετικὴ πληροφορία, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν καθοδηγήση σὲ ποιό γραφεῖο πρέπει νὰ ἀποταθῆ.

Μερικοὶ ἀστυφύλακες ποὺ ἐκτελοῦν ὑπηρεσία πύλης ἔχουν ἕνα πολὺ κακὸ ἐλάττωμα, δηλαδὴ ἀντὶ νὰ καθοδηγήσουν τὸν πολίτη σὲ ποιό γραφεῖο πρέπει νὰ ἀποταθῆ γιὰ τὴν ὑπόθεσί του, ἀκοῦνε οἱ ἴδιοι τὴν ὑπόθεσι καὶ συζητοῦν δίνοντας μάλιστα καὶ λύσεις ποὺ συνήθως δὲν εἶναι οἱ πρέπουσες. Αὐτὸ πρέπει ἀπολύτως νὰ τὸ ἀποφεύγουν μὲ σχετικὴ καθοδήγησι καί, ὅταν ὁ πολίτης ἀπὸ ἄγνοια ἢ ἀφέλεια ἀποπειρᾶται νὰ τοὺς ἐκθέση τὴν ὑπόθεσί του, πρέπει ἀμέσως νὰ τὸν διακόπτουν λέγοντας «μὲ συγχωρεῖτε κύριε, περᾶστε στὸ γραφεῖο τοῦ ἀξιωματικοῦ ὑπηρεσίας ν' ἀναφέρετε τὴν ὑπόθεσί σας».

Μετὰ τὸν σκοπὸ πύλης, ἔρχεται ὁ ἀστυφύλαξ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, ποὺ εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος καθοδηγεῖ μέσα στὸ Τμῆμα τοὺς πολίτες καὶ τοὺς ἐξυπηρετεῖ σύμφωνα μὲ τὶς διαταγὲς τοῦ ἀξιωματικοῦ ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἄλλων προϊσταμένων του.

Συχνά, ὁ ἀστυφύλαξ αὐτὸς πηγαίνει μαζὶ μὲ τὸν παραπονούμενο ἢ καὶ μόνος νὰ καλέση κάποιον στὸ Τμῆμα ἢ νὰ ἐκτελέση μιὰ ὁποιαδήποτε ἐντολή. Τὴν ἐντολὴ αὐτὴ πρέπει νὰ τὴν ἐκτελῆ μὲ ἀβρότητα ἔχων πάντοτε ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐνδέχεται ὁ ἰδιώτης αὐτὸς νὰ ἔχη δίκαιο τὸ ὁποῖο θὰ διεκδικήση στὸ Τμῆμα. Γι' αὐτὸ ἡ πρόσκλησις πρέπει νὰ μὴν ἔχη τὸν χαρακτῆρα τῆς κατηγορίας. Θὰ τοῦ εἰπῆ δηλαδὴ ὁ ἀστυφύλαξ «Εἴσθε ὁ κ. Α ;» καὶ σὲ καταφατικὴ ἀπάντησι θὰ συνεχίση : «Κύριε πρὸ ὀλίγου ἡ κυρία Β. ἦλθε στὸ Τμῆμα καὶ ὑπέβαλε ὡρισμένα παράπονα ἐναντίον σας. Ὁ ἀξιωματικὸς ὑπηρεσίας σᾶς παρακαλεῖ πολὺ ἂν ἔχετε τὴν καλωσύνη νὰ ἔρθετε στὸ γραφεῖο του νὰ τὸν ἐνημερώσετε σχετικά». Τελικὰ εὐχαριστεῖ καὶ ἀπέρχεται.

Ὅταν ἐπιστρέψη στὸ Τμῆμα πρέπει ἀπαραιτήτως ν' ἀναφέρη κανονικὰ στὴν ἀξιωματικό του ὡς ἑξῆς : «Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀναφέρω κ. Ὑπαστυνόμε ὅτι

εἰδοποιήθη ὁ κ. Α. καὶ θὰ ἔλθη ἀμέσως ἢ παρεκάλεσε νὰ ἔλθη μετὰ μιὰ ὥρα γιατὶ εἶναι μόνος στὸ μαγαζί του κλπ.».

Στὴν περίπτωσι ὅμως, ποὺ ὁ πολίτης εἶναι δύστροπος καὶ ἀπαντήση π.χ. ὡς ἑξῆς : «ἀφῆστε με ἥσυχο, δὲν ἔχω καμμιὰ δουλειὰ μὲ τὴν ἀστυνομία», ὁ ἀστυφύλαξ δὲν πρέπει νὰ θυμώση καὶ νὰ τοῦ μιλήση ἀνάλογα, ἀλλὰ θὰ τοῦ εἰπῆ : «πολὺ καλὰ κύριε, σᾶς εὐχαριστῶ καὶ θὰ ἀναφέρω σχετικὰ στὸν ἀξιωματικό μου». Ὁ ἀξιωματικὸς στὴν περίπτωσι αὐτὴ θὰ ἐφαρμόση πλέον τὸν κανονισμὸ τοῦ Ἀρχηγείου «περὶ προσκλήσεως ἰδιωτῶν εἰς τὸ Τμῆμα» καὶ θὰ τὸν καλέση ἐγγράφως ὁπότε, ἀρνούμενος ὁ ἰδιώτης νὰ προσέλθη, θὰ ἔχη καὶ ποινικὲς συνέπειες.

Ὅταν ὁ προσκαλούμενος φτάση στὸ Τμῆμα πρέπει νὰ γίνη δεκτὸς κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ ἔγινε δεκτὸς καὶ ὁ πολίτης ποὺ παρεπονέθη ἐναντίον του. Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ ἄκουσαν τὴν ὑπόθεσι προηγουμένως δὲν πρέπει νὰ προκαταλαμβάνωνται καὶ νὰ διατίθενται δυσμενῶς. Ἔτσι ὁ ἀξιωματικὸς ὑπηρεσίας στὸν ὁποῖον θὰ παρουσιασθῆ θὰ τὸν καλέση μέσα στὸ γραφεῖο του, θὰ τοῦ γνωρίση τὸ λόγο γιὰ τὸν ὁποῖο τὸν κάλεσε στὸ Τμῆμα, θὰ τὸν παρακαλέση δὲ νὰ τοῦ ἐξηγήση σχετικῶς τί συμβαίνει. Ἀφοῦ ἔτσι ἐνημερωθῆ ἀπόλυτα καὶ θὰ ἔχη ἀκούσει τὰ παράπονα καὶ τὰ ἐπιχειρήματα καὶ τῶν δύο ἀντιδίκων, τότε μὲ τρόπο εὐγενικὸ πάλι θὰ δώση τὴν πρέπουσα λύσι μὲ βάσι τὴν ἠθική, τὸ δίκαιο, καὶ τὴν κατανόησι ποὺ ὁδηγοῦν ἀσφαλῶς στὴ συμφιλίωσι καὶ ὄχι στὴ διαμάχη, στὰ μίση καὶ στὴν προσφυγὴ στὰ δικαστήρια.

Ἀλλ' ἂν οἱ ἀστυνομικοὶ ἐνεργοῦν προανάκρισιν σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους, εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε κατὰ παραγγελίαν τοῦ Εἰσαγγελέως, καὶ πάλιν θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἄψογοι καθ' ὅλα, ἀμερόληπτοι καὶ λεπτοὶ στὶς ἐνέργειές τους.

Ἴσως παραστῆ ἀνάγκη νὰ γίνουν ἐξετάσεις μηνυτῶν, μαρτύρων καὶ κατηγορουμένων κατ' ἀντιπαράστασιν. Ἴσως κατὰ τὴν ἐνέργεια τῆς ἀνακρίσεως νὰ δημιουργηθοῦν ὀξύτητες καὶ οἱ ἀντίδικοι νὰ φερθοῦν μεταξύ τους ἀπρεπῶς καὶ ὑβριστικῶς. Ὁ ἀξιωματικὸς ὅμως καὶ οἱ ἀστυφύλακες πρέπει νὰ ἐπιτύχουν μὲ τὴν εὐγένειά τους καὶ τὴ στάσι τους νὰ δώσουν τὸν πρέποντα τόνο καὶ τὴν σοβαρότητα ποὺ ἁρμόζει στὴν ἐπίσημο αὐτὴ ἀνάκρισι.

Ἂν ἐπιβάλλεται νὰ ἐνεργηθῆ κατ' οἶκον ἔρευνα ἢ ἔρευνα σὲ κατάστημα, γραφεῖο κλπ., ἢ καὶ σωματικὴ ἔρευνα, τότε πρέπει νὰ καταβάλλεται κάθε προσπάθεια ὥστε νὰ μὴ γίνεται διασυρμὸς τοῦ προσώπου εἰς βάρος τοῦ ὁποίου γίνεται μιὰ ἀπὸ τὶς ἀνακριτικὲς αὐτὲς πράξεις γιατὶ ἐνδέχεται ὁ πολίτης αὐτὸς νὰ μὴν εἶναι ἔνοχος.

Ἡ συμπεριφορὰ τῶν ἀστυνομικῶν στὶς περιπτώσεις αὐτὲς πρέπει νὰ εἶναι ἐξαιρετικὰ λεπτή. Πρέπει νὰ καλέσουν προηγουμένως τὸν ἔνοικο ἢ ἰδιοκτήτη τῆς ἐπιχειρήσεως νὰ τοῦ ἀνακοινώσουν τὸ σκοπὸ τῆς μεταβάσεώς των στὸ σπίτι, στὸ κατάστημα ἢ στὸ γραφεῖο, καὶ κατόπιν νὰ προβαίνουν σὲ ἔρευνα. Πολλὲς φορὲς οἱ κατηγορούμενοι πρὶν γίνη ἔρευνα ἀποκαλύπτουν καὶ παραδίδουν τὰ ἀντικείμενα ποὺ ζητεῖ ἡ ἀστυνομία καὶ ἔτσι ἀποφεύγεται ἡ ἄσκοπος ἐνόχλησις καὶ ἔρευνα. Δὲν εἶναι μάλιστα σπάνιες οἱ περιπτώσεις ποὺ κακοποιοὶ σεσημασμένοι καὶ ἐπικίνδυνοι μὲ προθυμία δίνουν ἀντικείμενα ἀδικήματος μὲ μόνη τὴν πρόσκλησι τοῦ ἀστυνομικοῦ.

Θὰ ἀναφέρω μιὰ τέτοια περίπτωσι ποὺ συνέβη εἰς ἐμὲ τὸν ἴδιο κατὰ τὸ ἔτος 1933. Ὑπηρέτουν στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια ὡς Διοικητὴς τοῦ ΣΤ' Παραρτήματος. Ἐπελήφθην ὑποθέσεως κλοπῆς παρὰ τοξικομανοῦς μιᾶς κουβέρτας καμηλό. Ὁ κλέπτης ἐξηκριβώθη καὶ ὑπῆρχε βάσιμη ὑπόνοια ὅτι ἡ κουβέρτα αὐτὴ ἐδόθη σὲ γνωστὸ κακοποιό, ἔμπορο ναρκωτικῶν ποὺ διατηροῦσε μικροκαφενεῖο (καταγώγιο) σ'ἕνα ὑπόγειο τῆς συνοικίας Ἡρώων (Ψυρρῆ). Πρὶν νὰ πᾶμε στὸ καταγώγιο αὐτὸ γιὰ νὰ κάνουμε ἔρευνα πήγαμε στὸ σπίτι τῆς ἐρωμένης τοῦ κακοποιοῦ, ὅπου εἶχε τὴν κατοικία του ὁ ἴδιος καὶ ἐκάναμε ἔρευνα χωρὶς νὰ βροῦμε τίποτε. Ἐννοεῖται ὁ κακοποιὸς εἰδο-

ποιήθη ἀμέσως ἀπὸ τοὺς φίλους του γιὰ τὴν ἔρευνα καὶ κατάλαβε τί ζητούσαμε. Μετὰ πήγαμε στὸ καφενεδάκι, βρήκαμε ἐκεῖ τὸ διευθυντήν του τὸν Παναγιώτη..., ὁ ὁποῖος μόλις μπήκαμε μέσα καὶ τὸν χαιρετήσαμε λέγοντάς του «γειά σου Παναγιώτη» σηκώθηκε καὶ μᾶς χαιρέτησε, ταυτόχρονα δὲ μοῦ εἶπε «πήγατε κύριε ἀστυνόμε καὶ κάνατε ἔρευνα στὸ σπίτι». Σὲ καταφατικὴ ἀπάντησι συνέχισε: «Ξαίρω τί ζητᾶτε. Τὴν κουβέρτα. Ἐγὼ τὴν ἔχω». Τότε τοῦ εἶπα τὰ ἑξῆς : «Αὔριο στὶς 11 νὰ τὴν φέρης στὸ γραφεῖο καὶ νὰ ἔρθης καὶ σύ». Μοῦ ἀπάντησε καταφατικά.

Σημειωτέον ὅτι ὁ Παναγιώτης εὑρίσκετο ἐλεύθερος μὲ πενταετῆ ἀναστολὴ ὑπολοίπου φυλακίσεως ἀπὸ δύο ἔτη γιὰ φόνο καὶ ἤξερε ὅτι νέα καταδίκη θὰ τοῦ στοίχιζε νὰ κάνη καὶ τὴν ἄλλη φυλάκισι.

Οἱ ὑφιστάμενοί μου καὶ ὁ Διοικητὴς τότε τῆς Ἀσφαλείας στὸν ὁποῖο ἀνέφερα σχετικά, ἐγέλασαν μὲ τὴν ἀφέλειά μου καὶ πίστευαν ὅτι ὁ κακοποιὸς δὲν θὰ ἤρχετο. Καὶ ἐν τούτοις τὴν ἐπομένη στὶς 11 ἡ ὥρα ἐφάνη νὰ ἔρχεται ὁ Παναγιώτης μαζὶ μὲ ἕνα δικηγόρο καὶ πίσω του ἀκολουθοῦσε ἕνα παιδὶ μὲ τὴν κουβέρτα, τὴν ὁποία παρέδωσε.

Σ' ἐρώτησί μου γιατί ἔφερε δικηγόρο, μοῦ εἶπε ὅτι μπορεῖ νὰ χρειασθῆ νὰ πάη στὸν Εἰσαγγελέα καὶ γι' αὐτὸ τὸν πῆρε μαζί του.

Βλέπουμε λοιπὸν ὅτι ἡ ἐμπιστοσύνη ποὺ ἔδειξα στὸν κακοποιὸ αὐτό, ἐπέδρασε τόσο στὴ ψυχή του ὥστε, καίτοι ἐγνώριζε ὅτι ἐνδέχεται νὰ φυλακισθῆ, τήρησε τὸ λόγο του καὶ ἦλθε μόνος του στὴν Ἀστυνομία προσκομίζοντας καὶ τὴν κουβέρτα ποὺ ἦτο ἐνδεχόμενο νὰ μὴ τὴ βροῦμε ἂν ἐνεργούσαμε ἔρευνα κατὰ τρόπο ἄγριο καὶ βίαιο.

Γι' αὐτὸ λοιπὸν κατὰ τὴν ἔρευνα στὰ σπίτια κλπ. πρέπει οἱ ἀστυνομικοὶ νὰ εἶναι ἐξαιρετικὰ λεπτοὶ καὶ νὰ σέβωνται τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ ἐρευνωμένου ὁποιοσδήποτε κι' ἂν εἶναι αὐτός.

Κατὰ τὴν ἔρευνα ἐπίσης πρέπει οἱ ἀστυνομικοὶ νὰ ἔχουν τὴν λεπτότητα νὰ παρακαλοῦν τὸ πρόσωπο ποὺ παρίσταται (ἰδιώτης, νοικοκυρὰ ἢ ὑπηρεσία) ν' ἀνοίγη τὰ ἔπιπλα, νὰ σηκώνη τὸ ρουχισμὸ κλπ. καὶ νὰ μὴ τὰ ἀνακατεύουν αὐτοὶ κατὰ τρόπο ποὺ προκαλεῖ ἀναστάτωσι καὶ παρουσιάζει κατόπιν εἰκόνα σπιτιοῦ λεηλατημένου.

Ἴσως καμμιὰ φορὰ χρειασθῆ νὰ γίνη παραβίασις ἐπίπλων. Καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ γίνη μὲ ὅσο τὸ δυνατὸ λιγώτερες ζημιές.

Γενικὰ ἡ ξένη περιουσία πρέπει νὰ εἶναι σεβαστὴ καὶ νὰ μὴ θίγεται ἢ βλάπτεται χωρὶς λόγο.

Πολλὲς φορὲς ἐνδέχεται νὰ πρέπει νὰ γίνη σὲ κάποιον σωματικὴ ἔρευνα. Ἡ ἔρευνα αὐτὴ ποὺ ἔχει σχέσι μὲ τὴν ἀξιοπρέπεια καὶ τὴν προσωπικὴ ὑπόληψι τοῦ καθ' οὗ ἡ ἔρευνα πρέπει νὰ γίνεται μόνον ὅταν ὑπάρχουν σοβαρὰ στοιχεῖα καὶ ὅταν ὑπάρχη ἀπόλυτος ἀνάγκη γιὰ τὴν ἐξακρίβωσι γεγονότος τινός.

Κατ' ἀρχὴν ἡ ἔρευνα σὲ γυναῖκες πρέπει νὰ γίνεται ἀπὸ γυναῖκες ἀστυνομικοὺς καὶ ἐὰν δὲν ὑπάρχουν ἀπὸ τὴν καθαρίστρια τοῦ Τμήματος ἢ ἄλλη γυναῖκα ἐμπιστοσύνης, ποὺ θὰ πρέπει ἐπίσης νὰ φέρεται μὲ λεπτότητα πρὸς τὴν ἐρευνωμένην γυναῖκα.

Στοὺς ἄνδρες τὴν ἔρευνα τὴν κάνουν οἱ ἀστυνομικοί. Πάντως γιὰ νὰ γίνη μιὰ σωματικὴ ἔρευνα πρέπει νὰ ὑπάρχη νόμιμος καὶ ἀποχρῶν λόγος σοβαρὸς γιατὶ ἐνδέχεται ὅταν γίνεται παράνομα νὰ δημιουργήση στὴν ἀστυνομία καὶ στὸν ἀστυνομικὸ ποὺ τὴν κάνει περιπέτειες.

Τὸ 1954 οἱ ἐφημερίδες ἀνέφεραν μιὰ περίπτωσι περίεργη ποὺ ἀντιμετώπισε ἡ ἀστυνομία στὴν Ἀγγλία ἐξ αἰτίας μιᾶς ἔρευνας σωματικῆς ποὺ ἔγινε ἀντικανονικὰ σ' ἕνα λιμενεργάτη. Ἡ περίπτωσις αὐτὴ ἔχει ὡς ἑξῆς :

Σ' ἕνα Ἀγγλικὸ λιμένα διεπιστώθη ὅτι ἐγίνοντο μικροκλοπὲς σὲ διάφορα εἰσα-

γόμενα ἐμπορεύματα. Κυρίως ἐκλέπτοντο ἀντικείμενα ποὺ δὲν εἶχαν μήτε ὄγκο μήτε βάρος, ὅπως οἱ κάλτσες νάϋλον καὶ ἄλλα εἴδη.

Εἶχεν εἰδοποιηθῆ ἡ Σκώτλαντ Γυάρντ. Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ ἀνέλαβον τὴν πρόληψι τῶν κλοπῶν αὐτῶν εἶχον ὑπόνοιες ὅτι τὶς κλοπὲς διέπραττον διάφοροι λιμενεργάται καὶ γι' αὐτὸ ἔλαβον μέτρα παρακολουθήσεώς των. Ἕνας ἀστυνομικὸς εἶχε τοποθετηθῆ σὲ κατάλληλο μέρος, λίγο πέρα ἀπὸ τὴν ἔξοδο καὶ παρηκολούθει τοὺς ἐργάτες, ὅταν ἔφευγαν, ἀπὸ τὴν περιοχὴ τοῦ λιμανιοῦ. Μιὰ μέρα ἀντελήφθη ἕναν ἐργάτη νὰ ἔχη κάτι στὴν τσέπη τοῦ πανταλονιοῦ τῆς φόρμας του ποὺ ἐφαίνετο ὕποπτο. Ἀμέσως ἔτρεξε, σταμάτησε στὴν ἔξοδο τὸν ἐργάτη αὐτό, καὶ μπροστὰ στοὺς ἄλλους ἐργάτες καὶ στοὺς διαβάτες ἔχωσε τὸ χέρι στὴν τσέπη τοῦ πανταλονιοῦ του καὶ ἔβγαλε ἕνα δέμα ποὺ εἶχε κάλτσες νάϋλον. Μετὰ τὴν διαπίστωσι τῆς κλοπῆς ἐνηργήθησαν φυσικὰ τὰ νόμιμα.

Ἐν τούτοις συνῆλθε τὴν ἄλλη μέρα ἡ Ὁμοσπονδία τῶν Ἐργατῶν Λιμένων καὶ ἐκήρυξε ἀπεργία ζητώντας ἱκανοποίησι γιὰ τὴν προσβολὴ ποὺ ἔγινε στὸ λιμενεργάτη καὶ στὴν τάξι τους μὲ τὸν ἀντικανονικὸ τρόπο ἐρεύνης τοῦ ἀστυνομικοῦ, ποὺ προσέβαλε τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ κλέπτου λιμενεργάτου. Καὶ ἡ ἱκανοποίησις ποὺ ἐζητεῖτο δὲν ἦτο ἀξίωσις νὰ ἀπαλλαγῆ τῆς κατηγορίας ὁ λιμενεργάτης, ὅπως θὰ ἐνόμιζε κανείς, ἀλλὰ ἡ ἠθική.

Οἱ λιμενεργάτες δηλαδὴ ἀξίωσαν νὰ ζητήση συγγνώμη ἀπὸ αὐτοὺς ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας καὶ δὲν ἐλύθη ἡ ἀπεργία παρὰ μόνον ὅταν ἐδόθη ἡ ἱκανοποίησις αὐτή.

Θὰ ἀπορῆτε τώρα καὶ θὰ θέλατε νὰ μάθετε τί ἔπρεπε νὰ κάνη ὁ ἀστυνομικός.

Ἁπλούστατα, ἔπρεπε, ὅπως εἶπαν οἱ Ἄγγλοι ἐργάτες, νὰ φερθῆ σὰν τζέντλεμαν, δηλαδὴ νὰ καλέση τὸν ἐργάτη στὸ φυλάκιο καὶ ἐκεῖ νὰ τὸν προσκαλέση νὰ βγάλη ἀπὸ τὴν τσέπη τὸ δέμα μόνος του καὶ ἐὰν ἠρνεῖτο τότε νὰ ἐφαρμόση ὅ,τι δικαίωμα τοῦ δίνει ὁ νόμος.

Πραγματικὰ ἕνας ἔξυπνος ἀστυνομικὸς αὐτὸ κάνει στὴν περίπτωσι σωματικῆς ἐρεύνης γιὰ κλοπιμαῖα κλπ. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ περιπτώσεις σωματικῆς ἐρεύνης κακοποιῶν, ὅπως π.χ. οἱ ὁπλοφοροῦντες λησταί, φονεῖς, κομμουνισταὶ κλπ. ποὺ θὰ πρέπει ἡ ἐνέργεια νὰ εἶναι ἀκαριαία, δηλαδὴ νὰ ὑποχρεωθῆ ὁ ἐρευνώμενος νὰ σηκώση ψηλὰ τὰ χέρια κλπ. ὁπότε ἐφαρμόζονται οἱ κανόνες τῆς ἐπιστημονικῆς ἀστυνομίας.

Πάντως σήμερα στὶς προωδευμένες ἀστυνομίες ἢ μᾶλλον στὶς ἀστυνομίες ποὺ διαθέτουν πλούσια μέσα ἐπιστημονικά, οἱ περισσότερες περιπτώσεις ἐρεύνης σωματικῆς ἀποφεύγονται γιατὶ μὲ τρόπο κατάλληλο ὑποχρεώνονται τὰ πρόσωπα αὐτὰ ποὺ θὰ ἐρευνηθοῦν νὰ περάσουν ἀπὸ ὡρισμένο θάλαμο ἢ διάδρομο ἀπ' ὅπου γίνεται ἔλεγχος μὲ ἀκτῖνες Χ καὶ ἐξακριβώνεται ἂν ἔχουν ἐπάνω τους ὅπλα ἢ ἄλλα εἴδη ὕποπτα.

(Συνεχίζεται)

Ο «ΔΩΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΓΥΦΤΟΥ»
ΚΑΙ Η ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ (ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ) ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΗ ΤΟΥ ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **Χ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὸ δύσκολο ἔργο τῆς κομμουνιστικοποιήσεως τοῦ Παλαμᾶ ἀνέλαβε ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κ.Κ.Ε. Νῖκος Ζαχαριάδης, ποὺ τὸ 1945 ἐξέδωσε τὸ βιβλίο «Ὁ Ἀληθινὸς Παλαμᾶς» (1). Ὅπως σὲ ὅλες τὶς ἐνέργειες οἱ κομμουνισταὶ θέλουν καὶ στὴ μορφὴ τοῦ Παλαμᾶ νὰ γνωρίσουν τὸν ὑπέρμαχο κομμουνιστή, τὸν θεωρητικὸ καὶ μάχιμο συνάμα συνεχιστὴ τοῦ Μαρξισμοῦ. Καὶ στὴ μεθολογία ἀκολούθησαν τὴν τόσο γνωστὴ τακτική τους, τὴν πολεμική, ποὺ στὴν περίπτωση Παλαμᾶ ξεπερνάει τὰ ὅρια κάθε σοβαρῆς τοποθέτησης τοῦ ἐθνικοῦ ποιητοῦ. Ὁ Ζαχαριάδης ξεκίνησε τοποθετώντας ἀπὸ πρὶν τὰ συμπεράσματα στὰ ὁποῖα ἔπρεπε ὁπωσδήποτε νὰ φτάσει καὶ ἀγνόησε τὴν ἀρχὴ ὅτι ἡ ἔρευνα ἀρχίζει μὲ τὴν προοπτικὴ νὰ ὁδηγήσει τὸν κριτὴ στὰ ὅποια συμπεράσματα ἡ ἴδια τοῦ δώσει. Μὲ ταπεινὴ μονομέρεια λοιπὸν ἔφτασε ὁ Ζαχαριάδης στὰ συμπεράσματα ποὺ ἔπρεπε ὁπωσδήποτε νὰ φτάσει, σ' ἐκεῖνα τὰ συμπεράσματα ποὺ ἀπὸ πρὶν εἶχε καθορισθῆ νὰ λένε πὼς ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς ἦταν κομμουνιστής. Ὁ σκοπὸς τοῦ Ζαχαριάδη καὶ τοῦ Κ.Κ.Ε. γενικὰ ξεκαθαρίζεται ἀπὸ τὸ Ζέβγο, ποὺ προλογίζοντας τὸ ἔργο τοῦ Ζαχαριάδη τονίζει ὅτι πρόθεση τοῦ μελετητοῦ ἦταν νὰ δώσει «ἕνα καινούργιο ὅπλο στὸν λαοαπελευθερωτικὸ ἀγώνα», προσθέτοντας «ἕνα καινούργιο γίγαντα πολεμιστὴ στὶς γραμμές μας, τὸν ποιητὴ Παλαμᾶ...»

Τὸν γίγαντα ποιητὴ ποὺ ζήτησαν οἱ κομμουνισταὶ στὶς γραμμές τους τὸν βρῆκαν στὸν Παλαμᾶ τοῦ «Δωδεκάλογου τοῦ Γύφτου». Ὁ Παλαμᾶς τοῦ «Δωδεκάλογου» εἶναι γιὰ τὸν Ζαχαριάδη ὁ «Ἀληθινὸς Παλαμᾶς». Ὁ ἄλλος Παλαμᾶς, ὁ ποιητὴς τῆς «Φλογέρας τοῦ Βασιλιᾶ» καὶ τόσων ἄλλων στοχασμῶν, εἶναι «ὁ Παλαμᾶς ποὺ ἔπεσε στὸ θανάσιμο ἁμάρτημα (τοῦ σωβινισμοῦ)... μᾶς φανέρωσε ἕναν Παλαμᾶ τῆς κατάπτωσης... ἀλλὰ γιὰ τὸ λαὸ ὁ ἀληθινὸς Παλαμᾶς παραμένει ὁ Παλαμᾶς τοῦ «Δωδεκάλογου». Αὐθαιρεσία καὶ μονομέρεια χαρακτηρίζει ἐδῶ τὴν ἰδιότυπη αὐτὴ «ἔρευνα μὲ θέση» ἀφοῦ ὁ ποιητὴς ἐξετάζεται ἀπομονωμένος ἀπὸ τὸ μεγαλύτερο ἔργο του καὶ δὲν λογίζεται σὰν «ἐνιαία, πολυσύνθετη καὶ πολύπλευρη προσωπικότητα, σὰν πολύφωνος ποιητὴς καὶ ταξιδευτὴς στοχαστής...» ὅπως ὀρθὰ παρατηρεῖ ὁ Γ.Γ. Ἔπειτα ὁ Ζαχαριάδης ἀγνοεῖ ὅτι στὸν «Δωδεκάλογο τοῦ Γύφτου» ἀναφαίνονται οἱ περιπλανήσεις τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ παραλληλίζεται ἡ γυφτουριὰ μὲ τοὺς Ἑβραίους καὶ τὴ Ρωμηοσύνη σὲ μιὰ συγγένεια ὄχι καὶ τόσο καλοδεχάμενη ἀπὸ ἐμᾶς. Ἀγνοεῖ ἀκόμα πὼς τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ ἔπους γράφτηκε κατὰ τὴν περίοδο τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγώνα, ὁπότε πῆρε πολὺ ὑλικὸ ἀπὸ τὴν κρίσιμη καμπὴ τοῦ Γένους καὶ ἔδωσε μεγάλο μέρος ἀπὸ τὴν ἡρωική του ψυχὴ στὸ ἀγωνιζόμενο ἔθνος. Ἔπειτα τὸ μεγάλο μέρος τῶν ἐθνικῶν μας διεκδικήσεων ποὺ περιέλαβε ὁ Παλαμᾶς στὸν θρυλικὸ «Δωδεκάλογο τοῦ Γύφτου», ἀφήνοντας τὸ κυριώτερο καὶ τὸ πλέον οὐσιαστικὸ στὴ «Φλογέρα τοῦ Βασιλιᾶ», ἀγνοεῖται συστηματικὰ ἀπὸ τὸν Ζαχαριάδη.

Γιὰ ἐκεῖνον ποὺ θὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι βρέθηκε στὴ θέση νὰ ἰδεῖ τὸν ἀληθινὸ Παλαμᾶ, ἕναν Κωστῆ Παλαμᾶ, μὲ ὅλη τὴν ψυχικότητα καὶ τὴν αἰσθαντικότητα ποὺ βρίσκεται στὰ ὀγδόντα τέσσαρα χρόνια τῆς ζωῆς του, θὰ ποῦμε πὼς ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἂν μὴ παρανοϊκὲς τοὐλάχιστον ἀνεδαφικὲς ἰδέες. Οὔτε ὁ ἴδιος ὁ Παλαμᾶς συλλογίστηκε ποτὲ ὅτι μπορεῖ νὰ δώσει τὸν πραγματικό του ἑαυτό, τὸ τί εἶναι στὴν πραγματικότητα καὶ τὸ τί δὲν εἶναι. Μᾶς τὸ φανερώνει τοῦτο περισσότερο στὸν «Δωδεκάλογο

(1) Τὰ ἀποσπάσματα τοῦ βιβλίου τούτου τοῦ Ν. Ζαχαριάδη τὰ παίρνουμε ἀπὸ ἐμπεριστατωμένο ἄρθρο τοῦ Γ. Γ. στὸ περιοδικὸ «Γνώσεις», Φεβρουαρίου 1959.

τοῦ Γύφτου», ὅταν φωνάζει πὼς Γύφτος εἶναι αὐτὸς ὁ ἴδιος, πὼς ὁ Γύφτος του—ὁ ἑαυτός του—εἶναι χαλαστὴς καὶ πλάστης μὲ τὴν ἀράδα. Ὅσο κι' ἂν ὁ ψυχισμὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἀποτελεῖ μονάχα τὸν κύκλο τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ , παραδεχόμαστε ὡστόσο στὴν Παλαμικὴ ἰδέα ὅτι κάθε ἄλλο στοιχεῖο, πέρα ἀπὸ αὐτὰ τὰ δύο, εἶναι ξένο πρὸς τὴν ἀτομικότητα τῆς ψυχῆς. Κι' αὐτὸ γιὰ νὰ δοῦμε ὅτι ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς τοῦ «Γύφτου» εἶναι κάτι τὸ ἀνεξιχνίαστο, κάτι ποὺ δύσκολα, πολὺ δύσκολα μπορεῖ ν' ἀποδοθῆ χωρὶς τὸ αἴσθημα τῆς ἀγωνίας γιὰ τὸν ἀσφαλέστερο δρόμο καὶ τὴν πιὸ σωστὴ ἄποψη.

Ἀναντίρρητα ὅμως ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς εἶναι ὁ ποιητὴς τῆς Μεγάλης Ἑλλάδας, ὁ ποιητὴς τόσων καὶ τόσων ἑλληνικῶν στοχασμῶν καὶ ὁ ποιητὴς—στοχαστὴς τοῦ καιροῦ του. Τὸ πιστοποιεῖ ὁ ἴδιος τοῦτο μὲ κάποια συγκατάβαση ὅταν ἐξομολογεῖται στὸν πρόλογο τοῦ «Δωδεκάλογου» : «....Κι' ὕστερα ἔβλεπα πὼς εἶμαι ὁ ποιητὴς—βέβαια ἕνας ποιητὴς μέσα στοὺς πολλούς, ἁπλὸς στρατιώτης τοῦ στίχου —ὅμως πάντα ὁ ποιητὴς ποὺ θέλει νὰ κλείσει μέσα στὸ στίχο του τοὺς πόθους καὶ τὰ ρωτήματα τοῦ παντοτεινοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολίτη τὶς ἔγνοιες καὶ τοὺς φανατισμούς. Μπορεῖ νὰ μὴν εἶμαι ἄξιος πολίτης· μὰ δὲν μπορεῖ νὰ εἶμαι μονάχα ὁ ποιητὴς τοῦ ἑαυτοῦ μου. Εἶμαι ὁ ποιητὴς τοῦ καιροῦ μου καὶ τοῦ γένους μου· κι' ὅ,τι μέσα μου κρατῶ δὲν μπορεῖ νὰ χωριστῆ ἀπὸ τὴν ἔξω πλάση...».

Ποιητὴς τοῦ καιροῦ του καὶ ποιητὴς τοῦ Γένους του ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς, ὁ μεγαλύτερος νεοέλληνας ποιητής, ποὺ ἡ παρουσία του στὴν πνευματική μας ζωὴ ἔδωσε μιὰ πολύπλευρη προσωπικότητα μὲ τεράστια τὴν ποιητικὴ καὶ λογοτεχνικὴ παραγωγή. Ἡ συμβολὴ τοῦ Παλαμᾶ στὴν πνευματικὴ μας ἀναγέννηση, ἡ θέση του ἀπέναντι στὰ ἰδανικὰ τοῦ Ἔθνους μὲ τὰ τρία «γερότερα παιδιὰ» του—τὸν «Δωδεκάλογο τοῦ Γύφτου», τὴν «Φλογέρα τοῦ Βασιλιᾶ» καὶ τὴν «Ἀσάλευτη Ζωὴ»—ὅπως καὶ ἡ συμβολή του στὴν παγκόσμια ἱστορία τῆς λογοτεχνίας μαζὶ μὲ τοὺς πολλαπλοῦς καὶ ἀκατάλυτους δεσμοὺς μὲ τὴν ἐποχὴ ποὺ τὸν ἀνέδειξε, τὸ πάθος του γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ποίηση ὅ,τι τοῦ Ἑλληνικοῦ, εἶναι τὰ συστατικὰ ποὺ τοῦ χαρίζουν ἐπάξια τὸ φωτοστέφανο τοῦ Ἐθνικοῦ μας ποιητῆ καὶ βαθυστόχαστου τροβαδούρου. Ὁ Παλαμᾶς εἶναι ὁ ποιητὴς ποὺ ἔκλεισε πράγματι μέσα του τὴν Ἑλλάδα ὅλων τῶν αἰώνων καὶ ἔννοιωσε βαθειὰ τὸ ἀσύγκριτο μεγαλεῖο της. Ἀξία ἀνυπολόγιστη ἡ παιδαγωγικὴ τοῦ ἔργου του καὶ ἄξια ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως ἡ διδακτική του μορφὴ στοὺς ἐχθροὺς τῆς ἀλήθειας, ἀποτελεῖ ἕναν κολοσσὸ ἀπὸ τὰ λαμπρότερα μνημεῖα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας, ἀφοῦ ἀνυπέρβλητος εἶναι ὁ γλωσσικὸς θησαυρὸς τοῦ ποιητῆ. Καὶ ἂς ὁρύεται ὁ Ζαχαριάδης πὼς ὁ Παλαμᾶς μὲ τὸν «Δωδεκάλογο τοῦ Γύφτου» ὑπῆρξε ἀπόλυτα προσηλωμένος στὶς ὑλικὲς γήινες δυνάμεις, ἀρνητὴς κάθε προσήλωσης στὰ «ξεθωριασμένα ἰδανικὰ» (1). Τὸ συμφέρον τοῦ κομμουνισμοῦ εἶναι νὰ ταυτισθῆ ὁ Παλαμᾶς μὲ τὸν μηδενισμό, ν' ἀρνηθοῦν οἱ ἄνθρωποι ὅτι τὸ ἀνανεωτικό του κήρυγμα ἦταν καρπὸς τῆς πτώσης τοῦ Βυζαντίου, τῆς ἑλληνικῆς ἥττας τοῦ 1897 καὶ ὅτι ὡδήγησε τελικὰ στὸ 1912, ποὺ ὑπῆρξε ἕνα γόνιμο ἅλμα γιὰ τὴν πραγμάτωση τῆς Μεγάλης Ἰδέας. Μὲ τὴν ἀφελῆ ἄγνοια οἱ ἄνθρωποι τοῦ μίσους φέρνουν τὸν Παλαμᾶ ἀρνητὴ τῶν ἰδανικῶν τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, παρουσιάζουν τὸν ποιητῆ τοῦ Γένους ὡς ἀντίθετο ρεῦμα τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Ἔθνους, ἐνῶ ἐκεῖνος τονίζει ξεκάθαρα στὸν «Δωδεκάλογο» πὼς «τὰ μεγάλα ἐθνικὰ ἰδανικά, ὅταν ἀνθίζουν καὶ ζοῦνε στὸ σπίτι τοῦ καθενός, ὁ ποιητὴς τοὺς χτίζει παλάτια· τὰ μεγάλα ἐθνικὰ ἰδανικά, ὅταν ξεπέφτουν κι' ὁ καθένας τὰ διώχνει ἀπὸ τὸ σπίτι του, ὁ ποιητὴς τὰ παίρνει στὸ καλύβι του καὶ ἄσυλο τοὺς δίνει...». Ἀφέλεια γιὰ μᾶς τοὺς νέους θὰ ἦταν νὰ μὴ ἀντιτάξουμε στὸν Ζαχαριάδη πὼς ὁ Παλαμᾶς εἶχε τοποθετήσει τὰ ἐθνικὰ

(1) Ἐννοεῖ ὁ Ζαχαριάδης τὴν Μεγάλη Ἰδέα.

ἰδανικὰ σὲ ὅμοιο ἐπίπεδο μὲ τὸ ἀρχαῖο ἑλληνικὸ πνεῦμα καὶ ὅτι τὸ ποιητικὸ κήρυγμα τοῦ «Δωδεκάλογου τοῦ Γύφτου» ὑπῆρξε σωτήριο γιὰ τὸ ἔθνος ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀτυχία τῶν ἑλληνικῶν ὅπλων κατὰ τὸ 1897. Ἕνα μεγάλο μέρος τῆς ἐπιτυχίας τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγώνα ὀφείλεται στὰ κηρύγματα τοῦ «Δωδεκάλογου», ποὺ ἐκυκλοφόρησε δυὸ χρόνια πρὶν τελειώσει ἡ ἔνδοξη αὐτὴ ἐποποιία, καὶ ἄλλο ἕνα μεγάλο μέρος τῆς ἐξόρμησης τοῦ 1912–13 ὀφείλεται στὸ ἴδιο ἐθνικὸ ἔπος, ἀφήνοντας τὸ μεγαλύτερο κομμάτι στὴν ἐπικὴ «Φλογέρα τοῦ Βασιλιᾶ». Καὶ οἱ μετέπειτα ἀγῶνες τοῦ Ἑλληνισμοῦ μέχρι σήμερα, πῆραν ἄφθονες ἰδέες καὶ πολὺ ὑλικὸ ἀπὸ τὰ μεγάλα ὁράματα τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ καὶ εἰδικώτερα ἀπὸ τὸ θρυλικὸ ἔπος τοῦ «Δωδεκάλογου τοῦ Γύφτου».

***

«... Πρῶτος ὁ Σολωμὸς ἀγνάντεψε τὴν ὀργανικὴ ἑλληνικὴ συνείδηση», μᾶς λέγει ὁ κριτικὸς τοῦ Παλαμᾶ Πέτρος Βλαστός, ἀναλύοντας τὸν «Δωδεκάλογο τοῦ Γύφτου». «Μὰ ἀπὸ μακρυά, πολὺ μακρυά... Ἦταν ὅραμα, ὄνειρο ἀκόμα...». Μᾶς λέει ἀκόμα πὼς ὁ «Δωδεκάλογος τοῦ Γύφτου» εἶναι ὁ νομοθέτης δωδεκάλογος τῆς Ρωμηοσύνης, ὅτι ἔτσι ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ἔχει δική της συνείδηση σήμερα, ἂν ὄχι στὰ πράγματα, τοὐλάχιστον στὸν κόσμο τὸν ποιητικὸ καὶ τὸν Ἐθνικὸ ἰδεαλισμό. Ὅτι συμβαίνει μὲ μᾶς σήμερα ὅ,τι καὶ μὲ τοὺς Γερμανοὺς στὰ χρόνια τοῦ Γκαῖτε, ποὺ ἡ φιλολογικὴ συνείδηση μορφώθηκε πρὶν ἀπὸ τὴν ἐθνική. Πέρα ἀπὸ αὐτὰ ἐμεῖς θὰ παρατηρήσουμε πὼς στὸ φιλοσοφικὸ αὐτὸ ἔπος συναδελφώνονται τόσο ἁρμονικὰ ὁ ἀρχαῖος, ὁ μεσαιωνικὸς καὶ ὁ νεοελληνικὸς κόσμος σ' ἕνα ὑπέρλαμπρο σμαράγδι τοῦ λόγου καὶ τῆς τέχνης. Πὼς περισσότερο βαθυστόχαστο ποίημα ἀπὸ τὸ «Δωδεκάλογο τοῦ Γύφτου» εἶναι ἀπὸ τὰ σπάνια πετράδια τῆς ἀληθινῆς τέχνης καὶ τῆς πλέον γόνιμης ἐθνικῆς δημιουργίας, ἂν ὄχι ἀπὸ τὰ ἀνύπαρκτα. Τὴν ἐποχὴ ποὺ πρωτοφάνηκε ἦταν τοποθετημένος μακρυά, τόσο στὸ παρελθὸν ὅσο στὸ παρὸν καὶ στὸ μέλλον, καὶ τοῦτο εἶναι ἡ αἰτία τῆς σημερινῆς του ὑπεροχῆς καὶ διάδοσης. Ἡ ἐπικράτηση αὐτὴ βρίσκεται στὰ ἐσωτερικά του γνωρίσματα καὶ χαρίσματα ποὺ τὰ χαρακτηρίζει ἡ βαθύτερη ποιητική του πνοὴ καὶ ὁ βαθὺς του λυρισμός. Ἔπειτα ἡ ἀδιάκοπα ἀνανεουμένη δημιουργικὴ φαντασία τοῦ ἔργου καὶ ἡ πλούσια ἰδεολογική του κίνηση στὶς φιλοσοφικές του ροπὲς καὶ δοξασίες ἀνεβάζουν τὸ ἔργο στὴ στάθμη τοῦ πιὸ τέλειου δημιουργήματος τοῦ ἀνθρωπίνου πνευματικοῦ μόχθου. Μιὰ παράξενη ὁμορφιὰ τοῦ μύθου καὶ μιὰ ἀπροσμέτρητη δύναμη στὴ λάμψη τοῦ ποιητικοῦ του ὕφους τοποθετοῦν τὸ «Δωδεκάλογο τοῦ Γύφτου» στὴ σφαῖρα τοῦ ἰδανικοῦ κάθε ἀνθρώπου περασμένων καὶ νέων ἐποχῶν, ἀκόμα καὶ μελλούμενων καιρῶν. Κοντὰ σ' αὐτά, ἡ μεσαιωνικὴ χάρη τῆς τροχαϊκῆς προσωδίας του καὶ ὁ τρόπος ποὺ ἀναφαίνεται στὸ ποίημα αὐτό, πρώτη φορὰ σ' ἑλληνικὸ ἔργο, ὁ ἀρχαῖος ἑλληνικὸς καὶ ὁ μεσαιωνικὸς κόσμος, μᾶς δίνουν τὴ αἴσθηση ὅτι ἡ ἑλληνικὴ δημιουργία ἄνθισε μὲ χυμοὺς ποὺ ἐπεσκίασαν κάθε σύγχρονη παγκόσμια μορφὴ τοῦ κλασσικισμοῦ. Καὶ κάτι ἄλλο: Πρῶτος ὁ Παλαμᾶς ἀπὸ τοὺς Νεοέλληνας ποιητὰς ἐπεξέτεινε τοὺς ποιητικούς του ὁρίζοντες ἔξω ἀπὸ τὰ πλαίσια τοῦ Ἔθνους του. Ἔγινε ἔτσι ποιητὴς τῶν συγκινήσεων ὁλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητας, πρᾶγμα ποὺ πρώτη φορὰ παρουσιάζεται στὴν ἑλληνικὴ διανόηση, ὕστερα ἀπὸ τὸν Ὅμηρο, τὸν Εὐριπίδη, τὸν Σοφοκλῆ, τὸν Αἰσχύλο, τὸν Πλάτωνα καὶ τὸν Ἀριστοτέλη.

Ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ εἶναι τὰ γεγονότα τοῦ ποιητῆ, ποὺ χαρακτηρίζουν τὸ ἔπος τοῦ «Δωδεκάλογου τοῦ Γύφτου». Ἀλληλένδετα. Τὰ ἐσωτερικὰ ἀποτελοῦν τὸ παρὸν ποὺ εἶναι τόσο ἄμεσα δεμένο μὲ τὸ παρελθόν. Παρὸν ὁ κόσμος του, οἱ στοχασμοί του, τὸ ὄνειρο ποὺ θέλει νὰ τὸ ζωντανέψει: ἡ Ἑλλάδα του ἡ Νέα. Παρελθόν του ἡ ἀναγεννημένη Ἑλλάδα μὲ τοὺς ὁραματισμούς της, τὸ εὐρωπαϊκὸ του πνεῦμα καὶ ἡ ἀναγεννημένη Εὐρώπη γενικά, ὁ Βυζαντινὸς κόσμος μὲ τὴν τόση ἀγάπη καὶ τὸ θαυμασμὸ ποὺ ἔτρεφε γι' αὐτόν, ἡ ἑλληνικὴ ἀρχαιότητα μὲ τοὺς σοφούς της. Παρὸν καὶ παρελθὸν συνταυτίζονται, δένονται γιὰ τὸν ποιητῆ καὶ προβάλλει ἡ κοινὴ μορφή,

ποὺ εἶναι τίποτα χωρὶς παρελθὸν καὶ παρὸν ἀντάμα. Τὸ ἕνα δίνει, τὸ ἄλλο παίρνει.

Περισσότερη συζήτηση προκαλεῖ τὸ τρίτο συστατικὸ τῆς Παλαμικῆς ἰδέας στὸν «Δωδεκάλογο». Τὸ μέλλον. Ποιὸ εἶναι τὸ πιστεύω του γιὰ τὴν Μεγάλη Ἑλλάδα καὶ τὸ ξανανιωμένο ἔθνος μας, τὸ βρίσκουμε διάχυτο στὸν καλύτερο καὶ περισσότερο ἀγαπημένο του λόγο, στὸ «Π α ν η γ ύ ρ ι τ ῆ ς Κ α κ ά β α ς» τοῦ «Δωδεκάλογου τοῦ Γύφτου». Γεμᾶτο ὁμορφιὰ θὰ εἶναι τὸ μέλλον, μᾶς λέγει, ἂν πάρουμε τὰ καλὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὸ παρελθὸν καὶ τὸ παρὸν καὶ μ' αὐτὰ βαδίσουμε στὸ μέλλον. Γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχουμε δὲν πρέπει νὰ νοιώσουμε σὰν τοὺς γύφτους του, ποὺ κανένας δὲν κατάλαβε τὰ ὅσα εἰπώθηκαν στὸν 'Αποκρισάρη, καὶ γι' αὐτό :...

... ξανάρχισε ἄμυαλο, πολύβοο,
μεσ' στὸ μαγιάτικο λιοπύρι,
τὸ πανηγύρι τῆς Κακάβας,
τῆς γυφτουριᾶς τὸ πανηγύρι ...

'Αμείλικτη θὰ εἶναι ἡ τύχη τῶν λαῶν—τὸ μέλλον—ἂν συνεχίσουν νὰ δείχνουν ἀσυνείδητη ἀδιαφορία καὶ δὲν ἀκούσουν τὴ φωνὴ τῶν συνετῶν κυβερνητῶν καὶ τῶν σοφῶν προφητῶν, μᾶς λέει ὁ Παλαμᾶς. 'Ακόμα κι' ἂν τὴν ἀκούσουν καὶ ὕστερα τὴν καταφρονήσουν, ὅπως οἱ γύφτοι τοῦ ποιητῆ. Θαρροῦμε πὼς ἐκεῖ κάπου φτάνει ἡ πυραμίδα τῆς τόσο συγκεντρωμένης καὶ παραστατικῆς παραβολῆς τῆς Παλαμικῆς 'Ιδέας.

***

Εἴπαμε ὅτι οἱ ἄνθρωποι τῆς Μαρξιστικῆς θεωρίας ἔδωσαν στὸν Παλαμᾶ τοῦ «Δωδεκάλογου τοῦ Γύφτου» τὴν ὕπουλη ἰδική τους «ἑρμηνεία», ποὺ θέλει μὲ κάθε τρόπο νὰ τὸν κάνει προφήτη καὶ συνεχιστὴ τοῦ κομμουνισμοῦ. Χωρὶς νὰ θέλουμε νὰ μειώσουμε τὸ πνεῦμα τοῦ ποιητῆ, πρέπει νὰ παραδεχτοῦμε ἐκεῖνο ποὺ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς κριτικοὺς τοῦ Παλαμᾶ ἐπεσήμαναν ἀπὸ τὶς πρῶτες ἡμέρες τῆς κυκλοφορίας τοῦ ἔπους : Τὴν παρεξήγηση, τὸ ἀκατάληπτο γιὰ τοὺς πολλοὺς νόημα τῶν στίχων τοῦ Παλαμᾶ σὲ πολλὰ μέρη καὶ κάποια χάσματα ποὺ ὁ μῦθος παρουσιάζει. Φώναξαν οἱ εἰλικρινεῖς ἄνθρωποι τῶν στίχων καὶ τοῦ πεζοῦ λόγου ὅτι δὲν πρέπει οἱ κριτικοὶ νὰ βιαστοῦν γιὰ νὰ βγάλουν συμπεράσματα, ἀλλὰ νὰ μελετήσουν μὲ κάθε προσοχὴ τὰ διανοήματα τοῦ ποιητῆ τόσων καὶ τόσων στοχασμῶν ὡς τὰ 1907, ποὺ ἔβλεπε τὸ φῶς ὁ φιλοσοφημένος «Γύφτος». Βρέθηκαν ὅμως ἐκεῖνοι ποὺ πῆραν ἀφορμὴ ἀπὸ τὸ «σκοτεινὸ» σὲ πολλὲς περιπτώσεις νόημα τοῦ ἔργου. Μάλιστα, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς κριτικοὺς καὶ τοῦ κάθε εἴδους σχολιαστὲς τοῦ «Δωδεκάλογου» ὑπῆρξαν ἀφορμὴ γιὰ τοὺς κομμουνιστὰς στὴν μετέπειτα κομματικὴ ἐπιστράτευση τοῦ ἐθνικοῦ μας βάρδου, μὲ τὴν ἀσυγχώρητη διαγωγὴ ποὺ ρύπανε τὸ πνεῦμα: Προεξέτειναν αὐθαίρετα ἰδέες τοῦ ἔπους ἀκόμη καὶ σὲ σημεῖα στὰ ὁποῖα ὁ ποιητὴς εἶχε δώσει μεγάλη σαφήνεια καὶ καθαρώτατα σύμβολα.

'Απὸ ἐδῶ ξεκίνησε τὸ κακὸ γιὰ τὸν ποιητή μας. Ὅμως, ἄλλο τὸ βαθύτερο νόημα τοῦ ποιητῆ, ποὺ πολλοὶ ἴσως νὰ μὴ τὸ κατάλαβαν μέχρι σήμερα στὴν πληρότητά του. Πραγματικότητα παραμένει τὸ ὅτι ὁ Γύφτος εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ποιητής, ποὺ πέρασε ἀπὸ ὅλες τὶς ἀνησυχίες καὶ τοὺς καημούς, ἀπὸ ὅλες τὶς ἀρνήσεις, ἀπὸ τὴν κόλαση καὶ τὸν παράδεισο, γιὰ νὰ φτάσει στὸ τέλος στὴν ἀπολύτρωση, ὅπως πολὺ σωστὰ εἰπώθηκε. Ἡ ἀπολύτρωση αὐτὴ ἀφορᾶ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα, ποὺ ὁ ποιητὴς θέλει νὰ τὴν δεῖ ἀπηλλαγμένη ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοὺ γέννησαν τόσες καὶ τόσες προλήψεις. Τέτοιες ἦταν οἱ ἰδέες τοῦ Παλαμᾶ, ὅπως τοὐλάχιστον γράφει ὁ ἴδιος στὴν «Ποιητική» του, ποὺ χαρακτηρίζει τὸν «Δωδεκάλογο τοῦ Γύφτου» σὰν τὸ «ὁλοκληρωτικὸ τῶν ἰδεῶν μου ποίημα...». Καὶ προτιμάει τὸν ἑαυτό του Γύφτο, γιατὶ ἡ ψυχή του ἔχει κάτι τὸ κοινὸ μὲ τὴ γύφτικη ψυχή. Θὰ μᾶς τὸ πεῖ ὁ ἴδιος κι' αὐτὸ στὸν πρόλογο τοῦ «Δωδεκάλογου», ὅταν θὰ διακηρύξει : «Αἰσθάνομαι πὼς μὲ σφιχτοδένει

κάτι μὲ τὴν ψυχὴ τῆς γυφτουριᾶς...» Κι' αὐτὸ γιατὶ ὁ γύφτος του ἔχει, ὅπως καὶ ὁ ποιητής, ἀνυπότακτη φύση, ἀδάμαστο τὸ αἴσθημα τῆς ἐλευθερίας καὶ δικές του παρορμήσεις, στοιχεῖα ποὺ τὸν παρακινοῦν νὰ ὑψώνεται περιφρονητὴς ἀπέναντι στὶς συμβατικὲς ἀξίες.

***

Χαρακτηριστικὸ γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ «Δωδεκάλογου τοῦ Γύφτου», μόλις ἐκυκλοφόρησε στὰ 1907, εἶναι τὸ ρῖγος ποὺ δοκίμασε ὁλόκληρη ἡ Εὐρώπη. Ἀπὸ τὴν Σκανδιναυΐα ὡς τὴν Ἰβηρική, οἱ φωνὲς ποὺ ἀκούστηκαν εἶναι δηλωτικὲς τοῦ γενικοῦ ξεσηκωμοῦ ποὺ ἔσπειρε ὁ «Γύφτος» μὲ τὸ βιολί του. «Πόσα ὡραῖα ξεπετάγματα» γράφει αἴφνης ὁ κριτικὸς καὶ μυθιστοριογράφος Νικολὰς Σεγκύρ, «πόσα ὡραῖα ξανοίγματα πρὸς τὸν βυζαντινὸ καὶ τὸν ἑλληνικὸ οὐρανό! Δὲν θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ βρεῖ στὴν Ἀνατολικὴ Εὐρώπη ἕναν πραγματικὸ τεχνίτη τοῦ στίχου, ἕναν ποιητὴ σὰν τὸν Παλαμᾶ, ποὺ ἀφιέρωσε τὴ ζωή του στὴν τέχνη του, ἀναζητώντας ἀδιάκοπα μεγαλύτερους καὶ πλατύτερους ὁρίζοντες...».

Ἀπὸ τὸ βορρᾶ ἀκούγεται ἄλλη φωνὴ ἀπὸ τὸν Ὁλλανδὸ συγγραφέα τοῦ «Δοκιμίου γιὰ τὸν Βυζαντινὸ πολιτισμό», θερμὸ φιλέλληνα Δ. Γ. Ἔσσελινγκ, ποὺ μᾶς δίνει ἴσως τὸν ὡραιότερο ὁρισμὸ τοῦ «Δωδεκάλογου τοῦ Γύφτου» ἀναφέροντας ἀνάμεσα στὰ ἄλλα: «... Στὸ «Δωδεκάλογο τοῦ Γύφτου» βρίσκει κανεὶς ἑνωμένα τὴ γοητεία ἑνὸς εἰδυλλίου, τὸ βαθύτονο ἑνὸς ψαλμοῦ μετανοίας, τὸ πάθος ἑνὸς δράματος τῶν χρόνων μας...». Ὁ ἴδιος αὐτὸς συγγραφέας, ὅπως εἴδαμε, ὁ πολὺς Ἔσσελινγκ, εἶχε διακηρύξει πρὶν λίγα χρόνια ὅτι τοποθετεῖ τὸν Παλαμᾶ πάνω ἀπὸ τὸν Εὐριπίδη καὶ τὸν Σοφοκλῆ καὶ ὅτι τὸν συγκρίνει μόνο μὲ τὴν ποιητὴ ποὺ ἀγάπησε περισσότερο ἀπὸ τοὺς δύο πρώτους: μὲ τὸν Αἰσχύλο.

Κι' ἄλλη φωνὴ ὑψώνεται ἀπὸ τὴ Γαλλία μὲ τὴν ἔκδοση τοῦ «Δωδεκάλογου τοῦ Γύφτου». Ἀνήκει στὸν πασίγνωστο κριτικὸ καὶ λογογράφο Λεκὺ Ντωντέ, ποὺ προσφέροντας κι' αὐτὸς τὴ γνώμη του γιὰ τὸν «Γύφτο» ἀνακράζει :

«Ὅποιος θελήσει νὰ ἐγκαταλείψει τὶς γερμανικὲς καὶ ἀγγλοσαξωνικὲς λογοτεχνίες γιὰ νὰ διαβάσει αὐτὸν τὸν Ἕλληνα, θὰ βγεῖ ἀπόλυτα κερδισμένος. Ὑπάρχει μιὰ ἁρμονικὴ διάταξη σ' αὐτὴν τὴν ἐπικὴ ἀφήγηση. Καμμιὰ ἀκαταστασία παρ' ὅλη τὴν ὁρμὴ τοῦ οἴστρου του. Ὁ ποιητὴς ἀκολουθεῖ μιὰν ἰδέα καὶ τὴν ντύνει μ' ἕνα σύμβολο. Τὸ σύμβολο αὐτὸ εἶναι μιὰ ζωντανή, μιὰ λαχταριστή, μιὰ μυστικὴ μορφὴ ἀπὸ σάρκα. Εἶναι ἕνας Ἀτσίγγανος: τεχνίτης, μουσικός, πλάνος ποὺ τὸν συνεπαίρνει ἀδιάκοπα τ' ὄνειρο, ποὺ πέφτει ἀδιάκοπα πληγωμένος, ποὺ ξαναγεννιέται ἀδιάκοπα στὴν Ἑλλάδα. Οἱ δώδεκα αὐτοὶ λόγοι εἶναι δώδεκα ἄσματα, ἡ ἐποποιΐα τῆς ψυχῆς τῶν Ἀτσιγγάνων ὅταν γιὰ πρώτη φορὰ πρωτοφάνηκαν στὴ Θράκη, ἑκατὸ χρόνια πρὶν ἀπὸ τὸ πάρσιμο τῆς Πόλης...»

Ὁ ἴδιος προχωρεῖ ὕστερα πιὸ βαθειὰ στὸ ἔπος καὶ μᾶς πληροφορεῖ γιὰ τὸ δημιουργὸ του Γύφτο :

«Μὲ τὴ φωνὴ τοῦ Γύφτου φανερώνεται στ' ἀλήθεια μιὰ ψυχὴ ἑνὸς ἀνθρώπου ἡρωικοῦ, γεμάτη ἀπὸ πάθος καὶ πόνο. Βέβαια ὄχι χωρὶς ρομαντισμό, κάτι σὰν τὸν Βυρωνικὸ ρομαντισμὸ τοῦ Κουρσάρου ἢ τοῦ Λάρα, ἀλλὰ μόνο στὸν τόνο, στὴν ἀποστροφή, στὴν εἰκόνα. Ὁ τσιγγάνος τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ δὲν ἔχει τὸ μοιρόγραφτο προορισμό, δὲν ἔχει τὸν καταστρεπτικὸ ἀτομισμὸ τοῦ ρομαντικοῦ ἥρωα. Βυθισμένος στὴν καρδιὰ μέσα τῆς ζωῆς καὶ τῆς φύσεως, βρίσκεται σὲ στενὴ σχέση μὲ τὴν ἀνθρωπότητα, δὲ γυρεύει νὰ μείνει αἰώνια ἀπομονωμένος καὶ ἄγριος, ἀναζητᾶ τὴ συνένωση...».

(Συνεχίζεται)

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΙΝ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

— ΠΟΙΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ —

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡ. ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὡς ἐπιστέγασμα τῆς ὅλης μελέτης μου περὶ τῆς συμβολῆς τῶν ἀστυνομικῶν συντακτῶν τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων Ἀθηνῶν εἰς τοὺς εὐγενεῖς ἀγῶνας τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ πρὸς τήρησιν καὶ πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς τάξεως καὶ πρὸς πάταξιν τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῶν ἐλαχίστων παραδειγμάτων τὰ ὁποῖα ἀνέφερον τῆς συμβολῆς τῶν πρώτων εἰς τὴν δέουσαν ἔξαρσιν τοῦ ἔργου τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῶν ὑπαλλήλων της, ἐνῶ θὰ ἠδυνάμην νὰ σημειώσω πολλὰς δεκάδας, ἂν μὴ ἑκατοντάδας τοιούτων παραδειγμάτων, σημειώνω ἤδη τὰ συμπεράσματά μου. Καταλήγω μὲ τὸ ποῖαι πρέπει νὰ εἶναι αἱ σχέσεις Ἀστυνομίας καὶ ἀστυνομικῶν συντακτῶν, ποία τακτικὴ πρέπει νὰ τηρῆται ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ἔναντι τῶν δημοσιογράφων γενικῶς καὶ ἔναντι τῶν ἀστυνομικῶν συντακτῶν εἰδικώτερον καὶ πῶς καὶ εἰς ποίους πρέπει νὰ δίδωνται αἱ ἀστυνομικαὶ εἰδήσεις καὶ ποῖαι. Καὶ προβαίνω εἰς τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου, διότι ἐπανειλημμένως τὰ τελευταῖα ἔτη ἔχουν ἐμφιλοχωρήσει ὡρισμέναι παρεξηγήσεις μεταξὺ ἀστυνομικῶν καὶ μεταξὺ ἀστυνομικῶν συντακτῶν ὀφειλόμεναι ἄλλοτε εἰς καθυστέρησιν ἀνακοινώσεων εἰδήσεων, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀποκρυβοῦν καὶ ἄλλοτε διαρροῆς εἰδήσεως πρὸς δημοσιογράφους ἀνευθύνους εἴτε τοῦ ἐλευθέρου ρεπορτὰζ τῶν ἐφημερίδων εἴτε καὶ μὴ ἀνεγνωρισμένους κἂν ὑπὸ τῶν δημοσιογραφικῶν ἑνώσεων καὶ ἑπομένως κατ' οὐσίαν ἀλεξιπτωτιστῶν ἢ ἐλευθέρων σκοπευτῶν τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος.

Πρῶτα πρῶτα πρέπει νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν γενικῶς ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀστυνομικοὺς ὅτι ποτέ, μὰ ἀπολύτως ποτέ, καὶ καμμία εἴδησις, δὲν δύναται νὰ ἀποκρυβῇ ἀπὸ τὸν τύπον. Διότι γενικῶς ἰσχύει ὁ κανὼν ὅτι ὅ,τι γνωρίζουν καὶ δύο ἄνθρωποι μόνον, τὸ ξεύρει ὁ κόσμος ὅλος καὶ διότι εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἰσχύει πάντοτε ἕνα δόγμα ποὺ τὸ ἔλεγε πάντοτε ὁ μακαρίτης ὁ Μπάρμπα-Γιάννης ὁ Μαρούδας, ἡ θρυλικὴ ἐκείνη μορφὴ τῆς παλαιᾶς Ἀστυνομίας ἐπὶ Χωροφυλακῆς μὲ τὴν ὁποίαν κάποτε πρέπει νὰ ἀσχοληθῶ χάριν τῶν νεωτέρων ἀστυνομικῶν. Ὁ Μπάρμπα-Γιάννης λοιπὸν ἔλεγε πάντοτε, καὶ δὲν ξέρω ἂν ἦταν δικό του ἢ ξένο ἀπόφθεγμα «οὐδὲν κρυφὸν ὃ οὐ μὴ φανερὸν γενήσεται». Αὐτὸ περισσότερον παρὰ ποτὲ ἰσχύει σήμερα γιατὶ τότε ἡ Ἀστυνομία δὲν εἶχε εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ τὶς τόσες χιλιάδες κατασκόπους τῶν κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπάρχουν σήμερα διότι κάθε κομμουνιστὴς ἔχει ἐντολὴν μυστικὴν νὰ εἰδοποιῇ ἰθύνοντας τοῦ κόμματος διὰ κάθε ἀστυνομικὴν εἴδησιν ἔστω καὶ δι' ἕνα ἁπλοῦν αὐτοκινητιστικὸν δυστύχημα τὸ ὁποῖον θὰ ὑποπέσῃ εἰς τὴν ἀντίληψίν του. Καὶ αἱ εἰδήσεις αὐταί, ἢ αἱ ἀρχαὶ τῶν εἰδήσεων ἐν ἀνάγκῃ θὰ διοχετευθοῦν εἰς μίαν ἀριστερὰν ἐφημερίδα. Καὶ αὐτή, ἂν δὲν δοθῇ ἡ εἴδησις ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον συντάκτην της, θὰ διοχετεύσῃ τὴν εἴδησιν μονοπωλιακῶς εἰς μίαν ἀστικὴν ἐφημερίδα διὰ νὰ κάμῃ αὕτη ἐπιτυχίαν εἰς βάρος τῶν ἀστυνομικῶν συντακτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐφημερίδων καὶ νὰ προκαλέσῃ δυσαρεσκείας καὶ τῶν μὲν καὶ τῶν δὲ κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν δι' ἀπόκρυψιν ἢ διὰ μὴ ἔγκαιρον ἀνακοίνωσιν εἰδήσεων. Κατ' ἐπανάληψιν ἔχω τονίσει λοιπὸν τὴν ὕπαρξιν τῆς τοιαύτης κατασκοπείας ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ τὴν προσπάθειάν τους νὰ δημιουργοῦν ζητήματα μεταξὺ τῶν ἐθνικοφρόνων δημοσιογράφων, τῶν ἀστικῶν ἐφημερίδων των καὶ τῆς Ἀστυνομίας.

Πολὺ δύσκολα λοιπόν, ὄχι νὰ ἀποκρυβῇ ἐντελῶς, ἀλλὰ νὰ καθυστερήσῃ θὰ καταστῇ δυνατὸν ἡ γνῶσις ἀπὸ ἕνα ἀστυνομικὸν συντάκτην ἡ πληροφορία δι' ἕνα γεγονὸς τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου. Διότι ἐκτὸς ἀπὸ τὸ δελτίον καὶ ἀπὸ τὰ τηλεφωνήματα τῆς

Ἀστυνομίας οἱ ἀστυνομικοὶ συντάκται ἔχουν δεκάδα ἴσως ἄλλων πηγῶν διὰ νὰ μανθάνουν ἢ νὰ ἐξακριβώνουν μίαν εἴδησιν ἡ ὁποία ἢ ἀπεκρύβη τελείως ἢ δὲν ἀνεκοινώθη εἰς αὐτοὺς ἐγκαίρως. Ἄλλως τε πῶς νὰ τηρηθῇ μυστικότης ἀφοῦ ἂν πρόκειται περὶ νεκροῦ ἢ τραυματίου θὰ ὑπάρξῃ ἀνάμιξις νεκροτομείου, νοσοκομείων, ἀσθενοφόρων φορείων, καὶ τὴν ἐπομένην ἀνάμιξις εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς, δικαστικῶν ὑπαλλήλων, δικηγόρων πολιτικῆς ἀγωγῆς καὶ ὑπερασπίσεως, τὸ κοτσομπολίκι τῆς γειτονιᾶς, ὁ κουρεὺς τῆς συνοικίας, ὁ καλύτερος γνωρίζων τὰ πράγματα πληροφοριοδότης τῶν δημοσιογράφων καὶ τῶν ἐφημερίδων καὶ τὸ ἐπιτόπιον ρεπορτάζ. Ἀρκεῖ νὰ ὀσφρανθῶμεν ὅτι ἔγινε μία σύλληψις ἢ κάτι τέλος πάντων διὰ νὰ τὸ μάθωμεν, διότι αἱ ἐφημερίδες πληρώνουν ἀφειδῶς ταξὶ καὶ ἔξοδα ρεπορτὰζ προκειμένου περὶ ἐξακριβώσεως μιᾶς εἰδήσεως. Ἀπόκρυψις λοιπὸν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ εἶναι δυνατὴ καὶ μόνον καθυστέρησις ἀνακοινώσεως δύναται νὰ γίνῃ μὲ μόνον ἀποτέλεσμα τὴν δημιουργίαν προστριβῶν καὶ παρεξηγήσεων μεταξὺ ἀστυνομικῶν καὶ ἀστυνομικῶν συντακτῶν.

Αὐτὰ ἰσχύουν καὶ διὰ τὰς κοινὰς εἰδήσεις, φόνους, ληστείας, κλοπάς, συλλήψεις, δυστυχήματα, ποικίλας παραβάσεις τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ κώδικος, ἀλλὰ ἰσχύουν πολὺ περισσότερον καὶ δι' ὑποθέσεις ποὺ ἀφοροῦν αὐτὴν ταύτην τὴν ἐθνικὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας μας, δηλαδὴ τὴν ἔναρξιν ἀνακαλύψεων καὶ συλλήψεων ἑνὸς μυστικοῦ κομμουνιστικοῦ δικτύου πληροφοριῶν, πρακτόρων ξένων κρατῶν, κατασκόπων, ἔναρξιν συλλήψεως μιᾶς συμμορίας κιβδηλοποιῶν, ἐνῶ αἱ συλλήψεις ἐξακολουθοῦν. Ἀλλὰ διὰ τὰς εἰδήσεις ποὺ ἀφοροῦν τὸ Κράτος μας, τὴν Ἑλλάδα μας, οἱ ἀστυνομικοὶ συντάκται τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων Ἀθηνῶν, ἀσκοῦντες ὁ καθένας μας, τὸ ἐπάγγελμά του, ὡς λειτούργημα καὶ ὄχι ὡς βιοποριστικὸν μόνον ἔργον, ἐπὶ πολλὰς δεκαετηρίδας ὁ καθένας μας, εἴμεθα πρῶτα πρῶτα Ἕλληνες μὲ κεφαλαῖον Ἕψιλον ὅλοι, ὕστερα ἀστυνομικοὶ ζυμωμένοι μὲ τὴν Ἀστυνομίαν καὶ ἔπειτα ἐπαγγελματίαι δημοσιογράφοι. Κανεὶς ἀπὸ ἡμᾶς διὰ νὰ κάμῃ μίαν προσωπικὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὴν ἐφημερίδα του ἢ μίαν κοινὴν ἐπιτυχίαν εἰς ὅλον τὸ τράστ τῶν ἀστυνομικῶν συντακτῶν δὲν θὰ γράψῃ μίαν εἴδησιν ἀφορῶσαν τὴν ἐθνικὴν ἀσφάλειαν ὅταν αὕτη εὑρίσκεται ἐν ἐξελίξει καὶ πρὶν ἢ γίνῃ ἐπίσημος ἀνακοίνωσις ἐπὶ τοῦ θέματος ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ κίνδυνος νὰ διαφύγῃ κανεὶς ἔνοχος ἢ νὰ ἀποκρυβοῦν πολύτιμα ἴχνη.

Ἀλλὰ δυστυχῶς ὅπως εἴπαμεν ὑπάρχουν καὶ οἱ κατάσκοποι τῶν ἀστυνομικῶν εἰδήσεων καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἢ ἀπὸ τὴν γειτονιὰν ἢ ἀπὸ μίαν ἀδιακρισίαν καὶ ἀκριτομύθιαν τυγχάνει καὶ μανθάνει μίαν τοιαύτην εἴδησιν ἕνας εἴτε δημοσιογράφος πραγματικὸς ἄλλου ρεπορτὰζ ὅμως καὶ οὐχὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ τομέως ἢ κανεὶς ἐκτὸς σωματείου ἀλεξιπτωτιστὴς τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος. Καὶ ὁ πρῶτος διὰ νὰ κάνῃ μίαν ἐπιτυχίαν εἰς τὴν ἐφημερίδα του καὶ νὰ παραστήσῃ τὸν ἔξυπνον εἰς τοὺς συναδέλφους του τοῦ ἀστυνομικοῦ ρεπορτὰζ δημοσιεύει τὴν εἴδησιν καὶ ὁ δεύτερος, ὁ ἀλεξιπτωτιστὴς δηλαδή, τὴν πωλεῖ μονοπωλιακῶς εἰς μίαν ἐφημερίδα καὶ ἡ καταστροφὴ τότε γίνεται ἐν ἀγνοίᾳ καὶ ἐρήμην τῶν ἀστυνομικῶν συντακτῶν.

(Συνεχίζεται)

ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΩΝ ΤΣΕΚΣ

— ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ —

Ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου
κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΟΥΚΑΚΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Ὁ Ψιλάκος εἶχε γίνει ἄφαντος. Φαίνεται ὅτι εἶχε πάρει τὰ μέτρα του.

Πρὶν τὸ μεσημέρι ὅλοι οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ εἶχα μαζί μου εἶχαν συγκεντρωθῆ στὸ γραφεῖο τοῦ προϊσταμένου τῆς ὁμάδος καὶ μὲ περίμεναν.

—Πόσους κρατουμένους ἔχουμε; τοὺς ρώτησα.

—Τέσσερις, τὸν Ἀνδριανάκη, τὸν Τσέντζο, τὸν Καμαρινὸ καὶ τὸν Ναντάν, μοῦ ἀπάντησαν.

—Ὥστε μόνο ὁ Ψιλάκος μᾶς ξέφυγε, καὶ προχώρησα στὸ δωμάτιο ὅπου ἦσαν οἱ κρατούμενοι.

Ὁ Ναντὰν καὶ ὁ Τσέντζος τρομοκρατημένοι ἔστεκαν ὄρθιοι, ἀκουμπισμένοι στὸν τοῖχο μιᾶς γωνιᾶς τοῦ δωματίου.

Δὲν τοὺς μίλησα καὶ προχώρησα πρὸς τὸν Μπάρμπα Γιάννη.

—Καλῶς ὥρισες Μπάρμπα Γιάννη, εἶπα στὸν Καμαρινό. Δὲν σοῦ τὸ εἶχα πῆ νὰ καθήσης φρόνιμα γιὰ νὰ μὴ ξανασυναντηθοῦμε σὲ τοῦτο τὸ γραφεῖο;

Ὁ Καμαρινὸς χαμήλωσε τὰ πονηρὰ μάτια του, καὶ μὲ κυνισμὸ μοῦ εἶπε.

—Πές μου τί ἄλλη δουλειὰ πρέπει νὰ κάνω κ. Ἀστυνόμε.

—Καλὰ Μπάρμπα Γιάννη ὅταν θἀρθῆ ἡ σειρά σου θὰ μιλήσουμε.

—Ἐσὺ Ἀνδριανάκη πῶς τὴν ἔπαθες κι' ἔπεσες τόσο ἄδοξα;

Ὁ Ἀνδριανάκης μὲ κοίταξε περίεργα καὶ μοῦ εἶπε:

—Ἂν δὲν ἦταν αὐτὸς ποὺ βλέπεις, ἐγὼ ποτὲ δὲν θὰ ἔπεφτα στὰ χέρια σας. Πρέπει νὰ κάνη κανεὶς τὴ δουλειά του μόνος του. Εἶναι πλεονέκτης καὶ μοῦ ἔφαγαν ἕνα σωρὸ λεπτά, καὶ μὲ πῆραν καὶ στὸ λαιμό τους.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸν πῆρα μαζί μου καὶ τὸν ὡδήγησα στὸ γραφεῖο τοῦ προϊσταμένου. Ἐκεῖ ἐξιστόρησε σὲ μένα καὶ στὸν ὑπαστυνόμο Σταθόπουλο ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀναλάβει τὴν ἀνάκριση, πῶς ἔπεσαν στὰ χέρια του τὰ τραπεζιτικὰ στελέχη τῆς Shawmut Bank Boston καὶ τῆς Τραπέζης Of Athens.

—Πρὸ καιροῦ, μᾶς εἶπε, ἦρθε στὸν Πειραιᾶ τὸ ὑπερωκεάνιο «Μαρίνε Κάρπ» ὅπου ὑπηρετοῦσε κάποιος νέγρος φίλος μου ὡς πλήρωμα, καὶ αὐτὸς μοῦ ἔδωσε τὰ καρνὲ τῶν τσέκ.

—Πῶς λέγεται; τὸν ρώτησα.

Ὁ Ἀνδριανάκης προσπάθησε μὲ μασημένα λόγια ν'ἀποφύγη νὰ τὸν κατονομάση.

—Λὲς ψέμματα Ἀνδριανάκη καὶ ἄρχισα νὰ τὸν πιέζω. Ξέρεις ὅτι τὸ βαπόρι θὰ εἶναι σὲ λίγες μέρες πάλι ἐδῶ; Θὰ σὲ πάρω νὰ πᾶμε νὰ μοῦ δείξης ποιὸς εἶναι ἀπὸ τὸ πλήρωμα.

Μὲ τὴν ἀπειλὴ αὐτὴ ὁ Ἀνδριανάκης ἄρχισε νὰ γίνεται πιὸ σκεπτικός.

—Μὰ νομίζω πὼς μαζὶ μὲ τὸ νέγρο ἦταν καὶ κάποιος δικός μας. Τώρα, Σωτηρόπουλος, Σωτηρακόπουλος Γεωργιος λέγεται, δὲ θυμᾶμαι.

Καὶ πάλι μὲ τὴ δεύτερη ὁμολογία του προσπάθησε νὰ μᾶς μπερδέψη μὲ τ' ὄνομα τοῦ συνενόχου του.

Αὐτὸ τὸ ἐξακρίβωσα ἀμέσως μ' ἕναν ἀστυφύλακα ποὺ ἔστειλα στὸ πρακτορεῖο.

Πραγματικὰ ἄλλοτε ὑπηρετοῦσε ὡς πλήρωμα στὸ ὑπερωκεάνιον ὁ Σωτηρόπουλος ἢ Τζὰκ Σῶτερ ἐπὶ τὸ ἀμερικανικώτερον.

—Ἀπὸ αὐτούς, συνέχισε ὁ Ἀνδριανάκης, πῆρα τὰ στελέχη, καὶ μετὰ λίγες

μέρες ἄρχισα νὰ προσθέτω στὰ λευκὰ αὐτὰ χαρτιὰ τῆς Τραπέζης ἀριθμοὺς ἀπὸ δολλάρια, τῶν 2.000, τῶν 1000, τῶν 800 καὶ ἔτσι μαζεύτηκε ἕνα ποσὸ ἀπὸ 80.000.000 δρχ. τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἔβαλα τὶς ὑπογραφὲς τῶν Διευθυντῶν καὶ τῶν Ταμιῶν καὶ ἤμουν ἕτοιμος. Ὕστερα συνεννοήθηκα μ' αὐτοὺς ἐδῶ καὶ μερικοὺς ἄλλους ποὺ δὲν ἔχετε συλλάβει νὰ κάνουμε μαζὶ τὴν ἐπιχείρηση. Ὅταν μείναμε σύμφωνοι, ρώτησα τὸν καθένα τους μὲ πιὸ ψευδώνυμο θέλουν νὰ δουλέψουν γιὰ νὰ προσθέσω στὰ τσέκ. Ὁ Μπάρμπα Γιάννης ὁ Καμαρινὸς μοῦ εἶπε Βασιλόπουλος. Ὁ Ψιλάκος ὡς Πῆτερ Ψιλόπουλος, ὁ Ναντὰν ὡς Ζογλοῦ.

—Καὶ ὁ Τσέντζος, τὸν ρώτησα, τί ρόλο ἔπαιξε ;

—Ἄστον αὐτὸν εἶναι μεγάλος κατεργάρης, μοῦ ἔφαγε δύο τσέκ, 1600 δολλ. καὶ δικαιολογήθηκε πὼς τάχασε. Τὴν ἴδια δουλειὰ μοῦ ἔκαμαν καὶ οἱ ἄλλοι, κι' ἔτσι ἐξανεμίστηκαν τὰ 80.000.000 δρχ. καὶ πάω τώρα στὴ φυλακὴ χωρὶς λεπτά.

—Τώρα πές μας ποιὸς εἶναι ὁ Γρηγορίου ποὺ ἀναφέρεται στὰ τσέκ ;

—Εἶναι κάποιος Θεοφιλόπουλος, κι' αὐτὸς μιὰ παληὰ ἁμαρτία ἀπὸ τὴν Πάτρα.

—Πῶς εἶναι τὰ χαρακτηριστικά του;

—Σαραπεντάρης, ἀνάστημα μέτριο, ὑπόξανθος.

Γιὰ τὸν Κυρμπίνη ὁ Ἀνδριανάκης δὲν ἤθελε νὰ μιλήση ὅσον καὶ ἂν τὸν ἐπίεσα.

—Καὶ πίσω ἀπὸ τὸν Σωτηρόπουλο ποιὸς κρύβεται ;

—Κανένας, ἀπάντησε κατηγορηματικά.

—Καὶ πάλι Ἀνδριανάκη δὲν μᾶς λὲς τὴν ἀλήθεια. Ἐγὼ ξεύρω πῶς δουλεύετε σεῖς οἱ γκάγκστερς στὴν Ἀμερική. Κλειδώνετε τὸ στόμα σας ἀπὸ ἀλληλεγγύη, σεῖς οἱ ὠργανωμένοι στὰ ἐγκληματικὰ συνδικᾶτα. Ἐδῶ θὰ μιλήσης.

Ὁ Ἀνδριανάκης κράτησε τὸ λόγο του καὶ σιώπησε.

Τότε τὸν ἄφησα γιὰ νὰ τοῦ βγάλω ἀργότερα τὸ μυστικὸ μὲ ἄλλο τρόπο.

Πρὶν ἀκόμη τελειώσουμε τὴν ἀνάκρισι στὶς 5-12-1947 μὲ ζήτησε στὸ Τμῆμα ἡ σύζυγος τοῦ Ψιλάκου.

—Ὁ Πῆτερ θέλει νὰ παρουσιαστῆ μοῦ εἶπε.

Καὶ τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας ὁ Ψιλάκος παρουσιάζεται.

—Ἄκου κ. Δουκάκη, σκέφθηκα πὼς δὲν θὰ γλύτωνα ποτὲ ἀπὸ τὰ χέρια σου μιὰ κι' ἔμαθα ὅτι ἐσὺ ἔχεις ἐπιληφθῆ τῆς ὑποθέσεως, γιαὐτὸ ἤρθα μόνος μου.

Μετὰ ἀπὸ τὴν ἀνάκριση τοῦ Ἀνδριανάκη πῆραν σειρὰ ὁ Μπάρμπα Γιάννης, ὁ Ναντάν, ὁ Ψιλάκος καὶ τελευταῖος ὁ Τσέντζος, ὁ ὁποῖος μᾶς ἀπεκάλυψε ἕνα ἄλλο ἐγκληματικὸ Ἀμερικάνικο ἀστέρι, τὸν Μαυροϊδόγκωνα.

—Προσέξτε μᾶς εἶπε αὐτός, εἶναι ἐπικίνδυνος, εἶναι μποξὲρ καὶ συχνάζει στὴν Ὁμόνοια στὸ κεφανεῖο «Μέγας Ἀλέξανδρος» καὶ σ' ἕνα μπάγκο ἑνὸς συναδέλφου μου ἀργυραμοιβοῦ στὴν ὁδὸ Γ. Σταύρου καὶ Σταδίου.

—Πῶς εἶναι τὰ χαρακτηριστικά του ; ρώτησα τὸν Τσέντζο.

Εἶναι σαραντάρης περίπου, μελαχροινός, μακροπρόσωπος μὲ μαῦρο μουστάκι, μετρίου ἀναστήματος, καλοδεμένος ἄνδρας, μὲ μπλὲ κοστούμι καὶ μαύρη ρεμπούμπλικα.

Ἀποτύπωσα στὴ μνήμη μου τὰ χαρακτηριστικὰ ποὺ μοὔδωσε ὁ Τσέντζος, πῆρα τὸ Σαββόπουλο ὡς καλύτερο συνεργάτη μου καὶ ἀμέσως φύγαμε γιὰ τὴν Ἀθήνα.

Ἐκεῖ ποὺ γυρίζαμε τὰ σημεῖα ὅπου σύχναζε, βλέπω τὴ σιλουέττα του μαζὶ μὲ κάποιον ἄλλον πανύψηλον νέον νὰ στέκουν μπροστὰ στὸ μπάγκο τοῦ ἀργυραμοιβοῦ, γιὰ τὸν ὁποῖο μᾶς εἶχε πῆ ὁ Τσέντζος.

—Σαββόπουλε, τοῦ εἶπα, πρέπει νὰ εἶναι αὐτός, θὰ τὸν παρακολουθήσουμε καὶ ὅταν φτάσουμε σὲ κανένα ἀπόμερο μέρος, ἂν εἶναι αὐτός, θὰ τὸν συλλάβουμε.

Οἱ δύο ἄγνωστοι ἔφυγαν ἀπὸ τὸν ἀργυραμοιβὸ καὶ προχώρησαν πρὸς τὴν Ὁμόνοια.

Ἔστρεψαν πρὸς τὴν ὁδὸ Πανεπιστημίου, σταμάτησαν στὸν κινηματογράφο «Πάνθεον» καὶ φάνηκαν πὼς εἶχαν διάθεση νὰ μποῦν μέσα.

Τότε εἶπα στὸ Σαββόπουλο.

—Θὰ τοὺς χάσουμε ἂν μποῦν μέσα, μόνο πήγαινε γρήγορα, ζήτησε τὴν ταυτότητά του καὶ διάβασε μεγαλοφώνως τὸ ὄνομα. Ἂν εἶναι αὐτός, ἐγὼ θὰ τοῦ περάσω ἀμέσως τὶς αὐτόματες χειροπέδες μου.

Τότε ὁ Σαββόπουλος τὸν σταματᾶ μπρὸς στὴν εἴσοδο τοῦ κινηματογράφου, ζητεῖ τὴν ταυτότητά του, καὶ διαβάζει δυνατά: Μαυροϊδόγκωνας Νικόλαος, καὶ πρὶν ἀκόμη τελειώση τὄνομα βρέθηκε δεμένος.

Καὶ οἱ δυό τους τὰ ἔχασαν καθὼς καὶ οἱ διαβάτες, διότι ὅλη αὐτὴ ἡ ἐνέργεια ἔγινε ἀστραπιαίως.

Ὁ πανύψηλος ἄγνωστος ποὺ τὸν συνώδευε ἦταν, ὅπως μᾶς εἶπε, ἀδελφός του, καὶ προσπάθησε πρὸς στιγμὴν ν' ἀντιδράση ἀλλὰ καὶ ἡ ἑτοιμότητα τοῦ Σαββόπουλου στὸ νὰ πῆ, σὲ δῆθεν συναδέλφους μας νὰ φύγουν καὶ ὅτι δὲν τοὺς χρειαζόμαστε πλέον, τοὺς ἀνάγκασε νὰ ὑποκύψουν καὶ νὰ μᾶς ἀκολουθήσουν στὸ Τμῆμα στὸν Πειραιᾶ.

Ὅταν ἀντίκρυσαν στὸ γραφεῖο ὁ Τσέντζος καὶ οἱ λοιποὶ συγκατηγορούμενοι τὸν Μαυροϊδόγκωνα ἐτρομοκρατήθησαν τόσο, ποὺ ὁ Τσέντζος ἠρνήθη ὅσα εἶπε εἰς βάρος του, κι' ἔτσι ὁ Μαυροϊδόγκωνας κατώρθωσε νὰ ξεφύγη.

Ἡ ἀνάκριση τελείωσε καὶ ἡ ὑπόθεση ἔφυγε ἀπὸ τὰ χέρια μας καὶ πῆγε στὸν Γ' τακτικὸ ἀνακριτὴ Πειραιῶς. Ὁ Ἀνδριανάκης καὶ ἡ παρέα του προεφυλακίσθησαν στὶς νέες φυλακὲς Βούρλων.

Ἦταν πλέον καιρὸς νὰ βγάλω τὸ μυστικὸ τοῦ Ἀνδριανάκη χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῆ. Συνήθως στὶς φυλακὲς οἱ κρατούμενοι ὅταν ἀποκτήσουν ἐμπιστοσύνη ὁ ἕνας στὸν ἄλλο διηγοῦνται τὰ κατορθώματά τους. Ἔτσι ὁ Ἀνδριανάκης ἔπεσε στὴν παγίδα ποὺ τοῦ ἔστησα μὲ τὸ σύντροφό του, μὲ τὸν ὁποῖον ἔμεναν στὸ ἴδιο κελλί. Καὶ κάποια μέρα σὲ συζήτηση μὲ τὸν συγκρατούμενό του, ὁ Ἀνδριανάκης ἀποκάλυψε τὸν ἀρχηγὸ τῆς σπείρας. Ἦταν ἕνας γκάγκστερ τοῦ Σικάγου μὲ τὰ ψευδώνυμα: Παπαδόπουλος Ἰωάννης ἢ Ἀρτέμιος, ἢ Τζάκ, ἢ Σπανός, ἢ Φιλοποίμην, ἢ Γιαννόπουλος κ.ἄ. Ἡ ἀνάκριση στὸν τακτικὸ ἀνακριτὴ καὶ ἡ προφυλάκιση διήρκεσε μέχρι τῆς 20-7-48, ὁπότε ἔγινε ἡ δίκη τους στὸ κακουργοδικεῖο Πειραιῶς καὶ κατεδικάσθησαν, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 26 ἀποφάσεως τῆς 22.1.1948, ὁ Ἀνδριανάκης σὲ 3 1/2 ἐτῶν φυλάκιση, ὁ Ψιλάκος σὲ 2 καὶ ὁ Ναντὰν σὲ 18 μῆνας. Ἐπίσης, διὰ τῆς ἰδίας ἀποφάσεως κατεδικάσθησαν ἐρήμην καὶ εἰς φυλάκισιν 8 ἐτῶν ἕκαστος, οἱ Παπαδόπουλος, Κυρμπίνης, Ἀνδρεόπουλος, Θεοφιλόπουλος, Βασιλόπουλος, Γρηγορίου καὶ Σωτηράπουλος. Τὸν Καμαρινὸ τὸν ἀπήλλαξε τὸ δικαστήριο ἀπὸ οἴκτον, καθὼς καὶ τὸν Τσέντζο γιατὶ δὲν ἀπεκαλύφθη πλήρως ἡ ἐνοχή τους.

Ὅσοι ἀπὸ τὴ σπεῖρα ξέφυγαν καὶ δὲν συνελήφθησαν τότε, μετὰ ἀπὸ λίγο καιρὸ ἕνας-ἕνας ἔπεφτε στὰ χέρια μας.

Ὁ Θεοφιλόπουλος, μιὰ παληὰ ἁμαρτία, τὸ 1949 συνελήφθη ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια Πατρῶν.

Ὁ Ἀνδρεόπουλος ποὺ θέλησε νὰ δοκιμάση πάλι τὴ τύχη του μὲ πλαστὰ τραπεζιτικὰ τσὲκ, τὸ 1950 ἔπεσε στὰ δίκτυα τῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ὅπου ἀπεκαλύφθη ὅτι αὐτὸς ἦταν ὁ περίφημος Κυρμπίνης ποὺ εἶχε ζαλίσει τὶς χρηματαγορὲς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Ὁ μόνος ποὺ κατώρθωσε νὰ μὴ συλληφθῆ ἦταν ὁ ἀρχηγός τους Παπαδόπουλος γιατὶ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη βρισκόταν καὶ πάλι στὴν Ἀμερική, γιὰ νὰ συνεχίση τὴ δράση του ὡς γκάγκστερ ποὺ ἀπὸ μικρὸ παιδὶ ἦταν ὠργανωμένος στὰ ἐγκληματικὰ συνδικᾶτα τοῦ Σικάγου.

ΓΕΩΡ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ

ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΙΣ

— ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΔΡΑΣΤΟΥ —

Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ περιοδικοῦ «Kriminalistik»,
κατὰ μετάφρ. Ἀστυφύλακος κ. **Α. ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

«Εἶναι κρῖμα τὸ τὶ τραβᾶ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς μὲ τὴ γυναίκα του. Τὴν ἔχει χρόνια τώρα ἄρρωστη καὶ θὰ ἦταν μιὰ λύση καὶ γιὰ τοὺς δύο ἐὰν ἐπὶ τέλους πέθαινε».

Αὐτὰ περίπου ἐσχολίαζαν οἱ κάτοικοι τῆς μικρῆς πόλεως, ποὺ δὲν ἦταν μακρυὰ ἀπὸ τὴν πανεπιστημιούπολι Υ, ὅταν περνοῦσε μέσα ἀπὸ τοὺς δρόμους ὁ 45ετὴς ὑπάλληλος Σ., μεταφέροντας πάνω στὴ μοτοσυκλέττα του τὴ βαρειὰ ἄρρωστη γυναίκα του. Ὁ Σ. φρόντιζε μὲ καταφανῆ ἀγάπη τὴ γυναίκα του, ἔκανε γι' αὐτὴ ὅ,τι μποροῦσε καὶ ὅταν ἡ ὑγεία της τὸ ἐπέτρεπε, τὴν ἔβαζε πάνω στὴ μοτοσυκλέττα του καὶ τὴν πήγαινε ἔξω στὴν ἐξοχὴ ἢ στοὺς συγγενεῖς της. Δὲν ἔπρεπε νὰ στερῆται οὔτε τὸν καθαρὸ ἀέρα οὔτε τοὺς συγγενεῖς της—ποιός ξέρει πόσο θὰ ζοῦσε ἀκόμα.

Μέχρι τότε οὔτε οἱ γιατροὶ τῶν φημισμένων νοσοκομείων οὔτε οἱ καθηγηταὶ τῆς γειτονικῆς πανεπιστημιακῆς κλινικῆς μπόρεσαν νὰ βοηθήσουν τὸν ἀτυχῆ σύζυγο καὶ οὔτε μιὰ φορὰ μπόρεσαν νὰ διαπιστώσουν τὴν αἰνιγματικὴ ἀσθένεια τῆς γυναίκας αὐτῆς. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ σύζυγός της εἶχεν ἀπογοητευθῆ πιὰ ἀπὸ κάθε ἀνθρώπινη βοήθεια. Ἦταν διοικητικὸς ὑπάλληλος τῆς πανεπιστημιακῆς κλινικῆς καὶ εἶχε σχέσεις μὲ ὅλες τὶς ἰατρικὲς αὐθεντίες καὶ συχνὰ ἔφερνε τὴ γυναίκα του ἐπὶ ἑβδομάδες στὴν πανεπιστημιακὴ κλινική. Ὁ πιστὸς σύζυγος τὴν πήγαινε ἀπὸ τὸ ἕνα τμῆμα στὸ ἄλλο ὅλων τῶν φημισμένων κλινικῶν γιὰ νὰ τὴν ἐξετάση καὶ ξόδευε ἄφθονα χρήματα γιὰ νὰ τὴν στέλνη σὲ θέρετρα καὶ τόπους ἀναψυχῆς. Παρ' ὅλον ὅτι εἶχε περάσει πολὺς χρόνος, ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη δὲν εἶχε φέρει κανένα ἀποτέλεσμα. Μάλιστα, ἀμέσως μετὰ τὴν ἔξοδό της ἀπὸ τὴν κλινική, παρετηρεῖτο συνήθως μιὰ γρήγορη ἀνάρρωση, ἀλλὰ μόλις ἡ γυναίκα ἐπέστρεφε στὸ σπίτι της ἐν πλήρει ὑγείᾳ, ξαφνικὰ ἐπανερχόταν ἡ παλιὰ κατάσταση καὶ ἀρρώσταινε πάλι. Ἔτσι ἐπὶ χρόνια τώρα, ἡ γυναίκα αὐτὴ ἔφερνε στὸ πρόσωπό της τὴ σφραγῖδα τοῦ θανάτου, τὸν ὁποῖο ἡ ἴδια ἐπιζητοῦσε πολλὲς φορές. Ὁ θάνατος ἦταν μιὰ λύση τουλάχιστο γι' αὐτὴν ἂν ὄχι καὶ γιὰ τὸν ἄνδρα της. Ἡ συμπόνοια τοῦ κόσμου δὲν περιέβαλλε μόνο τὴ φτωχὴ γυναίκα, ἀλλὰ καὶ τὸν σκληρὰ δοκιμαζόμενο πιστὸ σύζυγό της.

Ἦταν ὁ δεύτερος γάμος ποὺ εἶχε κάνει ὁ Σ., τὸ 1939 μὲ τὴν κόρη τοῦ ξενοδόχου, ποὺ ἦταν ὑγιεστάτη τότε. Ὁ Σ. κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ πολέμου ὑπηρέτησεν ὡς νοσοκόμος καὶ τελευταῖα ἐργαζόταν στὸ χειρουργεῖο τῆς πανεπιστημιακῆς κλινικῆς τῆς Υ. καὶ εἶχε στὴ διοίκηση μιὰ καλὴ θέση. Κάθε μέρα πήγαινε στὴ δουλειά του μὲ τὴ μοτοσυκλέττα του, ἐνῶ ἡ γυναίκα του συνέχιζε τὴ δουλειὰ τῆς μακαρίτισσας μητέρας της στὸ ξενοδοχεῖο.

Τὸ ἔτος 1947 ἡ γυναίκα ἀρρώστησε ξαφνικά. Τὰ συμπτώματα ποὺ παρουσίαζε ἡ ἀσθένειά της ἦταν κυκλοφοριακὴ ἀνωμαλία, ταχυπαλμία, στενοχώρια, δύσπνοια, τριχόπτωση, ἐφιδρώσεις, νευρικότης. Τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1948 τῆς παρουσιάσθηκαν ἐπίσης δυνατοὶ πόνοι στὴν περιοχὴ τοῦ στομάχου μὲ στομαχικὲς ἀνωμαλίες. Κατὰ τὸ Μάρτιο τοῦ 1948 ἔκανε ἐμετὸ σχεδὸν ὕστερα ἀπὸ κάθε φαγητό. Ἡ ἰατρικὴ ἐξέταση ἀποφάνθηκε ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ ἕλκος στομάχου. Ἡ κυρία Σ. ἔπρεπε νὰ εἰσαχθῆ σὲ πολυκλινική, γιατὶ συγχρόνως τῆς παρουσιάσθηκε ἀδενοπάθεια καὶ μεγάλη ἀδυναμία. Μὲ τὶς περιποιήσεις στὴν κλινική, ἡ γυναίκα ἀνέρρωσε πολὺ γρήγορα καὶ ἐστάλη ὑγιὴς πίσω στὸ σπίτι της. Ἀμέσως ὅμως ὕστερα ἀπὸ δύο μῆνες ἀρρώστησε ξανὰ βαρειά. Τὸ λαρύγγι της ξηρενόταν καὶ παρουσίαζε φλογώσεις. Αὐτὰ ἦταν τὰ νέα συμπτώματα τῆς ἄρρωστης ποὺ ἄρχισε ν' ἀδυνατίζῃ πάλι καὶ νὰ γίνεται ἐλεεινή. Συνήθως τὸ πρωὶ ἦταν τὰ μάτια της πρισμένα καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ στόμα της καὶ παρ' ὅλον ὅτι εἶχε μεγάλη ὄρεξη, ἀδυνάτιζε συνεχῶς. Τὴν ἀνέλαβαν πάλι οἱ γιατροὶ καὶ ἀμέσως ὕστερα ἀπὸ

μερικὲς ἡμέρες παρουσίασε βελτίωση. Μόλις ὅμως ἡ γυναίκα ἐπέστρεψε στὸ σπίτι της παρουσιάσθηκε πάλι ὑποτροπὴ τῆς ἀσθενείας. Ἔτσι ἡ κατάσταση αὐτὴ συνεχιζόταν ἐπὶ μῆνες καὶ χρόνια. Ὅταν ἔμπαινε στὴν κλινικὴ γινόταν γρήγορα καλά. Μόλις ἐπέστρεφε στὸ σπίτι ἀρρώσταινε πάλι καὶ ξαναγύριζε στὴν κλινική. Τακτικά, σχεδὸν δύο φορὲς τὴν ἑβδομάδα, εἶχεν ἐμετοὺς καὶ ζαλάδες. Ἡ ἄρρωστη ἀντελήφθη ὅτι μόλις ἔπινε γάλα ἢ ἔτρωγε γαλακτοκομικὰ προϊόντα, τῆς παρουσιάζονταν ἀμέσως τὰ συμπτώματα αὐτά.

Στὸ τέλος τοῦ 1948 ἡ κατάστασή της ἐπιδεινώθηκε καὶ μπῆκε πάλι σὲ κλινική, ὅπου ἔμεινε μέχρι τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1949. Ἡ ἀσθενὴς δὲν ἤξερε οὔτε ἡ ἴδια πόσες φορὲς εἶχε νοσηλευθῆ σὲ κλινική. Αὐτὴ τὴ φορὰ ὅμως μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα συμπτώματα τῆς παρουσιάσθηκαν πόνοι στὰ πέλματα τῶν ποδιῶν της, οἱ ὁποῖοι συχνὰ ἐπεκτείνονταν μέχρι τῶν ὀστῶν τῆς κνήμης. Ἡ νέα διάγνωση ἔλεγε ὅτι, ἐπρόκειτο περὶ ἀνεπαρκείας τοῦ νοτιαίου μυελοῦ. Ἡ παραμονὴ στὴ κλινικὴ διήρκεσε αὐτὴ τὴ φορὰ κάπως περισσότερο καὶ εἶχε καλὰ ἀποτελέσματα. Ἡ γυναίκα βγῆκε ὑγιής, ἀλλὰ μέσα σ' ἕνα μῆνα ἐπέστρεψε πάλι στὴν κλινικὴ ἄρρωστη. Αὐτὴ ἡ κατάσταση συνεχιζόταν μέχρι τὸ Νοέμβριο τοῦ 1951, δηλαδὴ ἐπὶ τέσσερα χρόνια. Εἶχε νοσηλευθῆ σχεδὸν σ' ὅλα τὰ τμήματα τῆς πανεπιστημιακῆς κλινικῆς, καθὼς ἐπίσης καὶ σὲ πολλὰ ἄλλα νοσοκομεῖα, γιατὶ ὁ σύζυγός της ζητοῦσε πάντα ν' ἀλλάζουν θεράποντα ἰατρὸ καὶ νὰ ἐπισκέπτωνται καινούργιο. Τώρα ἡ γυναίκα εἰσήχθη στὴ δερματολογικὴ κλινικὴ τοῦ πανεπιστημίου γιὰ πρώτη φορά. Ἦταν ἡ κατηγορηματικὴ ἐπιθυμία τοῦ συζύγου της νὰ νοσηλευθῆ καὶ στὴν κλινικὴ αὐτή.

Τὸ δέρμα τοῦ προσώπου καὶ τοῦ σώματος τῆς γυναίκας εἶχε πάρει στὸ μεταξὺ μιὰ πρασινοκίτρινη χροιά. Στὸ πρόσωπο, στὸ λαιμό, στὴ ράχη, στὴν κοιλιὰ καὶ στὰ ἄκρα παρετηροῦντο φαιὲς κηλῖδες. Στοὺς μηροὺς της παρουσιάζονταν μεγάλες μελανὲς κηλῖδες ποὺ τὸ μέγεθός τους ἔφτανε ἴσα μὲ κουκούτσι δαμασκήνου, μὲ λέπια. Τὸ δέρμα στὶς ἀρθρώσεις ἔκαιγε, καὶ ἦταν ἀτροφικό. Ὁ καθηγητὴς τῆς δερματολογικῆς κλινικῆς, μὲ τὴν πρώτη ἐξέταση, ὑπωπτεύθηκε ἀμέσως ὅτι ἐπρόκειτο περὶ δηλητηριάσεως μὲ ἀρσενικό. Ἡ διάγνωσή του ἦταν πολὺ σπουδαία. Ἐπειδὴ δὲ ἡ γυναίκα ὑπέφερε ἀπὸ ψυχικὸ κλονισμό, τὴν εἰσήγαγε στὴν κλινικὴ ὅπου τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1951 διεπίστωσε τὰ κάτωθι :

«Ἐλάττωση τοῦ βάρους τοῦ σώματός της κατὰ 50 κιλά. Δέρμα ξηρό, ἐν μέρει καλυπτόμενο ἀπὸ λέπια, ἀτροφικό. Στὸ κεφάλι, στὸ λαιμό, στὸ στῆθος, στὰ χέρια καὶ στὰ πόδια μιὰ ἀκάθαρτη μελανὴ ἀπόχρωση. Τὸ δέρμα στὰ πόδια λεπτὸ καὶ ἀτροφικό. Τὰ πέλματα τῶν ποδιῶν πρισμένα. Οἱ ἀρθρώσεις κάπως πρισμένες. Τὰ πόδια ἐλεύθερα, παίρνουν μιὰ ἐρυθροκυανῆ ἀπόχρωση. Τὰ νύχια τῶν χεριῶν καὶ ποδιῶν εὔθραυστα. Ἡ τομὴ τοῦ νυχιοῦ παρουσιάζει ἀτροφικὲς ἀνωμαλίες. Στὸ ἄνω μέρος τῶν δακτύλων πολυάριθμες σκληρώσεις τοῦ κερατοειδοῦς. Οἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς λεπτὲς καὶ ἀτροφικές. Ἡ τρίχωσις στὶς μασχάλες καὶ στὴν ἐφηβικὴ χώρα συνεχῶς ἐλαττουμένη. Συγκέντρωση ὑγρῶν στὶς κόγχες τῶν ματιῶν. Πολυάριθμοι λεπιοειδεῖς ἐκφυλισμοὶ καὶ αἱμορραγίαι στὸν ἀμφιβληστροειδῆ. Οἱ κόρες τῶν ὀφθαλμῶν ὀλίγον προεξέχουν. Οἱ ὀδοντοστοιχίες ἐλαττωματικές. Τὸ σηκώτι λίγο πρισμένο, σκληρὸ καὶ πονᾶ ὅταν πιεσθῆ. Τὸ ἴδιο καὶ ἡ σπλήνα. Οἱ μῦες τῶν ἄκρων ναρκωμένοι καὶ πονοῦν ὅταν πιέζωνται. Κανένα πρίξιμο στὴν κοιλιά. Τὰ λευκὰ αἱμοσφαίρια κατὰ τὴν ἀνάλυση τοῦ αἵματος φθάνουν στὸ κατώτατον ὅριο μέχρι 2.600. Ἡ πυκνότης τοῦ αἵματος κανονική».

Κατὰ τὰ μέσα τοῦ Δεκεμβρίου 1951 ἐξετάσθηκαν ἀπὸ τὸ ἰατροδικαστικὸ ἰνστιτοῦτο τῆς πανεπιστημιακῆς κλινικῆς τρίχες, νύχια καὶ λέπια ἀπὸ τὰ πέλματα τῆς ἄρρωστης. Στὸ ἐργαστήριο διαπιστώθηκε ὅτι ἐπρόκειτο περὶ δηλητηριάσεως. Ἡ ἐξέταση ἔδειξε ὅτι ἐπρόκειτο πιθανῶς περὶ δηλητηριάσεως ἀπὸ βαρειὰ μέταλλα, ὅπως μολύβι, ψευδάργυρο, ἢ ἀκόμα καὶ ἀρσενικό.

Ἡ γνωμάτευση τοῦ ἰατροδικαστικοῦ ἰνστιτούτου εἶχεν ὡς ἑξῆς : «Ἡ ἐξέταση

ἔγινεν αὐθημερὸν στὸ ἰνστιτοῦτο μας. Κατ' αὐτὴν παρετηρήθη μεγάλη ποσότης ἀρσενικοῦ στὰ ὑπὸ ἀνάλυσιν ὑποβληθέντα στοιχεῖα. Στὰ νύχια βρέθηκε 1,25 Μ.Γ. καὶ στὶς τρίχες 0,6 Μ.Γ% ἀρσενικό».

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως διαβιβάσθηκε προφορικῶς καὶ γραπτῶς στὸν θεράποντα ἰατρό. 'Εν συνεχείᾳ ἐξετάσθηκαν τὸ αἷμα καὶ τὰ οὖρα τῆς ἄρρωστης. Στὰ οὖρα βρέθηκε 0,15% καὶ στὸ αἷμα 0,16% ἀρσενικό. 'Η σχετικὴ γνωμάτευση τοῦ ἰατροδικαστικοῦ ἰνστιτούτου εἶχεν ὡς ἑξῆς :

«Κατὰ τὴν γενομένην ἐξέταση πρὸ ὀλίγου χρόνου, διαπιστώθηκε ἡ παρουσία ἀρσενικοῦ στὶς τρίχες καὶ στὰ νύχια τῆς ἀσθενοῦς καὶ ἐκ τούτου προκύπτει ὅτι ἡ κυρία Σ. εἶχεν ὑποστῆ δηλητηρίαση μὲ ἀρσενικό. 'Επίσης καὶ τώρα κατὰ τὴν ἐξέταση τῶν οὔρων καὶ τοῦ αἵματος διαπιστώνεται ὅτι ἡ ἀσθενὴς ὑπέστη ἐλαφρὰ δηλητηρίαση μὲ ἀρσενικό».

Ποῦ ὠφείλετο λοιπὸν ἡ δηλητηρίαση; Σὲ ἀπροσεξία ἢ σὲ ἔγκλημα ἐκ προμελέτης;

'Η ὑπόθεση ἀναφέρθηκε ἀμέσως στὴν ἀστυνομία καὶ στὴν εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ γιὰ τὴν ἐνέργεια τῶν δεόντων. Κατ' ἀρχὰς ἐξετάσθηκε ἡ ἄρρωστη, τῆς ὁποίας ἡ κατάσταση, μὲ τὶς περιποιήσεις τῆς κλινικῆς, εἶχε βελτιωθῆ πάλι γρήγορα. 'Η ἄρρωστη διαβεβαίωσε τοὺς ἀστυνομικοὺς ὅτι εἶχε πεποίθηση καὶ πίστευε ὅτι ποτὲ δὲν εἶχε ἀντιληφθῆ τὴν παρουσία ἀρσενικοῦ στὸ φαγητό της. Πίστευε ἐπίσης ὅτι οὔτε οἱ συγγενεῖς της οὔτε ὁ σύζυγός της ἔπρεπε νὰ θεωρηθοῦν ἔνοχοι τῆς δηλητηριάσεώς της.

'Η ἀστυνομία ποὺ εἶχεν ἐπιληφθῆ, συγκέντρωσε θετικὲς πληροφορίες ὅτι ἐπρόκειτο περὶ δηλητηριάσεως. Διαπιστώθηκε ἐπίσης ὅτι καὶ ὁ 3ετὴς γυιὸς τῆς ἐξαδέλφης τῆς Σ., πολλὲς φορὲς μετὰ τὴν ἐπίσκεψη στὸ σπίτι τῆς θείας του, παρουσίαζε τὰ ἴδια συμπτώματα, ἰδίως ὅταν κατὰ τὶς ἐπισκέψεις αὐτὲς ἔτρωγε ἢ ἔπινε κάτι. Ἔτσι ἐνισχύθηκε ἡ γνώμη ὅτι ὁ δράστης ἔπρεπε νὰ βρίσκεται μέσα στὴν οἰκογένεια.

'Απὸ τὴν ἐξέταση τοῦ προσωπικοῦ τῆς κλινικῆς τοῦ πανεπιστημίου, προέκυψεν ὅτι ὁ πιστὸς καὶ τίμιος ἀπέναντι στὴ γυναίκα του Σ., τὴν ἀπατοῦσε κατὰ τὸν χειρότερο τρόπο. Γιὰ τὸ παρελθόν του, πρὶν ἀπὸ τὸν πρῶτο γάμο του, ὑπῆρχαν πολλὰ σκοτεινὰ σημεῖα. 'Η πρώτη γυναίκα του εἶχε κάνει μιὰ ἔκτρωση τῇ ὑποδείξει αὐτοῦ. Σύμφωνα μὲ ἄλλα σχετικὰ στοιχεῖα, ὑπῆρχε βάσιμος ὑποψία ὅτι ὁ Σ.. εἶχε δημιουργήσει τέτοιες συνθῆκες ὥστε νὰ ἐξαναγκάση τὴ πρώτη του γυναίκα νὰ αὐτοκτονήση.

'Επίσης καὶ κατὰ τὸ δεύτερο γάμο του προσεποιεῖτο τὸν τίμιο καὶ εἰλικρινῆ καὶ ἐγνώριζε νὰ ὑποκρίνεται καὶ νὰ παρουσιάζεται στὴ γυναίκα του καὶ στὸ γνωστὸ περιβάλλον μὲ τὸν μανδύα τοῦ ἐντίμου ἀνδρός. Στὴν ὑπηρεσία του συνεργαζόταν μὲ μιὰ νεαρὴ ὑπάλληλο. Οἱ σχέσεις τους ἔγιναν πολὺ στενὲς καὶ ἀπὸ τότε ποὺ ἐδημιουργήθησαν οἱ σχέσεις αὐτές, παρουσιάσθηκαν τὰ πρῶτα συμπτώματα τῆς ἀσθενείας τῆς συζύγου του. Ὁ Σ., εἶχεν ὑποσχεθῆ στὴ φιλενάδα του αὐτὴ ὅτι θὰ τὴν παντρευόταν, καὶ τὴν διαβεβαίωσε ὅτι ἡ γυναίκα του ἦταν ἄρρωστη βαρειὰ καὶ δὲν ἐπρόκειτο νὰ ζήση πολύ. 'Εὰν πέθαινε λοιπόν, δὲν θὰ ὑπῆρχαν πλέον ἐμπόδια γιὰ νὰ κάνουν τοὺς γάμους των.

Ὁ Σ. ἐγνώριζε τὸ φαρμακοποιὸ τῆς κλινικῆς ἀπὸ τότε ποὺ ὑπηρετοῦσε ὡς στρατιώτης-νοσοκόμος. Τὸ ἔτος 1947 τοῦ ζήτησε γιὰ πρώτη φορὰ ἀρσενικὸ ποὺ θὰ τὸ χρησιμοποιοῦσε δῆθεν γιὰ τὴν καταπολέμηση τῶν ποντικῶν. Ὁ φαρμακοποιὸς τοῦ ζήτησε νὰ προσκομίση βεβαίωση ἀπὸ τὸ κοινοτικὸ γραφεῖο. Τὴ βεβαίωση αὐτὴ τὴν πῆρε χωρὶς δυσκολία ὁ Σ. γιατὶ τὸ σκοτεινὸ παρελθόν του δὲν ἦταν γνωστό.

'Απὸ τοῦ 1947 καὶ ἐντεῦθεν ὁ Σ. χορηγοῦσε στὴ γυναίκα του τὴ μισὴ ποσότητα ἀρσενικοῦ ποὺ ἀπαιτεῖται γιὰ νὰ ἐπιφέρη τὸ θάνατο. Κατ' ἀρχὰς ἀνακάτευε τὸ δηλητήριο στὰ ποτά, τὰ ὁποῖα προετοίμαζε τὸ πρωὶ καὶ τὸ βράδυ καὶ τὰ ἔφερνε στὴν ἄρρωστη γυναίκα του, στὸ κρεβάτι της. Αὐτὴ παρατηροῦσε στὴν ἀρχὴ στὸν πυθμένα τοῦ κυπέλλου ἕνα ἄσπρο γαλακτῶδες κατακάθι. «Μὰ ἤθελα νὰ ξέρω τί εἶναι αὐτὸ ποὺ εἶναι μέσα στὸ ποτήρι μου», ἔλεγε ἡ γυναίκα. Ὁ Σ. ἀπὸ τότε ἔγινε πιὸ προσεκτικός. 'Ανακάτευε τώρα τὸ ἀρσενικὸ μέσα στὸ ἀλεύρι ἢ τὸ διέλυε στὸ νερὸ πολὺ πρὶν νὰ χρησιμοποιηθῆ πρὸς πόσιν. Μὲ τὶς συνεχεῖς δόσεις τοῦ ἀρσενικοῦ, ὁ ὀργανισμὸς τῆς γυ-

ναίκας συνήθισε στὸ δηλητήριο. Ὁ Σ. ηὔξανε προοδευτικῶς τὶς δόσεις τοῦ δηλητηρίου. Ποτὲ ὅμως δὲν τῆς ἔδιδε τόση ποσότητα ὅση χρειαζόταν γιὰ νὰ ἐπιφέρῃ τὸ θάνατο. Ἐγνώριζε ὅτι ἕνας ξαφνικὸς θάνατος θὰ ἔβαζε σὲ ὑποψία τὸ γιατρὸ καὶ πιθανῶς νὰ ἐνηργεῖτο νεκροψία. Γι' αὐτὸ ἔπρεπε ὁ θάνατος νὰ ἐπέλθῃ ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ νὰ εἶναι βραδύς. Γιὰ νὰ μὴν ἀνακαλυφθῇ, φρόντιζε ὅπως ἡ βαρειὰ ἄρρωστη γυναίκα του εἰσάγεται κάθε φορὰ πάντοτε σὲ νέα κλινικὴ ἢ ἄλλο νοσοκομεῖο, ὅπου ἡ ἱστορία τῆς ἀσθενείας δὲν ἦταν γνωστή. Πράγματι ἡ ἐνέργειά του αὐτὴ ἦταν σατανική!!!

Τέσσερα χρόνια πέρασαν. Ὁ Σ. παρηγοροῦσε τὴ φιλενάδα του μὲ τὸ ὅτι ἡ γυναίκα του θὰ πέθαινε γρήγορα καὶ ὅτι ἀμέσως μετὰ τὸ θάνατό της θὰ τὴν παντρευόταν. Ἡ κοπέλλα αὐτὴ τὸν πίστευε χωρὶς νὰ ὑποψιάζεται ὅτι παραχωροῦσε τὴν ἀγάπη της σ' ἕναν ἐγκληματία. Ἦταν θρησκόληπτη καὶ δὲν ἐπιθυμοῦσε νὰ παντρευτῇ ἕνα ἄνδρα μὲ διαζύγιο. Ἔτσι περίμενε ὑπομονητικὰ τὸν τόσο συχνὰ προβλεφθέντα θάνατο τῆς κυρίας Σ.. Ὅταν ὅμως πῆγε νὰ ἐξομολογηθῇ, διηγήθηκε στὸν πνευματικό της τὴν περίπτωση τοῦ ἔρωτός της καὶ τὴν ἀσθένεια τῆς Σ. Ὁ πνευματικός της τὴν προειδοποίησε περὶ τοῦ κινδύνου καὶ τῆς εἶπε: «Γιὰ τὄνομα τοῦ Θεοῦ, μακρυὰ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο αὐτὸν ποὺ θέλει νὰ σκοτώσῃ τὴ σύζυγό του». Τὸ κακὸ ὅμως εἶχε γίνει.

Σὲ μιὰ ἔρευνα ποὺ ἐνήργησε ἡ ἀστυνομία στὸ σπίτι τοῦ Σ., βρέθηκαν δοχεῖα καὶ ποτήρια, στὰ ὁποῖα ὑπῆρχαν ὑπολείμματα ἀρσενικοῦ. Ἐπίσης καὶ σὲ μιὰ ποσότητα ἀλεύρου ποὺ ὑποβλήθηκε σὲ χημικὴ ἀνάλυση, διαπιστώθηκε ἡ ὕπαρξη τοῦ θανατηφόρου δηλητηρίου. Ἡ ἀστυνομία κρατοῦσε στὰ χέρια της ἕνα ἐγκληματικὸ ρομάντσο τὸ ὁποῖο περιέγραφε μιὰ ἀνθρωποκτονία. Τὰ λάθη κατὰ τὴν διάπραξη τοῦ ἐγκλήματος ἀπέβησαν μοιραῖα γιὰ τὸ δράστη. Τὸ ρομάντσο αὐτὸ ἔφερε τὸν τίτλο «Τὸ λάθος». Ὁ Σ. φαίνεται ὅτι εἶχε μελετήσει καλὰ τὸ ρομάντσο αὐτὸ καὶ παρ' ὅλον ὅτι ἐγνώριζε τὰ λάθη του, ἐν τούτοις τὰ διέπραξε ὁ ἴδιος στὸ δικό του ρομάντσο τῆς ἀνθρωποκτονίας.

Ὁ Σ. συνελήφθη καὶ ἐπὶ ἕνα μῆνα ἐψεύδετο καὶ ἔπεφτε συνεχῶς σὲ ἀντιθέσεις καὶ ἀντιφάσεις, μέχρις ὅτου τελικὰ ὑπὸ τὴν πίεση τῶν πολυαρίθμων ἀποδεικτικῶν στοιχείων, προέβη σὲ ὁμολογία. Ὡμολόγησεν ὅτι ἡ σύζυγός του κατὰ τὸ παρελθὸν ἦταν τελείως ὑγιὴς καὶ ὅτι αὐτὸς ἤθελε νὰ τὴν δολοφονήσῃ ἀργὰ-ἀργὰ μὲ ἀρσενικὸ γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ παντρευθῇ μετὰ τὴ φιλενάδα του.

«Τὸ ὅτι ἤθελα νὰ θανατώσω τὴ σύζυγό μου διὰ τῆς χρήσεως τοῦ ἀρσενικοῦ, εἶναι φοβερό, ἀλλὰ εἶναι τετελεσμένο γεγονὸς καὶ δὲν θέλω πλέον νὰ τὸ ἀποκρύψω». Ἔτσι ἔγραφε στὴν κατάθεσή του.

Σὲ μιὰ ἐπιστολή του πρὸς τὴν ἀναρρώσασα πάλι σύζυγό του, ἔγραφε: «Θέλω νὰ σᾶς ἀποκαλύψω ὅτι ἤθελα νὰ σᾶς βγάλω ἀπὸ τὴ μέση γιὰ νὰ μπορέσω νὰ παντρευτῶ τὴν Ζ. Αὐτὴ εἶναι ἡ ὁμολογία μου καὶ ἡ τιμωρία μου θὰ εἶναι βαρειά. Πράγματι ἔτσι ἦταν. Στὸ σπίτι ἤμουν ὁ καλὸς καὶ ἀφωσιωμένος σύζυγος καὶ στὴν ὑπηρεσία μου ὁ ἐρωτευμένος γάτος».

Ὁ δηλητηριαστὴς ἐπεδίωξε νὰ βελτιώσῃ τὴ θέση του ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων, προσπαθήσας ν' ἀποδείξῃ ὅτι οἱ δόσεις καὶ ἡ ποσότης τοῦ ἀρσενικοῦ ἦταν πολὺ μικρές. Ἀλλὰ τὰ στοιχεῖα ποὺ εἶχε συγκεντρώσει ἡ ἀστυνομία ἦταν τόσο πειστικά, ποὺ οἱ ἰσχυρισμοί του ἀπορρίφθηκαν. Καταδικάσθηκε σὲ 12 χρόνια κάθειρξη καὶ 10 χρόνια στέρηση τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων.

Ἡ ἐπὶ τέσσερα χρόνια βασανισθεῖσα σύζυγός του, ποὺ εἶχε φτάσει πολλὲς φορὲς πολὺ κοντὰ στὸ θάνατο, συγχώρησε πλήρως τὸν Σ. παρ' ὅλο ποὺ ἐξ αἰτίας του ὑπέφερε ἐπὶ τόσο χρόνια. Τὸν ἐπισκέπτονταν συχνὰ στὸ φυλακὴ καὶ μετὰ τὴν ἀποφυλάκισή του θὰ τὸν δεχθῇ πάλι στὸ σπίτι της γιὰ νὰ ζήσουν μαζί.

Πόσες φορὲς ὁ ἀστυνομικὸς δὲν ἔχει διαπιστώσει ὅτι ἡ ἀγάπη ὁδηγεῖ συχνὰ στὸ ἔγκλημα. Πολὺ σπάνια ὅμως βρίσκεται κανεὶς μπροστὰ σὲ περιπτώσεις ὅπου ἡ ἀγάπη συγχωρεῖ ἴδια τὸ μεγαλύτερο ἔγκλημα—τὴν ἀνθρωποκτονία!!!

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ

—ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ—

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Β' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Γενικότητες.
2. Ἀρχικὰ καὶ σημερινὰ τοπικὰ ὅρια τοῦ Τμήματος—Σύνθεσις κατοίκων.
3. Θέσις καὶ κατάστασις τοῦ οἰκήματος.
4. Ἀστυνομικὰ θέματα: α) Τροχαίας, β) Τάξεως καὶ ἀσφαλείας, γ) Μικροπωλητῶν—ἐπαιτῶν κ.λ.π., δ) Μέτρων τάξεως, ε) Νυκτερινῶν κέντρων.
5. Στατιστικὰ στοιχεῖα συμβάντων καὶ ἀδικημάτων τοῦ 1961.

1. Γενικότητες.

Μιλώντας στὸ προηγούμενο τεῦχος γιὰ τὶς πρῶτες ἐντυπώσεις τοῦ κοινοῦ ἀπὸ τὴν ἐμφάνισι τῶν νέων ἀστυνομικῶν στὴν Ἀθήνα, τονίσαμε ξεχωριστὰ τό, γιὰ πρώτη φορά, ἐφαρμοσθὲν σύστημα ἀστυνομεύσεως καθὼς καὶ τὴ ψυχικὴ ἐπαφὴ ποὺ ὑπῆρχε μεταξὺ πολιτῶν καὶ ἀστυνομικῶν. Θὰ μποροῦσε κανένας νὰ ἀναφέρη σωρείαν περιστατικῶν ποὺ μαρτυροῦν τὴν ἀγάπη ποὺ ἔνοιωθε ἐκεῖνο τὸ καιρὸ ὁ πολίτης γιὰ τὸν ἀστυνομικὸ καὶ τανάπαλιν. Ἔτσι, μέρα μὲ τὴ μέρα, ἐδημιουργεῖτο ἡ κατάλληλη ἀτμόσφαιρα, ἡ ὁποία ἀργότερα ἐπέτρεψε στοὺς νέους ἀστυνομικοὺς νὰ δείξουν τὴν ἀρτίαν ἐπαγγελματικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικήν τους κατάρτισι καὶ νὰ πάρουν μὲ τὸ μέρος τους ὅσους μέχρι τότε ἦσαν ἐπιφυλακτικοὶ γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ νέου θεσμοῦ.

Οἱ πρῶτοι ἀστυνομικοὶ δούλεψαν σκληρὰ γιὰ νὰ ἑδραιωθῆ ἡ Ἀστυνομία Πόλεων. Χάρις στὴν εὐγένεια τῶν αἰσθημάτων των καὶ τὸν ζῆλο γιὰ τὴν ὑπηρεσία καὶ τὸ καλὸ τοῦ πολίτου, παρὰ τὶς πολλὲς δυσκολίες ποὺ συνάντησαν, μπόρεσαν, μὲ τὴν συμπαράστασι τοῦ κοινοῦ, νὰ προχωρήσουν θαρρετὰ καὶ νὰ δημιουργήσουν μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου τὴν σημερινὴ Ἀστυνομία. Ἐμεῖς οἱ νεώτεροι ὀφείλουμε πάρα πολλὰ στοὺς πρωταγωνιστὰς αὐτούς, γι' αὐτὸ θὰ πρέπει ὄχι μόνο νὰ τρέφουμε ἀπεριόριστο σεβασμὸ πρὸς αὐτούς, ἀλλὰ νὰ συνεχίσουμε τὸ παράδειγμά τους, φροντίζοντας νὰ φτειάξουμε ἀκόμη περισσότερα γιὰ τὸ καλὸ τῆς Ἀστυνομίας, τῆς κοινωνίας καὶ τὸ δικό μας.

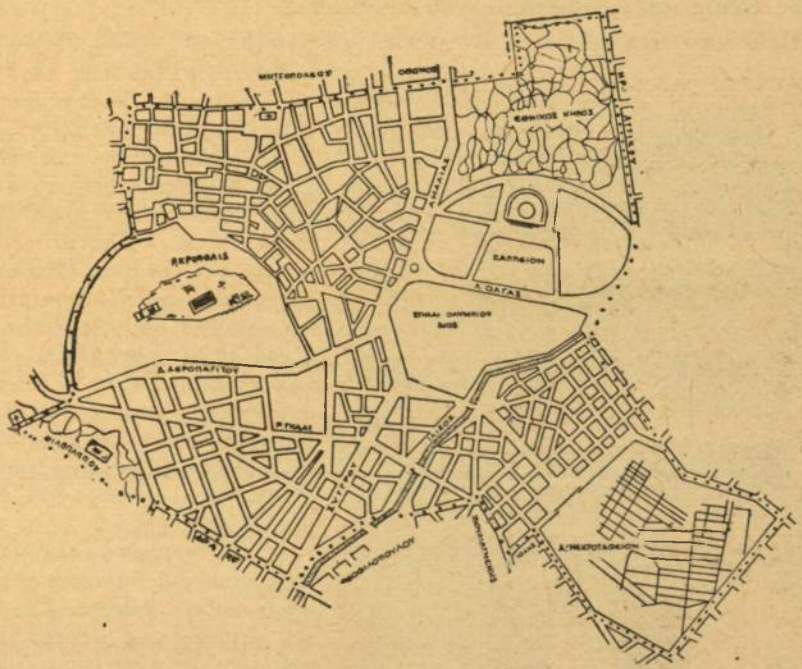
Κάτι ποὺ ἀσφαλῶς πολλοὶ δὲν γνωρίζουν εἶναι ὅτι τὰ σημερινὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα δὲν εἶχαν τὴν ἴδια ὀνομασία τὴν ἐποχὴ ποὺ ἡ Χωροφυλακὴ ἀστυνόμευε τὴν Πρωτεύουσα. Εἰδικώτερα τὸ σημερινὸ Α' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα ἦταν τὸ Β' τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τὸ σημερινὸ Β', τὸ Α' τῆς Χωροφυλακῆς. Τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων στὴν Ἀθήνα καὶ ἐπειδὴ ὁ πολὺς κόσμος ἔκανε σύγχυσι στὶς ὀνομασίες τῶν διαφόρων Τμημάτων, πολλοὶ ἦσαν ἐκεῖνοι ποὺ ἐπέμεναν ὅπως τὰ δημιουργούμενα Τμήματα τῆς Ἀστυνομίας λάβουν τὴν παλιὰ ὀνομασία τῶν ἀντιστοίχων τῆς Χωροφυλακῆς, πρᾶγμα ὅμως ποὺ τελικὰ δὲν ἔγινε ἀποδεκτό.

Τὸ Β' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα συνεστήθη λίγο καιρὸ μετὰ τὸ Α' καὶ ἐγκαταστάθηκε σὲ οἴκημα τῆς ὁδοῦ Κυδαθηναίων. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ οἴκημα αὐτὸ ἦτο μικρὸ καὶ δὲν ἐπαρκοῦσε νὰ στεγάση τὶς ὑπηρεσίες καὶ τοὺς ἀστυνομικοὺς τοῦ συσταθέντος Τμήματος, εἶχε ἐνοικιασθῆ καὶ ἄλλο οἴκημα στὴν Πλατεῖα Δημοπρατηρίου. Πρῶτος Διοικητὴς τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος διετέλεσε ὁ νῦν συνταξιοῦχος Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. Γκιόλας Γεώργιος.

2. 'Αρχικὰ καὶ σημερινὰ τοπικὰ ὅρια τοῦ Τμήματος-Σύνθεσις κατοίκων.

Τὰ ὅρια τοῦ Β' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος τὸν Μάϊο τοῦ 1925, ὅπως αὐτὰ καθωρίσθηκαν μὲ ἀπόφασι τοῦ τότε 'Υπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν, ἦσαν : Πλατεῖα Θησείου (ἔμπροσθεν τοῦ Σταθμοῦ) - 'Ερμοῦ - Πλατεῖα Συντάγματος - "Οθωνος - 'Εθνικὸς Κῆπος - Γέφυρα 'Ιλισοῦ - Ρέμμα 'Ιλισοῦ - μέχρι τῆς ΝΔ πλευρᾶς τοῦ 'Εθνικοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου - Λ. "Ολγας - Στῆλες 'Ολυμπίου Διὸς καὶ Δασύλιον τούτου - Λ. 'Αμαλίας - Δ. 'Αρεοπαγίτου - 'Αποστ. Παύλου μέχρι τῆς συναντήσεώς της, κατὰ νοητὴν γραμμήν, τῶν ἀνατολικῶν κιγκλιδωμάτων τοῦ Θησείου - ἀφετηρία.

Τὰ σημερινὰ ὅρια τῆς περιοχῆς τοῦ Β' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος, ὡς τὸ κατωτέρω σχέδιον, εἶναι: 'Εθνικὸς Κῆπος, - Γέφυρα Μέτς -'Αρδηττοῦ - Μάρκου Μουσούρη

(μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ 46) - Α' Νεκροταφεῖον - Δεξίλεω - Βουλιαγμένης - Βούρβαχη, Θεοφιλοπούλου - 'Ιλισσοῦ - Πετμεζᾶ - Λ. Συγγροῦ μέχρι Δράκου - Δράκου καὶ κατὰ νοητὴν εὐθεῖαν Μνημεῖον Φιλοπάππου -"Αγιος Δημήτριος Λαμπαδιάρης - Δ. 'Αρεοπαγίτου - Λόφος 'Ακροπόλεως - Διοσκούρων -"Αρεως - Πανδρόσου - Ντέκα - Μητροπόλεως - "Οθωνος - 'Αμαλίας - 'Εθνικὸς Κῆπος. Κάνοντας μιὰ σύγκρισι μεταξὺ τῶν ἀρχικῶν καὶ τῶν σημερινῶν ὁρίων, βλέπομε πὼς ἡ διαφορὰ δὲν εἶναι καὶ τόσο σημαντική.

Σ' ἀντίθεσι μὲ τὴν περιφέρεια τοῦ Α' Τμήματος, ἡ περιφέρεια τοῦ Β' εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ἔχει δέκα σκοπιὲς καὶ πέντε εἰδικὲς περιπόλους. 'Απὸ ἀπόψεως ἐμπορικῆς κινήσεως τὸ Τμῆμα αὐτὸ μπορεῖ νὰ συμπεριληφθῆ στὴν κατηγορία τῶν πλέον ἐμπορικῶν Τμημάτων. Οἱ μόνιμοι κάτοικοι τῆς περιφερείας του ξεπερνοῦν τὶς 60.000.

Τὸ Β' 'Αστυνομικὸν Τμῆμα παρουσιάζει σημαντικὴ κίνησι ὄχι μόνο κατὰ

τὶς ὧρες ἐργασίας τῶν καταστημάτων, ἀλλὰ σ' ὁλόκληρο τὸ 24ωρο, λόγῳ τοῦ σημαντικοῦ ἀριθμοῦ τῶν μονίμων κατοίκων. Ἡ παρατηρουμένη ἐμπορικὴ κίνησις αὐξάνει ἀπὸ τὴν ὕπαρξι στὴν περιφέρειά του διαφόρων δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ὅπως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τοῦ Ληξιαρχείου, τῶν Μονοπωλίων τοῦ Κράτους, τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος Ραδιοφωνίας, τῆς Ἐφορίας Αὐτοκινήτων, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν, καθὼς καὶ ἄλλων Ὀργανισμῶν Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου. Σ' ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ προστεθοῦν οἱ διάφοροι ἀρχαιολογικοὶ χῶροι (Ἀκρόπολις, Στῆλες Ὀλυμπίου Διός, Μνημεῖον Φιλοπάππου, Θέατρον Ἡρώδου Ἀττικοῦ, κλπ.), ὁ Ἐθνικὸς Κῆπος, τὸ Ζάππειον, τὸ Κολυμβητήριον, ὁ Ὅμιλος Ἀντισφαιρίσεως, ὁ Ἐθνικὸς Γυμναστικὸς Σύλλογος, καθὼς καὶ οἱ διάφορες κοσμικὲς ταβέρνες ποὺ λειτουργοῦν χειμώνα - καλοκαίρι καὶ τὰ ὁποῖα προσδίνουν μιὰ ξεχωριστὴ κίνησι στὴν περιφέρεια τοῦ Β' Τμήματος.

3. Θέσις καὶ κατάστασις τοῦ οἰκήματος.

Πρὶν δυό - τρία χρόνια τὸ Β' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα, γιὰ πολλὰ χρόνια, ἐστεγάζετο στὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀδριανοῦ οἴκημα, ἰδιοκτησίας ἀδελφῶν Ντάβαρη, ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Ἁγία Αἰκατερίνη τῆς Πλάκας. Σήμερα στεγάζεται στὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βύρωνος 19 οἴκημα, ἰδιοκτησίας ἀδελφῶν Πατεράκη. Στὸ ὑπόγειο τοῦ κτιρίου λειτουργεῖ τὸ ἐστιατόριο καὶ τὸ μαγειρεῖο, ἐνῶ στὸ ἰσόγειο, τὸ καφενεῖο, τὸ Β' Παράρτημα Ἀσφαλείας καὶ τὰ κρατητήρια. Στὸν Α' ὄροφο βρίσκονται τὰ γραφεῖα γενικῶς τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ τμήματος, ἐνῶ οἱ δύο ἄλλοι ὄροφοι χρησιμοποιοῦνται ὡς κοιτῶνες τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

Τὸ σημερινὸ οἴκημα εἶναι νεόκτιστο καὶ βασικὰ παρέχει τὶς στοιχειώδεις ἀνέσεις. Σὰν βασικὸ του μειονέκτημα μπορεῖ νὰ θεωρηθῆ ὅτι δὲν εἶναι εὐάερο καὶ εὐήλιο. Εἰδικώτερα τὸ χειμῶνα εἶναι πολὺ ψυχρό. Ἐπίσης βρίσκεται σ' ἕνα στενὸ δρόμο στὸν ὁποῖο καὶ ἡ ὀλιγόλεπτη στάθμευσις ἑνὸς ὀχήματος μπροστὰ στὸ Τμῆμα, καθιστᾶ προβληματικὴ τὴ διέλευσι ἄλλου ὀχήματος.

4. Ἀστυνομικὰ θέματα.

Τὰ θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸ Β' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα καὶ τὸ οἰκεῖο Παράρτημα Ἀσφαλείας εἶναι πολλὰ καὶ διάφορα, λόγῳ τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ἰδιορρυθμίας τῆς περιφερείας του.

α) Τροχαίας.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰς λεωφόρους Ἀμαλίας, Ὄλγας καὶ Συγγροῦ, τὰς ὁδοὺς Φιλελλήνων, Δ. Ἀρεοπαγίτου, Ἀναπαύσεως, Βουλιαγμένης, Βεΐκου, Δημητρακοπούλου,

Ροβέρτου Γκάλι, καὶ μερικῶν ἄλλων τῆς Ν.Δ. πλευρᾶς τῆς περιφερείας, αἱ ὁποῖαι εἶναι σχετικῶς ἄνετοι ἀπὸ ἀπόψεως κυκλοφορίας, οἱ ἄλλοι δρόμοι τοῦ Τμήματος εἶναι στενοὶ καὶ δαιδαλώδεις. Ἡ κίνησις σ' αὐτούς, πεζῶν καὶ ὀχημάτων, καθίσταται προβληματική. Τὸ κακὸ μετριάζεται κάπως μὲ τὴν καθιέρωσι ὁδῶν μοναδικῆς κατευθύνσεως καὶ τὴν ἐναλλάξ, ἀριστερὰ—δεξιά, στάθμευσι τῶν ὀχημάτων.

Παράλληλα πρὸς τὶς προσπάθειες ποὺ συνεχῶς καταβάλλει ἡ Τροχαία 'Αθηνῶν, γιὰ τὴν ἄνετη κυκλοφορία πεζῶν καὶ ὀχημάτων, ἡ Διοίκησις τοῦ Β' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος, πολὺ ὀρθά, καθιέρωσε εἰδικὲς περιπόλους σὲ μερικοὺς δρόμους ποὺ παρουσιάζουν μεγάλη κίνησι καὶ οἱ ὁποῖες ἀσχολοῦνται εἰδικῶς μὲ θέματα παρανόμου σταθμεύσεως, ἀντικανονικῆς πορείας καὶ ἄλλων συναφῶν θεμάτων τροχαίας. 'Αλλὰ ἂν ἡ καθημερινὰ παρατηρουμένη κυκλοφοριακὴ κίνησις εἶναι σημαντική, αὐτὴ αὐξάνεται ἐπικίνδυνα κατὰ τὴν διάρκειαν ὡρισμένων ἑορτῶν ποὺ λαμβάνουν χώραν κάθε χρόνο στὴν περιφέρειαν τοῦ Β' Τμήματος, ὅπως εἶναι οἱ γιορτὲς τῶν 'Απόκρεω, τὸ Φεστιβὰλ τῶν 'Αθηνῶν, οἱ κολυμβητικοὶ ἀγῶνες κλπ. Δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε ὅτι στὴν περιφέρεια τοῦ Τμήματος τούτου βρίσκεται «ἡ Παλιὰ 'Αθήνα», ἡ Πλάκα μὲ τὶς ἀνηφοριές, τὰ παλιὰ ρωμαντικὰ τραγούδια καὶ τὶς καντάδες.

Τὰ τροχαῖα ἀτυχήματα ποὺ λαμβάνουν χώραν στὴν περιφέρειαν τοῦ Β' Τμήματος εἶναι συχνὰ καὶ ὄχι λίγες φορὲς σοβαρά, καὶ τοῦτο λόγῳ τῆς μεγάλης ταχύτητος ποὺ ἀναπτύσσουν οἱ ὁδηγοὶ σὲ ὡρισμένους δρόμους, καὶ ἰδίως στὰς ὁδοὺς Φιλελλήνων, 'Αμαλίας, Ὄλγας, Συγγροῦ, Δ. 'Αρεοπαγίτου, Ροβέρτου Γκάλι κλπ.

β) Τάξεως καὶ ἀσφαλείας.

Βασικὰ τὰ θέματα τάξεως καὶ ἀσφαλείας εἶναι τὰ ἴδια μὲ τῶν ἄλλων ἀστυνομικῶν Τμημάτων, παρουσιάζονται ὅμως μὲ ἔντονη μορφὴ καὶ ἀπασχολοῦν σοβαρὰ τὸ Τμῆμα Τάξεως καὶ τὸ οἰκεῖο Παράρτημα 'Ασφαλείας. 'Εκτὸς ἀπὸ τὰ συνηθισμένα ἀδικήματα, λόγῳ τῆς ὑπάρξεως στὴν περιφέρεια τοῦ Τμήματος τῶν γνωστῶν ἀλσυλίων καὶ ἄλλων χώρων στοὺς ὁποίους ζητεῖ καταφύγιο ὁ ἄστεγος ἔρωτας, ἀπασχολοῦν τὸ Τμῆμα καὶ τὸ Παράρτημα συχνὰ διάφορα ἀδικήματα κατὰ τῶν ἠθῶν, ἐκβιάσεως κλπ., τὰ ὁποῖα λόγῳ τῆς φύσεώς των ἀπαιτοῦν ἰδιαιτέραν ἀντιμετώπισιν. Κοντὰ σ' αὐτὰ θὰ πρέπει νὰ ὑπολογισθοῦν σοβαρὰ οἱ διάφορες διενέξεις ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, οἱ ὁποῖες παρουσιάζονται μὲ κάποια αἰσθητὴ κίνησι. Κατὰ τὴν περίοδο τῶν διαφόρων ἑορτῶν, ὅπως καὶ ἀνωτέρω ἀναφέραμε, τὰ θέματα τάξεως καὶ ἀσφαλείας ποὺ παρουσιάζονται εἶναι ἀρκετὰ σοβαρὰ καὶ ποικίλα. Μιὰ εἰκόνα τῶν θεμάτων αὐτῶν μπορεῖ κανένας νὰ πάρῃ ἢ νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του ἂν ἔζησε ἢ ἂν ζήσῃ ἀπὸ κοντὰ τὶς γιορτὲς αὐτές, τότε ποὺ χιλιάδες 'Αθηναίων κατακλύζουν νύχτα - μέρα τὴν περιφέρεια τοῦ Β' Τμήματος.

γ) Μικροπωλητῶν - ἐπαιτῶν κ.λ.π.

Τὸ θέμα τῶν μικροπωλητῶν ἀπασχολεῖ βεβαίως σοβαρὰ καὶ τὸ Β' 'Αστυνομικὸ Τμῆμα ὄχι ὅμως στὸ βαθμὸ ποὺ ἀπασχολεῖ τὸ Α' ἢ ἄλλα 'Αστυνομικὰ Τμήματα καὶ τοῦτο γιατί, ἂν ἐξαιρέσουμε μερικοὺς κεντρικοὺς δρόμους, ἡ ἄλλη περιφέρεια δὲν προσφέρεται καὶ τόσο γιὰ τὴν εὐόδωσι τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν μικροπωλητῶν. Ὅσον ἀφορᾶ τὸ θέμα τῶν ἐπαιτῶν, ὕστερα ἀπὸ σειρὰ αὐστηρῶν μέτρων ποὺ ἐλήφθησαν καὶ λαμβάνονται ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια ἀπὸ τὴν Διεύθυνσι τῆς 'Αστυνομίας 'Αθηνῶν καὶ τὰ οἰκεῖα 'Αστυνομικὰ Τμήματα, σήμερα παρουσιάζει αἰσθητὴ κάμψι χωρὶς βέβαια νὰ ἰσχυριζώμαστε ὅτι ἐξέλιπον ἐντελῶς οἱ ἐπαῖτες. Στὸ θέμα αὐτὸ ἡ μέριμνα τῆς Διοικήσεως τοῦ Β' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος εἶναι συνεχής, τὰ δὲ ἀποτελέσματα λίαν εὐχάριστα.

δ) Μέτρων τάξεως.

Στὸ θέμα τοῦτο, ἂν θέλαμε νὰ μποῦμε μέσα στὰ πράγματα, θὰ ἔπρεπε νὰ γράψουμε

ὁλόκληρες σελίδες, γιὰ νὰ δώσουμε μιὰν εἰκόνα τῆς πραγματικότητος. 'Επειδὴ ὅμως αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ γίνη ἀρκούμεθα στὸ νὰ ποῦμε ὅτι τὸ Β' Τμῆμα κατέχει τὰ σκῆπτρα, ἰδίως κατὰ τὴν καλοκαιρινὴν περίοδο. 'Η ἀντιμετώπισις τοῦ σοβαροῦ τούτου θέματος, ἰδίως τὶς Κυριακὲς καὶ τὶς ἑορτές, ἀπαιτεῖ μεγάλο ἀριθμὸ ἀστυνομικῶν. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ τὶς μέρες αὐτὲς τὸ Β' Τμῆμα ἐνισχύεται μὲ δύναμι ἐξ ἄλλων ἀστυνομικῶν Τμημάτων.

Δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε ὅτι στὴν περιφέρεια τοῦ Β' Τμήματος βρίσκονται σχεδὸν ὅλες οἱ ἀφετηρίες τῶν αὐτοκινήτων ποὺ ὁδηγοῦν στὰ παράλια τοῦ Σαρωνικοῦ. Παράλληλα οἱ γιορτὲς τοῦ Φεστιβάλ, ἡ 'Ακρόπολις, τὸ Ζάππειο, ὁ 'Εθνικὸς Κῆπος, τὸ Κολυμβητήριο, τὰ Γυμναστήρια, ὁ "Ομιλος 'Αντισφαιρίσεως, τὸ 'Εθνικὸν "Ιδρυμα Ραδιοφωνίας, ἡ Αἴθουσα 'Εμποροϋπαλλήλων, μὲ τὶς συχνὲς συγκεντρώσεις ποὺ γίνονται ἐκεῖ, ἡ Μητρόπολις, τὸ Α' Νεκροταφεῖο κλπ. μὲ τὶς γνωστὲς των κάθε φορὰ ἐκδηλώσεις καὶ τὴν ἀπαραίτητη παρουσία τῆς 'Αστυνομίας, δίνουν ζωντανὴ τὴν εἰκόνα τῶν μέτρων τάξεως ποὺ ἀπασχολοῦν τὸ Β' 'Αστυνομικὸ Τμῆμα καὶ τὸ οἰκεῖο Παράρτημα 'Ασφαλείας.

ε) Νυκτερινῶν κέντρων.

Καὶ στὴν περιφέρεια τοῦ Β' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος ἡ παρατηρουμένη νυκτερινὴ κίνησις εἶναι σημαντικὴ ἐξ αἰτίας τῶν διαφόρων καμπαρέ, νάϊτ κλάμπς καὶ τῶν κοσμικῶν ταβερνῶν. Εἰδικῶς οἱ κοσμικὲς ταβέρνες χειμώνα - καλοκαῖρι, προσελκύουν πολλοὺς ντόπιους καὶ ξένους, οἱ ὁποῖοι ἀποζητᾶνε στὴ Πλακιώτικη ρετσίνα νὰ ξεχάσουν γιὰ λίγο, ἄλλοι μὲν τὸν καθημερινὸ μόχθο, ἄλλοι δὲ νὰ ποικίλουν τὴν πλούσια ζωή των. Καμμιὰ ξένη προσωπικότης ποὺ ἐπισκέφθηκε κάποτε τὴν 'Ελλάδα δὲν ξέχασε νὰ περάση λίγες ὧρες σὲ κάποια Πλακιώτικη ταβέρνα. "Οχι λίγες φορὲς δημιουργοῦνται ἐπεισόδια ἡ ἀντιμετώπισις τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖ ξεχωριστὸν τρόπον ἐνεργείας τῶν ἐπιλαμβανομένων ἀστυνομικῶν.

Προσπαθήσαμε μὲ λίγα λόγια νὰ δώσουμε μιὰ μικρὴ εἰκόνα τῆς δραστηριότητος καὶ τῶν θεμάτων ποὺ ἀπασχολοῦν τὸ Β' 'Αστυνομικὸ Τμῆμα καὶ τὸ οἰκεῖο Παράρτημα 'Ασφαλείας. Δὲν κάναμε λόγο γιὰ πολλὰ ἄλλα ἀστυνομικὰ θέματα, ὅπως εἶναι τὰ ἐργαστήρια, οἱ οἰκοδομές, κλπ. Σκοπός μας εἶναι νὰ τονίζουμε ξεχωριστὰ τὰ θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν κάθε Τμῆμα, γι' αὐτὸ καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν σὲ μιὰ τέτοια σύντομη περιγραφὴ νὰ ἀσχοληθοῦμε ἐκτεταμένα μὲ ὅλα τὰ θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὰ Τμήματα τάξεως καὶ τὰ οἰκεῖα Παραρτήματα 'Ασφαλείας.

5. Στατιστικὰ στοιχεῖα συμβάντων καὶ ἀδικημάτων τοῦ 1961.

α) Διάφορα συμβάντα : Τραυματισμοὶ 43, συγκρούσεις 37, αἰφνίδιοι θάνατοι 5, ἀνθρωποκτονίαι ἐξ ἀμελείας (τροχοφόρα) 2.

β) Διάφορα ἀδικήματα : 'Αγορανομικαὶ παραβάσεις 20, παραβάσεις ὡρῶν ἐργασίας 35, ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ 66, ἐπαιτείας 130, σωματικῶν βλαβῶν 261, κλοπῶν 107, βιασμοῦ 2, ἀποπλανήσεως ἀνηλίκων 5, ἀπάτης 11, ἀσέμνων γυναικῶν 28, κλοπῶν 19. Συνολικὰ ἐβεβαιώθησαν 7 κακουργήματα, 952 πλημμελήματα, 2.094 πταίσματα, καὶ ἐγένοντο 6.319 ἔγγραφες συστάσεις.

Οἱ κατὰ καιροὺς διατελέσαντες διοικηταὶ τοῦ Β' Τμήματος ἀξιωματικοί: εἶναι οἱ κάτωθι, ὅσων τουλάχιστον μπορέσαμε νὰ μάθουμε τὰ ὀνόματά τους: κ.κ. Γκιόλας Γεώργιος, ὁ σημερινὸς κ. 'Αρχηγὸς τοῦ Σώματος, Γιαλαμᾶς Περ. Μαρουλάκος Κ., Θεοφανίδης Α., Δημάκης Α., Μπεκιάρης Χ., Ζέρβας Ν., Παπατριανταφύλλου Κ., Τσάμης Χ., Κανελλάκης Γ., Νικηφόρος Ν., ὁ ἀείμνηστος Ζαρούλης 'Ιωάννης (σκοτώθηκε ἀπὸ τοὺς κουμμουνιστὰς στὰ Δεκεμβριανὰ) καὶ σήμερα ὁ 'Αστυνόμος Α' κ. Γεώργιος Σωτηρόπουλος.

(Συνεχίζεται)

«...Τί νὰ γράψω;;;...»

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **ΣΠ. ΠΗΛΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Στὸ προηγούμενο τεῦχος τῶν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» ἐδώσαμε, ἐν εἴδει προλόγου, μιὰ ἀμυδρὴ εἰκόνα τῆς ἐκθέσεως, ὅπως ἐμφανίζεται στὴν καθημερινὴ ζωή. Διαγράψαμε, δηλαδή, τὰ πιθανὰ ὅριά της, μέσα στὰ ὁποῖα μποροῦμε νὰ τὴν ἀναζητήσωμε.

Σήμερα, πλησιάζοντας πιὸ κοντὰ στὸ θέμα μας, θ' ἀρχίσωμε νὰ ἐξετάζωμε τὰ μικρά της μυστικά, ὥστε νὰ τὴν κάνωμε κτῆμα τοῦ ἀναγνώστη μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Ι. ΓΕΝΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΝΟΣ ΘΕΜΑΤΟΣ

Αὐτὴ ἡ εἰδικὴ στήλη ἀναφέρεται στὴν ἔκθεση ἰδεῶν. Τί εἶναι ὅμως αὐτὴ ἡ ἔκθεσις ;

Ἀμέτρητοι ἔχουν δοθῆ ὡς τὰ τώρα ὁρισμοὶ καὶ ἀπὸ ἕνα σωρὸ σκοπιὲς ἔχουν ἐξετάσει τὸ θέμα οἱ εἰδικοί. Ἐμεῖς ἂς μὴ μπλέξωμε μὲ θεωρίες καὶ ὁρισμούς. Ἂς ἰδοῦμε καλύτερα τί ἔχει νὰ μᾶς πῆ ἡ ἴδια ἡ λέξη.

Τὸ ρῆμα ἐκθέτω, κοντὰ στὶς ἄλλες ἔννοιές του, ἔχει καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ «διηγοῦμαι λεπτομερῶς, γραπτῶς ἢ προφορικῶς». Ὥστε γενικῶς ἔκθεσις εἶναι ἡ διεξοδικὴ διήγησι γιὰ κάτι. Καί, εἰδικώτερα, ἡ γραπτὴ ἢ προφορικὴ ἄσκησις τῶν μαθητῶν στὸ νὰ διατυπώνουν τὶς ἰδέες τους.

Διήγησις, λοιπόν, ἡ ἔκθεσις. Διατύπωσις ἰδεῶν. Ἀπὸ ἐκεῖ ἂς ξεκινήσωμε. Ἀπὸ τὶς ἰδέες.

Μέσα στὸ ἀνθρώπινο μυαλὸ ὑπάρχουν ἕνα σωρὸ ἰδέες, ποὺ τὶς ἐγέννησαν ἡ μελέτη, ἡ πεῖρα, ἡ παρατήρηση, ἡ φαντασία, ἡ ἀγωγή, ὁ ἴδιος ὁ ἐσωτερικὸς κόσμος.

Παράδειγμα : Ἔχω ἰδέαν γιὰ τὴ ζωὴ τῆς σημερινῆς Γερμανίας. Αὐτὴ τὴν ἰδέα τὴν ἀπέκτησα πηγαίνοντας στὴ Γερμανία, ἢ διαβάζοντας βιβλία ποὺ μιλοῦσαν γι' αὐτήν, ἢ συσχετίζοντας γεγονότα γιὰ τὰ ὁποῖα ἔχω ἰδίαν ἀντίληψη.

Εἶμαι ἕτοιμος, λοιπόν, σὲ κάθε στιγμὴ νὰ διηγηθῶ γιὰ τὴ ζωὴ τῆς Γερμανίας. Ἔχω πολλὲς τέτοιες ἰδέες μέσα στὸ μυαλό μου.

Ἂν, ὅμως, οὔτε ἔχω πάει, οὔτε ἔχω διαβάσει, οὔτε ἔχω ἀκούσει τίποτε γι' αὐτὸ τὸ κράτος, τότε δὲν εἶμαι σὲ θέση καὶ νὰ διηγηθῶ κάτι.

Ἑπομένως γιὰ νὰ διατυπώσω ἰδέες, πρέπει καὶ νὰ ἔχω ἰδέες στὸ μυαλό μου. Ὅπως γιὰ νὰ πιῶ νερὸ δὲν φτάνει ν' ἀνοίξω μιὰ βρύση. Πρέπει αὐτὴ ἡ βρύση νὰ ἔχη καὶ νερό. Ἀπὸ ἐκεῖ ἀκριβῶς ἀρχίζει ὁ μηχανισμὸς τῆς ἐκθέσεως. Ἀπὸ τὶς ἰδέες.

Ἔτσι, γιὰ νὰ γράψη κανεὶς ἔκθεση πρέπει νὰ ἔχη μελετήσει, νὰ ἔχη μιὰ ἐγκυκλοπαιδικὴ μόρφωση καὶ νὰ ἔχη βγάλει ἀπ' τὴν πεῖρα τῆς ζωῆς μερικὰ χρήσιμα συμπεράσματα.

Ἀλλὰ δὲν φτάνει νὰ ἔχης ἰδέες. Πρέπει νὰ ξέρης νὰ τὶς ταξινομῆς καὶ νὰ διαλέγης ἀπ' αὐτὲς τὶς πιὸ καλὲς καὶ τὶς πιὸ χρήσιμες. Καὶ μονάχα ἐκεῖνες ποὺ σ' ἐνδιαφέρουν γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ θέματός σου.

Παράδειγμα : Σοῦ ἔβαλαν, ὡς ἔκθεση, τὸ θέμα : «Ἡ Ἀστυνομία ὡς παράγων πολιτισμοῦ».

Γιὰ τὴν Ἀστυνομία ἔχεις πολλὲς ἰδέες, ἀφοῦ εἶσαι ἀστυνομικός. Ἀλλὰ ὅλες οἱ ἰδέες καὶ οἱ σκέψεις σου γιὰ τὴν Ἀστυνομία δὲν ἐνδιαφέρουν τὸ εἰδικὸ αὐτὸ θέμα. Ἐνδιαφέρουν μερικές. Ἐκεῖνες δηλαδὴ μονάχα ποὺ εἶναι σχετικὲς μὲ τὴν ἔννοια τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἂν γράψῃς, λοιπόν, γιὰ τὴν ἱστορία τῆς Ἀστυνομίας, εἶσαι ἐκτὸς θέματος, καίτοι οἱ ἰδέες σου ξεκινοῦν ἀπὸ τὴ λέξη Ἀστυνομία. Τὸ ἴδιο ἂν γράψῃς γιὰ τὶς ἀρετὲς τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Ἐνῶ, μέσα στὸ θέμα θὰ εἶσαι ἂν βρῇς ὅλες ἐκεῖνες τὶς ἰδέες περὶ Ἀστυνομίας ποὺ συμπίπτουν μὲ τὶς ἰδέες περὶ πολιτισμοῦ.

Γιὰ νὰ καταλάβῃς καλύτερα τί θέλω νὰ σοῦ πῶ, κλεῖσε τὰ μάτια καὶ φαντάσου μιὰ λίμνη. Σὲ μιὰ γωνιὰ κάθεται ἕνα παιδί, καὶ λίγο πιὸ 'κεῖ ἕνα ἄλλο. Τὸ πρῶτο παιδὶ πὲς πὼς εἶναι ἡ Ἀστυνομία καὶ τὸ ἄλλο ὁ πολιτισμός. Ρίχνουν, λοιπόν, καὶ τὰ δυὸ παιδιὰ μέσα στὴ λίμνη ἀπὸ μιὰ πέτρα. Ἀμέσως ἀπὸ τὶς πέτρες ἀρχίζουν νὰ σχηματίζωνται δυὸ κύκλοι ποὺ ὁλοένα μεγαλώνουν. Στὴν ἀρχὴ οἱ κύκλοι δὲν ἀνταμώνουν. Σιγὰ-σιγὰ ὅμως, καθὼς ξαπλώνονται, συναντῶνται. Ἔτσι ὁ ἕνας κύκλος μπαίνει μέσα στὸν ἄλλον. Ὅταν ἑνωθοῦν οἱ δυὸ κύκλοι ἔχεις τὸ θέμα ποὺ σ' ἐνδιαφέρει.

Αὐτὸ εἶναι τὸ μικρὸ μυστικὸ γιὰ νὰ βρίσκεσαι πάντα μέσα στὸ θέμα. Θ' ἀρχίζῃς νὰ τὸ ἀναπτύσσῃς μέσα στὸ μυαλό σου, μέχρις ὅτου σοῦ φέρει τὶς ἐνδιαφέρουσες ἰδέες. Αὐτὸ τὸ λέω γιατὶ μερικοί, μόλις δοθῇ τὸ θέμα, ἀρχίζουν ἀμέσως τὴν ἀνάπτυξή του. Καὶ γεμίζουν δυὸ καὶ τρεῖς σελίδες, εὑρισκόμενοι ἐκτὸς θέματος. Ὅταν τὸ ἀντιληφθοῦν εἶναι πιὰ ἀργά.

Δὲν φτάνει ὅμως νὰ ἔχῃς ἰδέες. Πρέπει οἱ ἰδέες σου νὰ εἶναι σχετικὲς μὲ τὸ θέμα ποὺ σοῦ δόθηκε. Ἀλλοιῶς φλυαρεῖς ἄσκοπα.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπ' αὐτό, πρέπει τὶς ἰδέες σου νὰ τὶς θέσῃς ὑπὸ ἔλεγχον. Νὰ τὶς κρίνῃς πρὶν τὶς ἐξωτερικεύσῃς. Νὰ ἰδῇς πρῶτα ἂν εἶναι ὀρθές, ἠθικὲς καὶ ἐνδεδειγμένες στὴν περίπτωση. Ἀλλὰ καὶ σύμφωνες μὲ τὴ λογική.

Ἔτσι, θὰ λυθῇ μιὰ γιὰ πάντα τὸ πρόβλημα τῶν ἐκτὸς θέματος ἐκθέσεων, ποὺ μπορεῖ μὲν νἄναι καλογραμμένες, ἀλλὰ δὲν ἔχουν καμμίαν ἀξίαν καὶ μηδενίζονται. Περίπτωσις πολὺ συνηθισμένη στὴ φλύαρη ἐποχή μας.

Ὅλες μου οἱ ἰδέες πρέπει νὰ κινοῦνται ἀπαραιτήτως γύρω ἀπὸ τὸ θέμα ποὺ ἔχω γι' ἀνάπτυξη.

Εἴπαμε πάρα πάνω ὅτι τὶς ἰδέες τὶς ἀποκτοῦμε μὲ τὴν παρατήρηση, μὲ τὴν προσοχή, μὲ τὴν ἀνάλυση τῶν γεγονότων καὶ τῶν φαινομένων, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴ μελέτη.

Οἱ διαγωνιζόμενοι εἶναι συνήθως μικρῆς ἡλικίας. Δὲν ἔχουν προφτάσει νὰ ἀποκτήσουν μεγάλη πεῖρα ἀπ' τὴ ζωή. Γι' αὐτὸ καὶ στὴν ἔκθεση μπορεῖς νὰ δανεισθῇς καὶ παρατηρήσεις ἢ συμπεράσματα ἀνθρώπων ποὺ ἔζησαν πρὶν ἀπὸ σένα. Γιατὶ ὑπάρχουν καὶ πράγματα ποὺ δὲν πρόλαβες νὰ τὰ ἐξετάσῃς καὶ νὰ ἐμβαθύνῃς στὴν ἀξία τους. Ὑπὸ αὐτὴν τὴν προϋπόθεση ἔρχονται νὰ στολίσουν καὶ νὰ στηρίξουν τὴ γνώμη σου τὰ γνωμικὰ ἢ οἱ λόγοι μεγάλων ἀνδρῶν ἢ καὶ τοῦ λαοῦ ἡ σοφία.

Ἐδῶ ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ ν' ἀνοίξω μιὰ μικρὴ-μικρὴ παρένθεση, γιὰ νὰ ὑπογραμμίσω ἕνα ἀτόπημα τὸ ὁποῖον διαπράττουν μερικοὶ διαγωνιζόμενοι.

Γράφοντας τὴ γνώμη τους εἶναι μερικὲς φορὲς τόσο ἀπόλυτοι, ὥστε εἶναι ν' ἀπορῇς μὲ τὴν αὐθάδειά τους.

Ὑπάρχουν θεωρίες ἢ γεγονότα ἀντιλεγόμενα, τὰ ὁποῖα χώρισαν τοὺς ἐπιστήμονες σὲ δυὸ ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα καὶ τὰ ὁποῖα περιβάλλονται ἀπὸ κάποια ἀβεβαιότητα.

Κι' ὅμως. Ἔρχεται πολλὲς φορὲς ἕνα παλληκάρι 25 χρονῶν καὶ δίδει λύσεις σ' αὐτὰ τὰ θέματα καὶ δογματίζει σὰν νὰ ἦταν κανένας μεγάλος σοφός.

Αὐτὸ εἶναι ἄσχημο καὶ προδιαθέτει ἄσχημα ἐκεῖνον ποὺ κρίνει τὸ κείμενο. Γι' αὐτό, φίλε μου, μὴν εἶσαι ποτὲ ἀπόλυτος στὶς κρίσεις σου. Διάγραψε ἀπὸ τὸ λεξιλόγιό σου τὴ λέξη «ἐγὼ» καὶ σπέρνε καμμιὰ φορὰ μέσα στὸ γραπτό σου λέξεις ἤπιες, ὅπως : «νομίζω», «πιθανόν», «μᾶλλον» ἢ καὶ «νὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἔχω τὴ γνώμην». Αὐτὸ συμβιβάζει τὰ ἀσυμβίβαστα καὶ δὲν ἐπιτρέπει ἐγωισμοὺς καὶ δόγματα.

Διάβαζα κάποτε σὲ κάποιο κείμενο νεαροῦ λογοτέχνου μιὰ διατριβὴ γιὰ ἕνα

ποιητή. Ἔγραφε, λοιπόν, ὁ φίλος μας : «Ἀπὸ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου μέχρι σήμερα ἦταν καὶ θὰ μείνῃ ὁ μεγαλύτερος ποιητὴς τῶν αἰώνων». Καὶ ἀκολουθοῦσαν ὑπερθετικὰ καὶ τόσοι ὕμνοι, ὥστε τὸ κείμενο προκαλοῦσε δυσαρέσκεια στὸν ἀναγνώστη.

Ἐμεῖς εἴμαστε πολὺ μικροὶ γιὰ νὰ ἔχουμε τόσο ὑπεύθυνη γνώμη σὲ τέτοια μεγάλα θέματα. Δὲν ἔχουμε τέτοιο ἀνάστημα ὥστε νὰ διαγράφουμε μὲ μιᾶς ὅλους τοὺς ποιητὲς ὅλων τῶν ἐποχῶν καὶ νὰ θεοποιοῦμε ἕνα, γιὰ τὸν ὁποῖον μάλιστα ὑπάρχουν καὶ σοβαρὲς ἀντιρρήσεις.

Μετρίαζε, φίλε μου, ὅσο μπορεῖς περισσότερο τὸν ἐγωισμό σου ὅταν διαγωνίζεσαι. Ἔτσι γίνεσαι πιὸ ἀγαπητὸς καὶ πιὸ εὐχάριστος.

Ἀλλά, ἂς συνεχίσωμε, κλείνοντας αὐτὴν τὴν παρένθεση.

Εἴπαμε ὅτι ἔκθεση εἶναι ἡ ἀνάπτυξη τῶν ἰδεῶν μας. Καὶ ἡ ἀνάπτυξη αὐτὴ γίνεται μὲ τὴ βοήθεια τῶν λέξεων.

Ὥστε, τὸ κείμενο ὅλο στηρίζεται ἐπάνω στὶς λέξεις. Οἱ λέξεις ἐδῶ, λοιπόν, εἶναι τὸ μεταφορικὸ μέσο ποὺ μεταφέρει τὶς ἰδέες ἀπὸ τὸν τόπο τῆς παραγωγῆς στὸν τόπο τῆς καταναλώσεως. Ἡ ταχύτητα μὲ τὴν ὁποίαν γίνεται αὐτὴ ἡ μεταφορὰ δίνει τὸ μέτρο τῆς εὐφυΐας καὶ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ διαγωνιζομένου.

Μεταφορικὸ μέσο οἱ λέξεις. Καὶ —ὅπως ξέρουμε— κάθε μεταφορικὸ μέσο ἔχει ὡρισμένη χωρητικότητα. Γι' αὐτό, δὲν πρέπει ποτέ, φίλε, νὰ γεμίζῃς τὶς λέξεις σου μὲ ἕνα σωρὸ ἔννοιες, γιατὶ ἡ μεταφορὰ θὰ εἶναι ἀδύνατη.

Οἱ λέξεις ποὺ χρησιμοποιεῖς πρέπει νἄναι γνωστές. Νὰ γνωρίζῃς καλὰ τὴν ἔννοιά τους. Ἀλλοιώτικα, κινδυνεύεις νὰ γελοιοποιηθῇς, ὅπως κάποτε ἕνας φίλος συμπληρώνοντας μιὰ δήλωση ἔγραψε σὲ καθαρευουσιάνικο ὕφος : «Διαμένω μετὰ τῆς μητρός μου καὶ ἑ τ α ί ρ α ς ἀδελφῆς μου». Τί τὸ ἤθελε ἐκεῖνο τὸ «ἑταίρας» ὁ χριστιανός, ἀφοῦ ἀφ' ἑνὸς μὲν δὲν ἔστεκε, ἀφ' ἑτέρου δὲ δὲν ἤξερε πῶς νὰ τὸ γράψῃ ; Οἱ λέξεις ποὺ χρησιμοποιοῦμε πρέπει νὰ ἐκφράζουν μὲ ἀκρίβεια καὶ σαφήνεια ἐκεῖνο ποὺ ἐπιθυμοῦμε νὰ ἐκφράσωμε.

Δὲν φτάνει, λοιπόν, νὰ ἔχωμε πλοῦτον λέξεων, πρέπει παραλλήλως νὰ ξέρωμε καὶ τὴ σημασία τῆς κάθε λέξεως.

Διαφορετικὰ μποροῦμε νὰ πέσωμε σὲ γκάφα, ὅπως ὁ παληὸς ἐκεῖνος λιμενάρχης ποὺ ἐτηλεγράφησε κάποτε στὸ Ὑπουργεῖο : «τὸ πλοῖον ἐβυθίσθη αὐτάνδρον. Ἅπαντες οἱ ἐπιβάται διεσώθησαν». Δόξα τῷ Θεῷ ἡ γλῶσσα μας ἔχει ἕνα σωρὸ λέξεις.

Ἂς παίρνουμε μονάχα ἐκεῖνες ποὺ ξέρομε, κι' ἂς μὴ παριστάνωμε τὸ σπουδαῖο μεταχειριζόμενοι ἀρχαιοπρεπεῖς λέξεις ἢ φράσεις ποὺ δὲν τὶς γνωρίζομε. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὸ ὅμως πρέπει νὰ προσέχωμε καὶ σὲ κάτι ἄλλο ἀκόμα.

Ὅτι ὑπάρχουν, δηλαδή, λέξεις μὲ μεταφορικὴ ἔννοια, ἢ λέξεις συνώνυμοι ἢ καὶ ἀντίθετοι.

Καὶ οἱ λέξεις αὐτὲς θὰ πάρουν τὴν σωστὴ σημασία τους ἂν τοποθετηθοῦν κατάλληλα.

Ὅσον ἀφορᾶ δὲ τὴν γλῶσσα, εἶναι καλύτερα νὰ χρησιμοποιοῦμε τὴν ἁπλῆ καθαρεύουσα ποὺ καὶ τὴν ξέρουμε πιὸ καλά, ἀλλὰ καὶ συμβιβάζει κάπως τὶς ἀκρότητες μεταξὺ βαρειᾶς καθαρευούσης καὶ ἀχαλίνωτης δημοτικῆς.

Ἡ ἁπλῆ καθαρεύουσα εἶναι ἕνα ἐπίσημο ἔνδυμα, ποὺ δὲν εἶναι οὔτε φράκο οὔτε σόρτς.

Παίρνοντας τὶς λέξεις τους μὲ τὴ σωστὴ ἔννοια, θὰ φτειάξωμε μικρὲς φρασοῦλες πλήρεις, προσέχοντας καὶ τὰ σημεῖα τῆς στίξεως.

Θὰ πρέπει νὰ καταβληθῇ ἰδιαίτερη προσπάθεια στὴ σύνταξη. Νὰ εἶναι δεμένη ἡ μιὰ λέξη μὲ τὴν ἄλλη καὶ ἡ μιὰ φράση μὲ τὴν προηγούμενη, μὲ τὴν ἑπόμενη, ὥστε ν' ἀποτελοῦν ἕνα ὡραῖο σύνολον.

Γι' αὐτὰ ὅλα θὰ μιλήσουμε πάρα κάτω, ἰδία στὸ κεφάλαιο τῆς ὀρθογραφίας

καὶ τοῦ συντακτικοῦ, ἀλλὰ τὰ θίγουμε ἀκροθιγῶς, σὰν πρῶτες γενικὲς παρατηρήσεις.

Ἕνα κείμενο πρέπει νὰ περιέχη ἐπίσης καὶ μερικὰ σχήματα λόγου, ὥστε νὰ εἶναι πιὸ ὄμορφο.

Ὅλα ὅμως πρέπει νὰ ἐξαρτῶνται καὶ νὰ κινοῦνται γύρω ἀπὸ τὸ θέμα, διαφορετικὰ χάνουν τὴν ἀξία τους.

Γι' αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη μόλις δοθῆ τὸ θέμα νὰ φτειάχνωμε ἕνα σχέδιο, μὲ πρόλογο, κύριον μέρος καὶ ἐπίλογο.

Τὸ σχέδιο αὐτὸ θὰ μᾶς βοηθήση νὰ βροῦμε ἰδέες, νὰ τὶς ἐλέγξωμε, νὰ τὶς ταξινομήσωμε καὶ νὰ τὶς τοποθετήσωμε σωστά.

Ἂς παρομοιάσωμε τὴν ἔκθεση μὲ μιὰ μάχη. Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς ἡ κατάληψις ἑνὸς ὀχυροῦ ποὺ τὸ κρατεῖ ὁ ἐχθρός.

Χρειάζεται τότε ἕνα ἐπιτελικὸ σχέδιο, γνῶσις τῶν καιρικῶν συνθηκῶν, γνῶσις τῶν τοπικῶν συνθηκῶν, προετοιμασία καὶ ἔφοδος.

Τὸ ἴδιο θὰ κάνωμε μὲ τὴν ἔκθεση. Πρῶτα θὰ ἐξηγήσουμε καὶ θὰ καταλάβουμε καλὰ-καλὰ τὸ θέμα, ὕστερα θὰ βροῦμε τὰ σημεῖα ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρουν καὶ θὰ τ' ἀναλύσουμε. Στὴ συνέχεια θὰ φτειάξωμε τὸ σχέδιό μας καὶ θ' ἀρχίσουμε νὰ γράφουμε.

Ἀλλοίμονο ἂν ἀρχίσουμε τὴν ἔκθεσή μας πρὶν καταλάβουμε ποιὸ ἀκριβῶς θέμα πρέπει ν' ἀναπτύξωμε. Θὰ πέσουμε ἔξω.

Πρέπει νὰ συγκεντρώσουμε γύρω μας τὸ ὑλικὸ ποὺ μᾶς χρειάζεται, ἀπαράλλακτα ὅπως ὁ ζωγράφος παίρνει τὰ χρώματα ποὺ ταιριάζουν στὸν πίνακά του.

Μὲ φόντο, ὕστερα, τὴ φαντασία μας, θ' ἀρχίσωμε νὰ βάζωμε πινελλιὲς ἀνάλογες. Σὲ μιὰ νυκτερινὴ σκηνὴ δὲν θὰ βάλουμε κόκκινο χρῶμα.

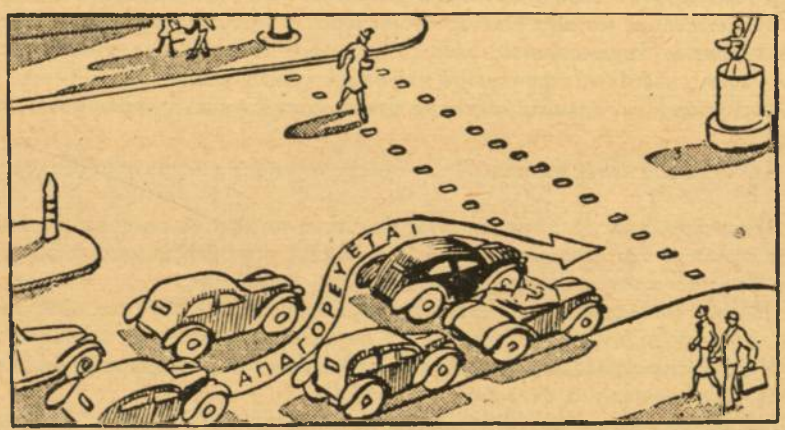
Τὰ χρώματά μας πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογα μὲ τὸ θέμα μας.

Γι' αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ ἀναλύσωμε, νὰ δοῦμε τὶ ἀκριβῶς μᾶς ζητάει κι' ἀπὸ ποιὲς ἰδιαίτερες λεπτομέρειες ἀποτελεῖται.

Τέλος, θ' ἀσχοληθοῦμε μὲ τὸν πρόλογο. Ἀλλὰ πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα θὰ μιλήσουμε στὸ προσεχὲς τεῦχος.

(Συνεχίζεται)

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Ὅταν σᾶς σταματήση ὁ ἀστυφύλαξ ἢ τὸ φωτεινὸ σῆμα, δὲν πρέπει νὰ προσπαθῆτε νὰ μπῆτε μέσα στὰ ἄλλα σταματημένα αὐτοκίνητα γιὰ νὰ ἐξασφαλίσετε τὴν προτεραιότητα κατὰ τὴν ἐκκίνησι. Αὐτὸ ἀπαγορεύεται καὶ προκαλεῖ συχνὰ δυστυχήματα.

Ο,ΤΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΤΗΝ ΤΡΟΧΑΙΑΝ

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. **ΓΕΩΡ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ**

1. Ἁπλοποίησις τῶν φωτεινῶν σημάτων.

Ὁ Γάλλος πρόεδρος τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Σημάτων Τροχαίας κ. Ζώρζ Πασκάλ, ἐδήλωσε τελευταίως ὅτι, τὰ αὐτοκινητιστικὰ δυστυχήματα τὰ ὁποῖα συμβαίνουν σήμερον εἰς ὅλας τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης, δύνανται νὰ περιορισθοῦν κατὰ 75 % ἂν καταστοῦν πλέον ἁπλᾶ τὰ φωτεινὰ σήματα τὰ ὁποῖα ἔχουν τοποθετηθῆ εἰς τὰς διαφόρους ὁδούς, πρὸς ρύθμισιν τῆς τροχαίας κινήσεως καὶ περιορισθοῦν τὰ ἰσχύοντα ἤδη πολλὰ σήματα τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν σύγχυσιν καὶ ἀνωμαλίαν.

Εἰς λόγον τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Διεθνοῦς Διασκέψεως διὰ θέματα τροχαίας κινήσεως, ἡ ὁποία συνῆλθεν εἰς Παρισίους καὶ εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον ἀντιπρόσωποι 15 χωρῶν, ὁ κ. Ζώρζ Πασκάλ, εἶπε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς : «Εἶναι πολὺ εὔκολον νὰ ἁπλουστεύσωμεν τὰ σήματα τῶν ὁδῶν, ἀπαλλάσσοντες οὕτω τοὺς αὐτοκινητιστὰς ἀπὸ τὸν ὑφιστάμενον δαίδαλον, ἀρκεῖ νὰ χρησιμοποιῶμεν μόνον τὰ τρία χρώματα μὲ τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν τοὺς ἐδώσαμεν ἕως τώρα, ἤτοι : τὸ κόκκινον νὰ σημαίνῃ κίνδυνον, τὸ πράσινον ἐλευθέραν κυκλοφορίαν καὶ τὸ κίτρινον προσοχὴν καὶ ἐπιφύλαξιν».

Καθ' ἃ ἀνωτέρω ἐκτίθεται ὁ πρόεδρος τῆς Δ. Ε. Σημάτων δὲν ἰσχυρίζεται ὅτι τὰ σήματα δὲν ὑπῆρξαν ὠφέλιμα, ὑποστηρίζει παραλλήλως ὅτι ἂν ἡπλουστεύοντο θὰ εἴχωμεν μείωσιν τῶν δυστυχημάτων. Ἑπομένως τὸ ὅτι παρ' ἡμῖν τὰ σήματα ἠλάττωσαν τὸν ἀριθμὸν τῶν δυστυχημάτων δὲν ἀποτελεῖ βάσιν σκέψεως ὅτι τὸ ὑποστηριζόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Πασκὰλ δὲν εἶναι ὀρθόν. Δηλαδὴ ἂν παρ' ἡμῖν γίνῃ ἁπλούστευσις τῶν σημάτων ἐνδεχομένως νὰ ἔχωμεν μείωσιν τῶν δυστυχημάτων.

2. Τὸ ἀντίδοτον τῶν Ραντάρ.

Δὲν προφθάνουν νὰ τεθοῦν εἰς ἐφαρμογὴν ὡρισμένα νέα τεχνικὰ μέσα καὶ ἐντὸς ὀλίγου εὑρίσκεται τὸ ἀντίδοτον αὐτῶν, ἤτοι τὸ κατάλληλον μηχάνημα ἢ συσκευὴ ἡ ὁποία συντελεῖ εἰς τὸν περιορισμὸν ἢ καὶ πολλάκις τὴν ἀχρήστευσιν τῆς νέας ἐφευρέσεως.

Κάτι παρόμοιον συνέβη εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ συγκεκριμένως εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, ὅπου, ὡς γνωστόν, ἀπὸ καιροῦ, τὰ ραντὰρ ἔχουν τεθῆ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀστυνομίας Τροχαίας, διὰ τὴν βεβαίωσιν κυρίως παραβάσεων ὑπερβολικῆς ταχύτητος αὐτοκινήτων.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ τόσον ἀποτελεσματικοῦ τούτου μέτρου καὶ παρ' ἡμῖν εὑρίσκεται εἰσέτι εἰς τὸ στάδιον τῆς μελέτης, καθυστεροῦσα κυρίως, λόγῳ οἰκονομικῶν δυσχερειῶν.

Μέχρι πρό τινος, ἂν ἕνας ὁδηγὸς αὐτοκινήτου εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, παρεβίαζε τὰς διατάξεις τῆς Τροχαίας καὶ ἰδίως, ὅταν ἔτρεχε μὲ ὑπερβολικὴν ταχύτητα, δὲν ἠδύνατο εὐκόλως νὰ διαφύγῃ τὰς συνεπείας τῆς παραβάσεως του, διότι οἱ ἀστυφύλακες τῆς Τροχαίας διαθέτουν στατικὰς ἢ ἐπ' αὐτοκινήτων τοποθετημένας εἰδικὰς συσκευὰς ραντὰρ διὰ τῶν ὁποίων ἐλέγχουν καὶ βεβαιώνουν μὲ ἀκρίβειαν τὰς παραβάσεις αὐτάς. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, οἱ ἄτακτοι ὁδηγοὶ δὲν ἠδύναντο νὰ ἀποφύγουν τὰς συνεπείας τῶν παραβάσεών των. Τὰ ἐπὶ τόπου ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα ἔπιπτον βροχηδὸν καὶ οἱ ὁδηγοὶ ἐκινοῦντο διαρκῶς ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς Τροχαίας.

Ἀπὸ τὸν ἐφιάλτην αὐτὸν ἦλθε νὰ τοὺς βγάλῃ μία ἐφεύρεσις ἑνὸς Ἀμερικανοῦ μηχανικοῦ, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τρόπον τινά, τὸ ἀντίδοτον τῶν ραντάρ. Ἡ συσκευὴ αὐτὴ τοῦ ἀντιραντάρ, ἡ ὁποία εἶναι μικροῦ μεγέθους, πωλεῖται εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ καταστή-

ματα καὶ εἰς σχετικῶς χαμηλὴν τιμήν. Προκειμένου νὰ χρησιμοποιηθῇ, τοποθετεῖται εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ αὐτοκινήτου. Ὅταν τὸ αὐτοκίνητον πλησιάσῃ εἰς περιοχὴν ἐλεγχομένην ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας Τροχαίας διὰ ραντάρ, τὸ ἀντιραντὰρ αὐτὸ ἀρχίζει νὰ ἐκπέμπῃ εἰδικὰ σήματα, διὰ τῶν ὁποίων εἰδοποιεῖται ὁ ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου, ὁ ὁποῖος λαμβάνει τὰ μέτρα του καὶ ἀποφεύγει νὰ ὑποπέσῃ εἰς οἱανδήποτε παράβασιν, συνήθως ὑπερβολικῆς ταχύτητος.

3. Ζῶναι ἀσφαλείας ἐναντίον ἀτυχημάτων.

Ἀπὸ πενταετίας περίπου ἤρχισεν, εἰς τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν, ἡ κατασκευὴ καὶ ἡ πώλησις, εἰς μεγάλον ἀριθμόν, εἰδικῶν ζωνῶν ἀσφαλείας διὰ τὴν ἀποτροπὴν τῶν τραυματισμῶν προσώπων εἰς περίπτωσιν αὐτοκινητιστικῶν δυστυχημάτων.

Προκειμένου νὰ διαπιστωθῇ ἡ ἀποτελεσματικότης τῆς ζώνης αὐτῆς, τὸ Βρεταννικὸν Ἰνστιτοῦτον ἀτυχημάτων ἐνήργησε διάφορα πειράματα. Μεταξὺ ἄλλων, ἐχρησιμοποίησεν ἕνα τρόλλεϋ τοῦ ὁποίου ἡ ταχύτης δύναται νὰ φθάσῃ τὰ 70 περίπου χιλιόμετρα τὴν ὥραν καὶ σταματᾷ ἀποτόμως ἐπὶ ἀποστάσεως ἀπὸ 7 μέτρων μέχρι 0,50 μ.. Ἐντὸς τοῦ τρόλλεϋ εἶχε τοποθετηθῇ ἕνα μαννεκὲν βάρους 100 κιλῶν, τὸ ὁποῖον συνεκρατεῖτο μὲ μίαν ζώνην ἀσφαλείας. Τὰ πειράματα αὐτὰ ἀπέδειξαν ὅτι αἱ ζῶναι ἀσφαλείας δύνανται νὰ μειώσουν τὸν κίνδυνον θανάτου ἢ σοβαροῦ τραυματισμοῦ κατὰ 50 ο/ο περίπου. Τὸ σύστημα αὐτὸ ἀσφαλείας ἐπιβατῶν διαφόρων ὀχημάτων, ἐφηρμόσθη τὸ πρῶτον εἰς τὴν Σουηδίαν. Σήμερον ὑπάρχουν εἰς τὴν Μ. Βρεταννίαν 17 βιομηχανίαι κατασκευῆς ζωνῶν ἀσφαλείας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν πωλήσει ἄνω τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἐξ αὐτῶν. Διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς καλῆς κατασκευῆς των, αἱ βιομηχανίαι αὐταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποστείλουν ἀνὰ μίαν ζώνην ἀσφαλείας, ἀνὰ τριακοσίας, προκειμένου νὰ γίνῃ δοκιμὴ ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου ἀτυχημάτων.

4. Ἀντεκατεστάθη «ὁ εὐτυχὴς πόλισμαν».

Εἰς ἓν κεντρικὸν σημεῖον τῆς πόλεως Λὰς Πάλμας τῶν Καναρίων νήσων, ἐρρύθμιζε τὴν κυκλοφορίαν ἀπὸ εἰκοσαετίας ὁ ἀστυφύλαξ τῆς Τροχαίας Γκρεγκόριο Μπάτανκουρ, ὁ ὁποῖος εἶχε γίνει γνωστὸς εἰς ὅλους μὲ τὴν προσωνυμίαν «ὁ εὐτυχὴς πόλισμαν».

Ὁ ἰδιόρρυθμος αὐτὸς ἀστυφύλαξ, εἶχε τὴν συνήθειαν νὰ τραγουδᾷ πρὸς χάριν τῶν διερχομένων ὁδηγῶν αὐτοκινήτων, ἐχαιρέτα φιλοφρόνως τὰ παιδιὰ καὶ ἐζήτει συγγνώμην ἀπὸ τοὺς ὁδηγούς, ὅταν συνέβαινε νὰ παρατηρηθῇ συμφόρησις τῆς κυκλοφορίας, λέγων : «Μὲ συγχωρεῖτε, δὲν θὰ εἶμαι διὰ πολὺ ἐδῶ».

Σήμερον ὁ Μπάτανκουρ εὑρίσκεται ἐκτὸς ὑπηρεσίας, ἡ δὲ κυκλοφορία, εἰς τὴν διασταύρωσιν αὐτήν, ρυθμίζεται διὰ φωτεινῶν σημάτων.

Ἡ περίπτωσις τοῦ «εὐτυχισμένου πόλισμαν» τοῦ Λὰς Πάλμας, μᾶς ἐνθυμίζει παλαιοὺς καὶ λαμπροὺς συνεργάτας εἰς τὴν Ὑποδιεύθυνσιν Τροχαίας Ἀθηνῶν, ὅπως ὁ Θανάσης ὁ χονδρός, ὁ Σταθάκης ὁ Πεπόνιας, ὁ Λέανδρος ὁ Πράπας, ὁ Γιῶργος ὁ Βλητάκης, ὁ Χρῆστος ὁ Πάζας, ὁ Βουτσελᾶς καὶ ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι, εἶχον γίνει γνωστοὶ εἰς τοὺς περισσοτέρους Ἀθηναίους μὲ τὴν εὐγενῆ των συμπεριφοράν, τοὺς καλούς των τρόπους, τὸ ὡραῖον των παράστημα καὶ τὰ ἀκριβῆ των σήματα καὶ ἐχρησίμευον ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν διὰ τοὺς συναδέλφους των.

Τώρα οἱ «εὐτυχισμένοι αὐτοὶ πόλισμαν» εἴτε ἔχουν ἐξέλθει τῆς ὑπηρεσίας εἴτε ἀντεκατεστάθησαν ἀπὸ διετίας ὑπὸ τῶν νέων φωτεινῶν σημάτων.

Οἱ παλαιοὶ αὐτοὶ πόλισμαν, ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκωνται, πρέπει νὰ θεωροῦν τοὺς ἑαυτούς των «εὐχαριστημένους» διότι διὰ τῆς εὐγενείας, τῆς εὐσυνειδησίας καὶ τῆς ἐργατικότητος τὴν ὁποίαν ἐπέδειξαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν Τροχαίαν, ἔθεσαν τὰς βάσεις τῆς πολιτισμένης καὶ ἀρκετὰ συγχρονισμένης αὐτῆς ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ καύχημα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

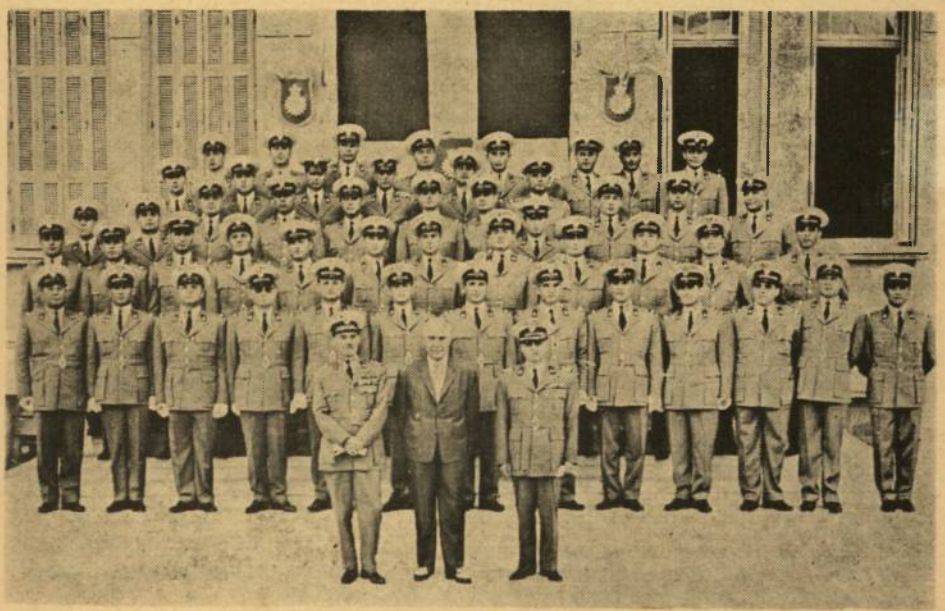
Εὐχόμεθα ὅπως, τὸ παράδειγμα τούτων, εὕρῃ μιμητὰς καὶ εἰς τοὺς νέους τροχονόμους.

Γ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁρκωμοσία νέων Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχιφυλάκων

Τὴν 4-7-62, μιὰ εὐγενικὴ πρόσκλησις τοῦ Διοικητοῦ τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν, Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α΄ κ. Ἀρχοντουλάκη Ἐμμανουήλ, ἔφερε τὰ βήματά μας στὴν Κεντρικὴ Σχολὴ Ἀστυνομίας Πόλεων, ὅπου, σύμφωνα μὲ τὸ καθωρισμένο πρόγραμμα, ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἡ ὁρκωμοσία 50 νέων Ὑπαστυνόμων καὶ 108 νέων Ἀρχιφυλάκων.

Εἴχαμε πολὺ καιρὸ νὰ παρευρεθοῦμε σὲ παρόμοια ἐκδήλωσι καί, ἔχοντας ὑπ' ὄψιν μας παλαιότερες παρόμοιες ἐκδηλώσεις τῶν Σχολῶν, πήγαμε μὲ κάποια περιέργεια καὶ συγκίνησι. Ὄχι βέβαια μὲ πρόθεσι νὰ κάνουμε ὁποιασδήποτε μορφῆς σύγκρισι, γιατὶ κάτι τέτοιο ποτὲ δὲν τὸ διανοηθήκαμε, ἀλλὰ ἁπλούστατα γιατὶ θὰ βρισκόμαστε ξανὰ γιὰ λίγο σ' ἕνα περιβάλλον στὸ ὁποῖο πρὶν ἀπὸ χρόνια, γιὰ δυὸ διά-

Ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Δαβάκης μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ρακιντζῆ καὶ τοῦ Διοικητοῦ τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν κ. Ἀρχοντουλάκη ἐν μέσῳ τῶν ὁρκισθέντων νέων Ὑπαστυνόμων.

φορες χρονικὲς περιόδους, ζήσαμε ἀλησμόνητες μέρες. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι κεῖνες τὶς ἐποχές, ἐπηρεασμένοι ἀπὸ τὰ αἰσθήματα ποὺ νοιώθει ὁ ἄνθρωπος τῆς κάθε ἡλικίας σὰν κάθεται στὰ θρανία καὶ ζῇ καὶ κινεῖται μέσα σὲ καθωρισμένα ἐκ τῶν προτέρων πλαίσια, νοιώθαμε ἐντελῶς διαφορετικά. Τώρα ὅμως ποὺ καὶ μεγαλύτερη πεῖρα ἀποκτήσαμε καὶ τὰ χρόνια ποὺ πέρασαν ἄρχισαν νὰ ἀφήνουν στοὺς κροτάφους τὰ γνωστὰ σημάδια, κατεχόμαστε ἀπὸ μιὰ ἐξαιρετικὴ συγκίνησι κάθε φορὰ ποὺ γιὰ ὁποιαδήποτε περίπτωσι βρισκόμαστε στὸ περιβάλλον τῶν Σχολῶν. Μᾶς δίνεται ἔτσι ξανὰ ἡ εὐκαιρία νὰ βουτήξουμε νοερὰ στὴν μεγάλη αὐτὴ κολυμβήθρα τοῦ Σιλωὰμ καὶ παίρνοντας καινούργιες δυνάμεις νὰ συνεχίσουμε, μὲ μεγαλύτερο κέφι, τὸν τραχὺ καὶ ἀνηφορικὸ δρόμο τόσο τῆς ζωῆς, ὅσο καὶ τοῦ ἐπαγγέλματός μας.

Τετάρτη, 4-7-62, ὥρα 18. Βρισκόμαστε ἔξω ἀπὸ τὴν Κεντρικὴ Σχολὴ Ἀστυνομίας Πόλεων, ποὺ βρίσκεται στὴν ὁδὸ Ἰωάννου Ἀποστολάκη ἀριθ. 11. Οἱ γύρω δρόμοι εἶναι κατάμεστοι ἀπὸ αὐτοκίνητα. Οἱ ἀστυφύλακες τῆς Τροχαίας, πάντα εὐγενικοί, δίνουν τὶς κατάλληλες ὁδηγίες στοὺς ὁδηγοὺς τῶν ὀχημάτων. Στὸ ἐσωτερικὸ τῆς πύλης, δεξιὰ καὶ ἀριστερά, μαθηταὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν καὶ λίγο πιὸ κεῖ ἡ μουσικὴ τῆς Ἀστυνομίας ἀποδίδουν τὶς κεκανονισμένες τιμὲς στοὺς προσερχομένους ἐπισήμους, ἐνῶ ὁ Διοικητὴς τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν κ. Ἀρχοντουλάκης καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς αὐτῶν, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' κ. Λυκούσης τοὺς ὑποδέχονται μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτοὺς εὐγένεια καὶ καλωσύνη.

Οἱ πόρτες καὶ τὰ παράθυρα τόσον τοῦ οἰκήματος τῆς Σχολῆς ὅσον καὶ τοῦ ἔναντι οἰκήματος τῆς Λεοντείου Σχολῆς εἶναι κατάφορτες ἀπὸ μικρὲς καὶ μεγάλες ἑλληνικὲς σημαῖες, θυρεούς, ἀστυνομικὰ σήματα καὶ ἄλλα διακριτικὰ στολίδια. Παντοῦ

Ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Δαβάκης μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ρακιντζῆ καὶ τοῦ Διοικητοῦ τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν κ. Ἀρχοντουλάκη ἐν μέσῳ τῶν ὁρκισθέντων νέων Ἀρχιφυλάκων.

διαπιστώνει κανεὶς τὴ σφραγῖδα τῆς ἁρμονικῆς τοποθετήσεως τῶν πάντων. Οἱ ἐπισκέπται, οἱ ἐπίσημοι, οἱ ἀντιπροσωπεῖες τῶν διαφόρων Στρατιωτικῶν Σχολῶν, οἱ νέοι Ὑπαστυνόμοι καὶ Ἀρχιφύλακες, ὅλοι γενικὰ ἔχουν πάρει τὶς θέσει των καὶ περιμένουμε ὅλοι τὴν ἄφιξι τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ. Ὁ κ. Διοικητὴς τῆς Σχολῆς, ὁ κ. Ὑποδιοικητής, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ τὸ ἄλλο προσωπικὸν αὐτῆς, ὅλοι τους μὲ κάποια, μπορεῖ νὰ πῆ κανείς, ἀγωνία καὶ νευρικότητα, πᾶνε κι' ἔρχονται. Ἀλλὰ ὥσπου νἄρθουν οἱ ἀναμενόμενοι ὑψηλοὶ ἐπίσημοι ἂς ρίξουμε μιὰ βιαστικὴ ματιὰ σ' αὐτοὺς ποὺ βρίσκονται μέσα στὸ προαύλιο τῆς Σχολῆς.

Διακρίνουμε τοὺς τ. Ἀρχηγοὺς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ.κ. Σπύρου καὶ Λεονταρίτην, τὸν Ὑποστράτηγον τῆς Χωροφυλακῆς κ. Πέτροβαν, τοὺς καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν κ. κ. Ἠλιάκην, Κωνσταντινίδην, Παπαζαχαρίου, Μαγκάκην καὶ Γαλανόν, τὸν Ἀντεισαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου

κ. Τούσην, τὸν Σύμβουλον 'Επικρατείας κ. Γλυκοφρύδην, τὸν δικηγόρον-καθηγητὴν τῆς δικαστικῆς γραφολογίας κ. Πουλαντζᾶν, τοὺς τ. 'Αστυνομικοὺς Διευθυντὰς Α' κ.κ. Γιαννοῦτσον, Κανελλόπουλον, Κόλλιαν καὶ Κοντογεώργον, τοὺς καθηγητὰς τῶν 'Αστυνομικῶν Σχολῶν, τὸν τέως Γυμνασιάρχην κ. Φραγκιαδάκην, καὶ τοὺς 'Αστυνομικοὺς Διευθυντὰς Α' κ.κ. Καραμπέτσον Εὐάγγελον, Διευθυντὴν 'Αστυνομίας 'Αθηνῶν, Καθάρειον 'Απόστολον, Γενικὸν 'Επόπτην 'Αγορανομίας, Νούσιαν Θωμᾶν, Γενικὸν Διευθυντὴν παρὰ τῷ 'Υπουργείῳ 'Εσωτερικῶν, Καραχάλιον 'Ιωάννην, Διοικητὴν τῆς 'Υποδιευθύνσεως Γενικῆς 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν, Μουρούσιαν 'Ανδρέαν, Διευθυντὴν Τουριστικῆς 'Αστυνομίας, Παπασταφίδαν 'Αγησίλαον, Διοικητὴν Τροχαίας Κινήσεως 'Αθηνῶν, Νικητάκην Νικόλαον, Διευθυντὴν 'Αστυνομίας Πειραιῶς, Βερελῆν Νικόλαον, Διευθυντὴν 'Υπηρεσίας Συναλλάγματος, Χαλοῦλον Γεώργιον, Διευθυντὴν Γενικῆς Διευθύνσεως 'Εθνικῆς 'Ασφαλείας, Χανδρινὸν Δημοσθένην, Διευθυντὴν Γραφείων 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας, Βασιλάκον

'Ο 'Υφυπουργὸς 'Εσωτερικῶν κ. Δαβάκης μετὰ τοῦ 'Αρχηγοῦ τῆς 'Αστυνονίας Πόλεων κ. Ρακιντζῆ καὶ τοῦ Διοικητοῦ τῶν 'Αστυνομικῶν Σχολῶν κ. 'Αρχοντουλάκη ἐν μέσῳ τῶν ὁρκισθέντων νέων 'Αρχιφυλάκων.

Δημήτριον, 'Υποδιευθυντὴν 'Αστυνομίας Πειραιῶς, Τασιγεώργον Κωνσταντῖνον, 'Υποδιοικητὴν 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν, Ζερβόπουλον Σπυρίδωνα, Προϊστάμενον Πολιτικῆς 'Αμύνης, ἀρκετοὺς 'Αστυνομικοὺς Διευθυντὰς Β', τὴν Διευθύντριαν τῆς Σχολῆς 'Αξιωματικῶν Νοσοκόμων, 'Αντισυνταγματάρχην κ. 'Αβαγιανοῦ, τὸν 'Αντισμήναρχον κ. "Αγγελ Μάριον, τὸν διευθυντὴν τῆς ἐφημερίδος «'Ελληνικὴ 'Αστυνομία» κ. Γεωργακάκον, κ.ἄ.

Στὶς 18.20' ἡ μουσικὴ ἀναγγέλλει τὴν ἄφιξι τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ. 'Ο κ. 'Αρχηγὸς εἰσέρχεται, ἀνταλλάσσει χειραψίαν μὲ τὸν κ. 'Αρχοντουλάκην, ἐπιθεωρεῖ τὰ παρατεταγμένα τμήματα, χαιρετᾶ τοὺς ἐπισήμους καὶ λαμβάνει τὴν καθωρισμένη θέσιν του. 'Εντὸς ὀλίγου εἰσέρχεται εἰς τὴν Σχολὴν ὁ 'Εξοχώτατος ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν 'Υφυπουργὸς κ. Δαβάκης, γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ καὶ τοῦ Διοικητοῦ τῶν Σχολῶν, ἐπιθεωρεῖ τὰ τμήματα καὶ καταλαμβάνει τὴν θέσιν του.

Ὥρα 18.40'. Ὁ Ἐπίσκοπος Κερνίτσης κ. Χρυσόστομος πλαισιούμενος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας, κ. Ἐλευθεριάδου καὶ ἑνὸς ἱερέως, ἀρχίζει τὴν σχετικὴν ἀκολουθία. Δίδεται ὁ νενομισμένος ὅρκος καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκεται ἡ ἡμερησία διαταγὴ τῆς Σχολῆς, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Διοικητὴς τῶν Σχολῶν ἀπευθύνει στοὺς ὁρκισθέντας τὶς τελευταῖες συμβουλὲς καὶ τοὺς εὔχεται καλὴν προόδον. Ὁ κ. Ὑφυπουργὸς ἀπονέμει τὰ διπλώματα στοὺς νέους Ὑπαστυνόμους καὶ μετὰ γίνεται παρέλασις ἐνώπιον τῶν ἐπισήμων, μεταξὺ τῶν ὁποίων τώρα συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ Ἐξοχώτατος ἐπὶ τῶν Συγκοινωνιῶν Ὑπουργὸς κ. Βρανόπουλος.

Ἀφοῦ τελείωσε τὸ πρῶτο μέρος τῆς τελετῆς οἱ ἐπίσημοι, οἱ ἀντιπροσωπεῖες καὶ οἱ λοιποὶ προσκεκλημένοι εἰσέρχονται εἰς τὴν αἴθουσαν δεξιώσεων ὅπου καὶ τοὺς προσφέρονται ἀναψυκτικά, διαλεκτοὶ μεζέδες, μπῦρες κλπ. Δημιουργεῖται μιὰ ἐγκάρδια ἀτμόσφαιρα καὶ ἐνῷ ἡ μουσικὴ παιανίζει διάφορα εὔθυμα λαϊκὰ μοτίβα, οἱ προσκεκλημένοι, κατὰ ὁμίλους, συζητοῦν φιλικώτατα. Ἡ δεξίωσις κράτησε πέρα ἀπὸ τὴν 20ην ὥραν.

Κλείνοντας τὴν περιγραφή μας αὐτὴ νοιώθουμε τὴν ὑποχρέωσι νὰ ὑποβάλουμε τὰ θερμά μας συγχαρητήρια στὸ κ. Διοικητὴ τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν καὶ τοὺς συνεργάτες του γιὰ τὴν ἀρτία, ἐπιβλητικὴ καὶ συνάμα ἀπέρριτη ὀργάνωσι τῆς ὅλης τελετῆς καὶ τῆς δεξιώσεως. Παράλληλα ὑποβάλουμε τὶς θερμές μας εὐχαριστίες στὸν κ. Διοικητὴν τῶν Σχολῶν γιὰ τὴν εὐγενική του πρόσκλησι μὲ τὴν ὁποία μᾶς ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ ζήσουμε ξανὰ λίγες στιγμὲς ἀπὸ τὰ περασμένα. Εὐχόμαστε ὁλόψυχα ὅπως παρόμοιες ἐκδηλώσεις ἔχουν τὴ συνέχειά τους, γιατὶ ὄχι μόνο δίνουν τὴν εὐκαιρία νὰ βλέπουμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ἀπὸ κοντὰ τὸ δημιουργικὸ ἔργο τῶν Σχολῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ διάφοροι προσκεκλημένοι καὶ ἐπισκέπτες νὰ διαπιστώνουν μόνοι τους σὲ πιὸ εὐχάριστο σημεῖο βρίσκεται σήμερα ἡ Ἀστυνομία Πόλεων.

Στοὺς ὁρκισθέντας νέους Ὑπαστυνόμους καὶ Ἀρχιφύλακες εὐχόμαστε, μέσα ἀπ' τὴ καρδιά μας, καλὴ σταδιοδρομία γιὰ τὸ καλὸ τῶν ἰδίων καὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΪΚΟΣ

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδον αὐτῶν.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΓΥΜΝΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

Ὑπὸ Ὑπαστυν. Β' κ. **Χ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ἔνοιωσα πολὺ πειραγμένος ἀπὸ τὸ σαρκαστικὸ ὕφος τοῦ Ἀστυνόμου. Προσπάθησα νὰ διατηρήσω τὴν ψυχραιμία μου σπάζοντας ἕνα χαρτοκούτι ποὺ ἔπαιζα νευρικὰ στὰ δάκτυλα.

—Δὲν ξέρω κύριε Ἀστυνόμε, ἀπάντησα ἤρεμα. Δὲν μπορῶ νὰ πῶ τίποτα τὸ συγκεκριμένο. Βρισκόμαστε στὸ τέλος τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς καὶ τὰ πράγματα δείχνουν πὼς μόλις συλλάβουμε τὴ Νάνσυ μὲ τὸ Ζῶτο ὅλα τελείωσαν. Μακάρι νὰ μὴν ὑπάρχη ἄλλος, ἐκτὸς ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς δύο. Πολὺ φοβοῦμαι ὅμως ὅτι...

Τὸ ρολόϊ τοῦ τοίχου χτύπησε δυνατὰ ὀκτὼ φορές. Διέκοψα ἀπότομα τὴ συνομιλία μου μὲ τὸν Ἀστυνόμο καὶ σηκώθηκα βιαστικός. Σὲ λίγη ὥρα ἔπρεπε νὰ συναντήσω τὸν Μένιο καὶ τὸν Κότσυφα σὲ κάποιο μικρὸ κέντρο στὸ Παλιὸ Φάληρο. Χαιρέτησα τὸν Ἀστυνόμο καὶ βγῆκα.

—Ἐ! στάσου! ἄκουσα πίσω μου τὴ φωνὴ τοῦ Ἀστυνόμου. Μὴν τοὺς συλλάβῃς πρὶν ἀπὸ τὶς δέκα καὶ μισή, ἂν δὲν ὑπάρξη κίνδυνος νὰ τοὺς χάσῃς. Θέλω νὰ εἶμαι καὶ ἐγὼ ἐκεῖ. Θὰ σὲ συναντήσω λοιπὸν στὶς δέκα στὴ γωνιὰ τοῦ «Φοίβου».

Ἔγνεψα μὲ τὸ κεφάλι καὶ κατέβηκα τρέχοντας τὶς σκάλες. Πήδησα στὸ αὐτοκίνητο ποὺ περίμενε κι' ἔφυγα ὁλοταχῶς. Δύο τεντυμπούδες σταυροκοπήθηκαν τὴν ὥρα ποὺ ἔμπαινα στὴ Συγγροῦ, βλέποντας τὸ αὐτοκίνητο νὰ φεύγῃ σὰν τὸν ἄνεμο.

***

—Λέτε νὰ τελειώσουμε ἀπόψε αὐτὴ τὴν περιπέτεια; μὲ ρώτησε ὁ Γεωργίου πατώντας τὸ γκάζι ὅσο μποροῦσε περισσότερο.

—Ἐλπίζω νἄναι ἡ τελευταία βραδυὰ στὴν ὑπόθεση Βότσικα ἡ ἀποψινή, ἀποκρίθηκα. Ἐκτὸς καὶ ἡ τύχη μᾶς ἑτοιμάζει νέες ἐκπλήξεις. Ὅ,τι καὶ νἄναι ὅμως, ἀπόψε θἄχουμε θετικὰ γεγονότα γιὰ τὸ δολοφόνο.

—Νομίζετε ὅτι ὁ Ζῶτος μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ δολοφόνος;

—Δὲν τὸ ἀποκλείω. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ Ζῶτος δὲν ἐνέχεται στὴ δολοφονία. Εἶμαι βέβαιος ἐπίσης πὼς ὁ μόνος ποὺ μπορεῖ νὰ ὑποδείξῃ τὸν δολοφόνο εἶναι τὸ «γυμνὸ μοντέλο».

—Ἡ Νάνσυ ;

—Ναί. Κανένας ἄλλος. Ὅλοι οἱ ἄλλοι εἶναι ἠλίθιοι, ἀνίκανοι νὰ μᾶς ποῦν κάτι τὸ συγκεκριμένο.

—Ἂν μοῦ ἐπιτρέπετε θὰ σᾶς ἔλεγα ὅτι ὑπερβάλετε, εἶπε ὁ Γεωργίου παίρνοντας μιὰ ἀπότομη στροφὴ καὶ κάνοντας ἔτσι τοὺς τροχοὺς νὰ στριγγλίσουν μέσα στὴν νύκτα.

—Ἄκου ποὺ σοῦ λέω Γεωργίου. Εἶμαι ὑπερβέβαιος γι' αὐτὰ τὰ δύο ζητηματάκια...

Ὁ ἀρχιφύλακας ἔμεινε σιωπηλός. Κοιτοῦσε τώρα εὐθεῖα μπροστὰ καὶ χτυποῦσε ρυθμικὰ τὸ τιμόνι μὲ τὰ χοντρά του δάκτυλα.

—Καὶ γιατὶ ἔχετε τὴ γνώμη ὅτι ὁ Ζῶτος δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ δολοφόνος; ξανάπε σὲ λίγο ἀνάβοντας νευρικὰ ἕνα τσιγάρο. Ἀπὸ τὰ πειστήρια καὶ ἀπὸ τὸ μοναδικὸ δακτυλικὸ ἀποτύπωμα ποὺ κατέχουμε, δὲν προκύπτει ἐνοχὴ κανενὸς ἀπ' ὅσους ἔχουμε συλλάβει. Ποιός λοιπὸν εἶναι ὁ δολοφόνος, ἀφοῦ ἀποκλείετε τὸν Ζῶτο καὶ τὴ Νάνσυ; Ἐγὼ θεωρῶ πολὺ πιθανὸν νὰ εἶναι ὁ Ζῶτος δολοφόνος.

—Γιατί Γεωργίου ;

—Γιὰ νὰ πάρῃ τὴ θέση τοῦ Βότσικα δίπλα στὴ Νάνσυ. Ἴσως καὶ ἐπαγγελματικὴ ἀντιζηλία...

Γέλασα μὲ τὶς σκέψεις τοῦ ἀρχιφύλακα.

—Ὄχι, Γεωργίου, εἶπα κοφτά. Οὔτε ὁ Ζῶτος οὔτε ἡ Νάνσυ εἶναι δολοφόνος... Ξαφνικὰ ὅμως ἀναπήδησα. Τὰ τελευταῖα λόγια τοῦ Γεωργίου χτύπησαν δυνατὰ στὸ μνημονικό μου.

—Γιὰ στάσου!... Τί θέλεις νὰ πῆς μ' αὐτό ; τὸν ρώτησα ταραγμένος. Τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ σὲ κάνει νὰ σκέφτεσαι ὅτι μπορεῖ ὁ Ζῶτος νὰ εἶχε καμμιὰ σχέση μὲ τὴ Νάνσυ πρὶν ἀπ' τὸ φόνο ; Ἂν δὲν ἀπατῶμαι τὴ Νάνσυ τὴ βρίσκουμε μαζὶ μὲ τὸ Ζῶτο μόνο ὅταν ἔφυγε ἀπὸ τὴ μέση ἡ Ἔλενα. Πρὶν χτυπήσουν τὴν Ἔλενα, ἄκουσες ἢ μᾶλλον εἶδες ποτὲ τὸ Ζῶτο μὲ τὴ Νάνσυ ;

—Φυσικὰ ὄχι. Ἀλλὰ ἔχετε τὴ γνώμη ὅτι γνωρίσθηκαν μόνο ἀπὸ χθές ; Ἀπὸ χθὲς δηλαδὴ ποὺ βρήκαμε τὴν Ἔλενα πληγωμένη; Κι' ὅτι πιὸ μπροστὰ ἦταν δύο ξένοι ;

—Δὲν μοῦ πέρασε ποτὲ τέτοια ἰδέα ἀπὸ τὸ νοῦ, διαμαρτυρήθηκα. Ἀλλὰ οὔτε κι' ὅτι ἡ Νάνσυ μὲ τὸ Ζῶτο νὰ εἶχαν τόσο σπουδαῖο σύνδεσμο ὥστε νὰ καταλήξουν στὸ ἔγκλημα. Ξεχνᾶς πῶς ἀπὸ ὅλες τὶς καταθέσεις προκύπτει ὅτι μόνον μὲ τὸ Θέμο Βότσικα σχετιζόταν ἡ Νάνσυ ;

—Ναί! Μὴν ξεχνᾶτε ὅμως πὼς ἡ Ἔλενα ὑπῆρξε ἡ πρώτη μεγάλη ἀγάπη τοῦ Βότσικα. Ἡ Νάνσυ φοβοῦμαι, ὅτι πέρα ἀπὸ ἕνα ἁπλὸ μοντέλο δὲν ἦταν τίποτα ἄλλο γιὰ τὸ Θέμο Βότσικα. Ἔπειτα ἂς μὴ ξεχνᾶμε καὶ τὸ Νῖκο Μπούκη. Ἂν συνδυάσουμε τὰ ὅσα ξέρουμε γι' αὐτὸν μὲ ἐκεῖνα ποὺ σᾶς εἶπε ἡ Ντόρα προχθὲς στοῦ Ζαβορίτη, πρέπει νά...

—Μὴ μοῦ θυμίζης τέτοια πράγματα, τὸν διέκοψα ἀπότομα. Ἡ Ντόρα εἶναι μιὰ ἠλίθια γυναίκα καὶ τίποτα παραπάνω. Κατέχεται ἀπὸ ἕνα θανάσιμο μῖσος γιὰ τὴν Ἔλενα καὶ τὸ Μπούκη. Πρὸ πάντων γιὰ τὴν Ἔλενα. Ὅσον ἀφορᾶ ἐκείνη τὴν ἐκδοχή, γιὰ δῆθεν δολοφονία τοῦ Βότσικα ἀπ' τὸ Μπούκη-μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ μείνη ἐλεύθερος καὶ νὰ κατακτήση τὴν Ἔλενα- νομίζω ὅτι δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολῆ καθόλου. Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς ἐκείνης ποὺ δολοφόνησαν τὸ Βότσικα, ὁ Μπούκης βρισκόταν σὲ μιὰ πανσιὸν στὸ Ξυλόκαστρο μαζὶ μὲ κάποια γυναίκα. Καὶ ἐδῶ ἀνοίγεται τὸ ἐξῆς περίεργο: Ὁ Μπούκης ἀρνεῖται ὅτι βρισκόταν στὸ Ξυλόκαστρο ἐκείνη τὴν ἡμέρα. Ἀρνεῖται μὲ πεῖσμα καὶ παρουσίασε μάλιστα δύο ἄφθαστους ψευδομάρτυρες, ποὺ βεβαιώνουν κατηγορηματικὰ ὅτι βρισκόταν ἐδῶ καὶ μάλιστα σὲ κάποια παράνομη συγκέντρωσι τῶν χιλιαστῶν. Μὰ στὸ Ξυλόκαστρο ἔτυχε νὰ βρίσκεται ἐκείνη τὴν ἡμέρα ὁ διοικητὴς τοῦ Γ' Παραρτήματος, ποὺ ὁ Μπούκης τοῦ εἶναι πολὺ γνωστός. Πηγαίνει περίπατο λοιπὸν τὸ ἄλλοθι τοῦ Μπούκη. Ἀλλὰ γιατὶ προσπαθεῖ ν' ἀποδείξη ὅτι δὲν βρισκόταν στὸ Ξυλόκαστρο ; Φυσικὰ κάποια βρωμοδουλειὰ θὰ τὸν ἔφερε ἐκεῖ. Καὶ ξέρεις τὶ προκύπτει γιὰ τὴ γυναίκα ποὺ βρισκόταν μαζί του τὴν ἡμέρα ἐκείνη στὸ Ξυλόκαστρο ; Ὅτι ἦταν ἡ κυρία Λεφάκη, πρᾶγμα ποὺ καὶ ἡ ἴδια δὲν τὸ παραδέχεται καὶ ὑποστηρίζει πὼς βρισκόταν στὸ τσάϊ τοῦ κυρίου Δελονικόπουλου!... Μὰ τὴν πίστη μου πολλὰ περίεργα πράγματα συμβαίνουν, μ' αὐτὸν τὸν συρφετό. Ἂν τελικὰ ἀποδειχθῆ ὅτι πραγματικὰ ἦταν, ἐκείνη τὴν ἡμέρα μαζί του ἡ Λεφάκη, τότε...

Ἕνα ἀπότομο φρενάρισμα μ' ἔκανε νὰ πεταχτῶ ἀπὸ τὴ θέση μου καὶ νὰ χτυπήσω μὲ δύναμη στὸ τζάμι τοῦ αὐτοκινήτου. Ὁ Γεωργίου μὲ σκούντησε ἐλαφρά.

—Κοιτᾶξτε! Κοιτᾶξτε! φώναξε δείχνοντας μὲ τὸ χέρι του ἕνα πράσινο αὐτοκίνητο ποὺ ἀνέβαινε δίπλα μας τὴ Λεωφόρο Συγγροῦ.

Ἔσκυψα καὶ κοίταξα. Μιὰ ὁλοκαίνουργη «Καντιλὰκ» ἀνέβαινε ἀργὰ πρὸς τὴν Ἀθήνα, ἀκολουθώντας σχολαστικὰ τὴ σειρὰ τῶν αὐτοκινήτων ποὺ πήγαιναν μπροστά. Μέσα βρισκόταν ὁ Ἀργύρης μὲ μιὰ χοντρὴ σαραντάρα στὸ βολάν.

—Χά! χά! χά! ἀντήχησε τὸ βαρὺ γέλιο τοῦ ἀρχιφύλακα. Χά! Χαά!

Γύρισα καὶ τὸν κοίταξα παραξενεμένος. Ἡ ἱκανοποίηση ὅμως ποὺ ἔνοιωσα βλέποντας τὸν Ἀργύρη... ζωντανόν, ἀλλὰ καὶ νὰ αἰσθάνεται τόσο ἄνετα κοντὰ στὴ

στρουμπουλὴ ἐκείνη γυναίκα μ' ἔκανε νὰ ξεσπάσω κι' ἐγὼ στὰ γέλια. Γελοῦσα ἀπὸ χαρὰ γιατὶ ἔβλεπα ἐπὶ τέλους τὸν 'Αργύρη, ποὺ τόσο εἶχα φοβηθῆ γιὰ τὴ ζωή του.

—Πᾶμε, εἶπα στὸν Γεωργίου μόλις ἡ πράσινη «Καντιλὰκ» ἔπαψε νὰ φαίνεται. Θὰ τὸν βροῦμε στὴν 'Ασφάλεια ὅταν γυρίσουμε.

Πάτησε τὸ γκάζι καὶ φύγαμε γρήγορα. Τρέχαμε τώρα μὲ ἀρκετὴ ταχύτητα πάλι γιατὶ μᾶς ἔμεναν μόνο δέκα λεπτὰ ὥσπου νὰ φτάσουμε στὸ σημεῖον ποὺ ἔπρεπε.

—Προσέξατε καὶ κάτι ἄλλο; εἶπε σὲ λίγο ὁ Γεωργίου κόβοντας τὴν ταχύτητα κοντὰ στὸ Δέλτα τοῦ Φαλήρου. Κανένας ἀπ' αὐτοὺς τοὺς κυρίους δὲν ἀναφέρει κάτι ἔστω στὴν κατάθεσή του γιὰ τὴ Ρίτα 'Αργυρίου. Τὴν ἀγνόησαν ὅλοι. 'Αντίθετα, τὰ ἔχουν βάλει ὅλοι μὲ τὴ Ντόρα. Αὐτὴ φταίει γιὰ ὅλα... Καὶ μόνον ὁ Παυλίδης δὲν τὴν ἐνοχοποιεῖ...

—Βάζω στοίχημα πὼς ἡ Ρίτα εἶναι τὸ τελευταῖο θῦμα τῶν Λάβδα, εἶπα συμφωνώντας ἀπόλυτα μὲ τὸν Γεωργίου. 'Η Ρίτα ἀγαπητέ μου εἶναι πιὸ ἄπειρη ἀπὸ τὴν 'Αλίκη καὶ τὴν "Εφη. Τὴν φόρτωσαν τὴν καϋμένη ἕνα σωρὸ ναρκωτικά, λὲς καὶ ἦταν κινητὸς ντεκές. 'Εκτὸς ἀπ' αὐτὸ φαίνεται νὰ μὴν ἔχει ἀναμιχθῆ σ' ἐκείνη τὴ βρωμιὰ μὲ τὶς φωτογραφίες.

Τὰ μάτια τοῦ Γεωργίου μισόκλεισαν.

—Αὐτὸ πιστεύω κι' ἐγώ, εἶπε σκεφτικός. Κι' ἡ "Ελενα αὐτὸ τόνισε στὴν κατάθεση ποὺ τῆς πῆρα τὸ ἀπόγευμα στὸ νοσοκομεῖο. Μοῦ ἐπανέλαβε τρεῖς φορὲς πὼς ἡ Ρίτα 'Αργυρίου εἶναι ἐντελῶς ἀθῶα. "Εμεινε ὅμως στὴ μέση ἡ κατάθεση αὐτὴ γιατὶ ἡ "Ελενα ἔπεσε σὲ ἀφασία. "Αν τὴ συμπληρώσουμε αὔριο ἐλπίζω νὰ δοῦμε σ' αὐτὴν τίποτα τὸ διαφωτιστικό.

—Δὲ βαρυέσαι... Πιστεύω ὅτι δὲν θὰ ἔχη νὰ προσθέση τίποτα τὸ σπουδαῖο. 'Εκεῖνο ποὺ δὲν θὰ χωνέψω ποτὲ εἶναι τὸ γιατί δέχθηκαν οἱ δικοί μας νὰ ἀπολογηθοῦν οἱ Λάβδα αὔριο. "Εξη δικηγόροι βρίσκονταν ἀπὸ σήμερα τὸ πρωὶ σὲ ἐπικοινωνία μὲ τὸν Πιὲρ καὶ τὸν ἀδελφό του. Καταλαβαίνεις λοιπὸν ὅτι θὰ δοθῆ μεγάλη μάχη αὔριο μὲ τὶς καταθέσεις των...

—Χμμ. 'Αλλὰ κι' ἐκεῖνος ὁ Μπρουσούρης; τί σᾶς λέει κι' αὐτὸς κύριε 'Υπαστυνόμε! Μά, γιὰ τὸ Θεό! "Εχει συμβῆ ἄλλη φορὰ τέτοιο πρᾶγμα; Τέσσερες μέρες στὸ κρατητήριο καὶ νὰ μὴ μποροῦμε νὰ τὸν κάνουμε νὰ ἀνοίξη τὸ στόμα του ὕστερα ἀπὸ ἐκεῖνες τὶς βλακεῖες ποὺ κατέθεσε στὴν ἀρχή!... Δὲν εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ περίεργα αὐτὸ τὸ φαινόμενο;

—Εἶναι κάπως περίεργο βέβαια ἀλλὰ ὄχι καὶ πολύ. "Εχει κάθε δικαίωμα νὰ κρατάη τὸ στόμα του κλειστό. Μέχρι ἕνα σημεῖο ὅμως. Νομίζω, ὅτι κάποιον περιμένει γιὰ νὰ μιλήση μιὰ καὶ καλή. Θὰ ξέρης φυσικὰ ὅτι ἀγνοεῖ τὴ σύλληψη τῆς Ντόρας. Αὔριο λοιπὸν θὰ τὸν φέρω σὲ ἀντιπαράσταση μὲ τὴ Ντόρα καὶ θὰ ἀναγκαστῆ νὰ μιλήση. Εἶμαι βέβαιος γι' αὐτό.

Εἴχαμε φτάσει στὴν πλατεῖα τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου. Σταματήσαμε κι' ἀφήνοντας σὲ μιὰ γωνιὰ τὸ αὐτοκίνητο πήραμε ἕνα στενὸ δρομάκι σιγοσφυρίζοντας. Λίγο πιὸ πάνω φάνταζε ἡ φωτεινὴ ἐπιγραφὴ τοῦ «Φοίβου» μὲ πελώρια κόκκινα γράμματα.

—Πήγαινε ἀπὸ τὴν ἄσφαλτο καὶ νὰ μπῆς ἀπὸ τὴν κάτω πόρτα, εἶπα στὸν Γεωργίου. 'Εγὼ θὰ ἔρθω σὲ πέντε λεπτὰ ἀκριβῶς, ἀφοῦ κοιτάξω στὰ δυὸ γκαράζ γιὰ τὸ Fiat τοῦ Ζώτου.

—Μά...

—"Ακου ποὺ σοῦ λέω. "Εχουν ἔρθει ἐδῶ, χωρὶς αὐτοκίνητο, μὰ κάτι μοῦ λέει πὼς τὸ Fiat πρέπει νᾶναι ἐδῶ. Δὲν ὑπάρχει πουθενὰ στὰ κεντρικὰ γκαράζ, τὸ καταλαβαίνεις; Πρέπει λοιπὸν νὰ τὸ βρῶ ὁπωσδήποτε κάπου ἐδῶ κοντὰ καὶ στὴν ἀνάγκη θὰ τὸ κάμω ἀνίκανο νὰ μετακινηθῆ. Πήγαινε ὅπως σοῦ εἶπα.

'Ο ἀρχιφύλακας ἔφυγε. Βάδισα λίγο καὶ μπῆκα στὸ πρῶτο γκαράζ. Δυὸ φορτηγὰ

καὶ πέντε λεωφορεῖα μόνο βρίσκονταν ἐκεῖ μέσα. Βγῆκα καὶ σὲ δυὸ λεπτὰ ἔμπαινα στὸ δεύτερο. Βρῆκα ἀρκετὰ ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα ἐκεῖ, μὰ πουθενὰ δὲν ἦταν ἐκεῖνο ποὺ ζητοῦσα.

Κάνοντας νὰ φύγω ἄκουσα ψίθυρο στὸ γραφεῖο τοῦ γκαράζ. Στάθηκα κι' ἔβγαλα τὰ τσιγάρα μου. Ὁ ψίθυρος ἀκούσθηκε καθαρὰ τώρα. Ὕστερα ἄκουσα τὸν ὑπάλληλο νὰ λέη στὸ ἀφεντικό του;

«Ἐκεῖνος μὲ τὸ Fiat εἶπε ὅτι θὰ περάση τὸ βράδυ νὰ πληρώση τὸ λάστιχο. Δὲν φάνηκε πουθενὰ ἀκόμα. Λὲς νὰ μᾶς τὸ σκάση κὺρ Διονύση; Φαινόταν καλὸς ἄνθρωπος ὅμως...»

Ἀκούστηκε ἄγρια ἡ φωνὴ τοῦ ἀφεντικοῦ.

«Γιατί τὸν ἄφησες νὰ πάρη τ' ἀμάξι χωρὶς νὰ πληρώση ; Ἔχεις ὄρεξη γιὰ τρεχάματα τώρα ; ποῦ θὰ τὸν βρῆς ἂν δὲν ἔρθη;»

«Θὰ τὸν βρῶ! φώναξε ὁ ὑπάλληλος. Τόβαλε ἡ γυναίκα στὴ μάντρα τοῦ Νίκα μαζὶ μὲ τὴ μοτοσυκλέττα καὶ τὴ «γαλατοῦ»... Πάω νὰ τὸν βρῶ ἀφεντικὸ γιὰ νὰ πληρώση τὸ λάστιχο. Θὰ γυρίσω γρήγορα...»

Ἔβαλε τὰ χέρια στὶς τσέπες τοῦ παντελονιοῦ του κι' ἔφυγε τρέχοντας.

Βγῆκα ἀπὸ τὸ γκαράζ καὶ τὸν ἀκολούθησα. Ἀνέβηκε ἕνα ἀνηφορικὸ δρομάκο, πέρασε μπροστὰ ἀπὸ τὸ «Φοῖβο» κι' ἔστριψε δεξιά. Πῆγε λίγα μέτρα ἀκόμα καὶ ἄνοιξε μιὰ μεγάλη αὐλόπορτα. Κοίταξα μέσα. Τὸ Fiat βρισκόταν στὸ βάθος τῆς αὐλῆς.

—Ψίτ! ψίτ! φώναξα στὸ μικρὸ πλησιάζοντας. Τί γυρεύεις ἐδῶ;

Μοῦ ἔδειξε μὲ τὸ χέρι τὸ Fiat.

—Βάλαμε μιὰ ρόδα σ' αὐτὸ τ' ἀμάξι καὶ δὲν μᾶς πλέρωσαν ἀκόμα. Ἤρθα νά...

—Ἄ, καλά... Δικό μου εἶναι τ' ἀμάξι καὶ τὄφεραν στὸ γκαράζ κάτι φίλοι. Πόσο κάνει ἡ ρόδα;

Ἔδωσα τὸ ποσὸ ποὺ μοῦ ζήτησε καὶ παρέμεινα στὴν αὐλόπορτα μέχρι ποὺ ὁ ὑπάλληλος χάθηκε στὸ πρῶτο στενό. Ὕστερα γλύστρησα στὴν αὐλή.

Τὸ Fiat βρισκόταν σὲ καλὴ κατάσταση ἐκεῖ μαζὶ μὲ τὴν «γαλατοῦ»—ἕνα μικρὸ φορτηγὸ γεμάτο τενεκεδένια δοχεῖα ἀπὸ γάλα. Ἕνα μικρὸ σπιτάκι βρισκόταν στὸ βάθος τῆς αὐλῆς μὲ τὰ παράθυρα κλειστὰ καὶ σκοτεινό. Πλησίασα στὸ Fiat κι ἔσκυψα στὸν μπροστινὸ τροχό. Ἕνα σιγοσφύριγμα ἀκούσθηκε σὲ λίγο καὶ τὸ λάστιχο ἄρχισε νὰ χάνη σιγὰ-σιγὰ τὴν κυκλικὴ μορφή του.

Ἔκλεισα τὴν αὐλόπορτα καὶ γύρισα στὸ «Φοῖβο». Στὴν ἀνατολικὴ γωνιὰ τοῦ κέντρου βρισκόταν ὁ Κότσυφας. Πιὸ κάτω καθόταν ὁ Μένιος μὲ τὸν Γεωργίου, καπνίζοντας ἀναπαυτικὰ σὲ δυὸ πάνινες καρέκλες. Ὁ κῆπος ἦταν σκοτεινὸς καὶ τὰ πέντε—ἕξη ζευγάρια ποὺ βρίσκονταν ἐκεῖ κουτσόπιναν κοιτάζοντας σιωπηλὰ τὸ φεγγάρι ποὺ μεσουρανοῦσε.

—Εἴμαστε καλὰ ἐδῶ; ρώτησα τὸν Κότσυφα. Ποῦ βρίσκονται;

—Εἴμαστε περίφημα, ἀπάντησε. Νά, κοιτᾶξτε! Βλέπετε ἐκεῖνο τὸ διώροφο μὲ τὰ τρία φωτισμένα παράθυρα;

—Ἐκεῖ βρίσκονται ;

—Ναί! Ἔχουν μπῆ ἀπὸ τὶς ἑφτάμισι στὸν πρῶτο ὄροφο.

Ἄφησα ἕνα βαθὺ ἀναστεναγμὸ ἀπὸ ἀνακούφιση. Ἐπὶ τέλους! Ἐπὶ τέλους!

—Εἶσαι βέβαιος ὅτι δὲν βγῆκαν ἀπὸ ἐκεῖ; Μήπως κατάλαβαν ὅτι παρακολουθοῦνται;

—Ὄχι. Δὲν ἔχουν καταλάβει ἀπολύτως τίποτε. Πρὶν ἀπὸ πέντε λεπτὰ βγῆκε ἡ γυναίκα στὴ βεράντα. Ἄλλωστε, ἀπὸ δῶ ποὺ εἴμαστε ἐλέγχουμε ἀπόλυτα τὴν εἴσοδο. Δὲν ὑπάρχει ἄλλη πόρτα ἀπὸ αὐτὴ ποὺ βλέπετε... Τί λέτε ; Τελειώνουμε ἀπόψε ;

—Μᾶλλον... Θὰ περιμένουμε λίγο γιὰ νἄρθη κι' ὁ Ἀστυνόμος. Θέλει νὰ παρευρίσκεται στὴ μεγάλη στιγμὴ ποὺ θὰ συλλάβουμε τὸ καλλιτεχνικὸ ζευγάρι.

(Συνεχίζεται)

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Ἡρώδου Ἀττικοῦ.

Πάροδος τῆς Λεωφ. Βασιλ. Σοφίας 4, στὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ Βασιλικοῦ Κήπου (Ἀνάκτορα).

Ὁ Ἡρώδης (Τιβέριος Κλαύδιος), πλούσιος Ἀθηναῖος ἀπὸ τὸν δῆμο Μαραθῶνος, γεννήθηκε τὸ 103 μ.Χ. Τὴν μεγάλη του περιουσία κληρονόμησε ἀπὸ τὸν πατέρα του, τὸν Ἀττικό. Χάρις στὴν μόρφωσι πού ἔλαβε, ἔγινε διακεκριμένος σοφιστὴς (ρήτωρ) τῆς ἐποχῆς του καὶ χρημάτισε δάσκαλος τῶν αὐτοκρατόρων Μάρκου Αὐρηλίου καὶ Λευκίου Βέρου.

Τὴν ἐποχὴ τῶν Ἀντωνίνων, ἔγινε ἄρχων τῶν ἐλευθέρων πόλεων τῆς Ἀσίας, ἀρχιερεὺς τῶν Παναθηναίων, τῶν Πανελληνίων καὶ τὸ 143 μ.Χ., Ὕπατος. Μὲ χρήματα δικά του κτίσθηκε τὸ Παναθηναϊκὸ Στάδιο, τὸ ὁποῖον ἀναμαρμάρωσε ὁ Γεώργιος Ἀβέρωφ, καθὼς καὶ τὸ συνώνυμο Ὠδεῖο (200 μ.Χ.), πού βρίσκεται στὴ Ν.Δ. πλευρὰ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ χρησιμοποιεῖται σήμερα γιὰ τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ «Φεστιβὰλ Ἀθηνῶν» καὶ ἄλλες καλλιτεχνικὲς παραστάσεις. Τὸ Ὠδεῖο αὐτὸ ἔκτισε πρὸς τιμὴν τῆς γυναίκας του Ρηγίλλης, ἡ ὁποία πέθανε τὸ 160 μ.Χ. Ὁ Ἡρώδης πέθανε ἀπὸ μαρασμὸ τὸ 179 μ.Χ. καὶ θάφτηκε στὸ λόφο, ὁ ὁποῖος βρίσκεται πάνω ἀπὸ τὸ Στάδιο. Στὸ τάφο του χαράχθηκε τὸ ἐπίγραμμα :

«Ἀττικοῦ Ἡρώδης Μαραθώνιος, οὗ τάδε πάντα
κεῖται· τῷ δε τάφῳ πάντοθεν εὐδόκιμος».

(Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει καὶ σ' ἄλλες συνοικίες.).

Ἡρώνδα.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος 15, κοντὰ στὸν Ἅγιο Σπυρίδωνα Παγκρατίου (Στάδιο).

Ὁ Ἡρώνδας, Δωριεὺς μιμογράφος ἀπὸ τὴν Κῶ, ἤκμασε κατὰ τὸν 3ον π.Χ. αἰῶνα. Τὸ ἔργο του γίνηκε γνωστὸν ἀπὸ αἰγυπτιακὸ πάπυρο τὸν ὁποῖον ἀπόκτησε τὸ Βρεταννικὸ Μουσεῖο, τὸ 1889. Οἱ «μῖμοι» του, ἀποτελοῦν τὸ σπουδαιότερο διασωθὲν δεῖγμα τοῦ λογοτεχνικοῦ τούτου εἴδους τῶν ἀρχαίων. Σ' αὐτοὺς παρουσιάζονται διάφο-

ροι τύποι τῆς μεσαίας κοινωνικῆς τάξεως, μ' ὅλα τὰ προτερήματα καὶ τὰ ἐλαττώματά των. Πρόκειται γιὰ σκηνὲς τῆς καθημερινῆς ζωῆς, τὶς ὁποῖες ὁ Ἡρώνδας ἀποδίδει πολὺ καλά. Ὁ Πλίνιος, ὁ νεώτερος, γράφει ὅτι ἦτο ὁ πλέον ἀγαπητὸς ποιητὴς τῆς ἐποχῆς του.

Ἥρωνος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κτησιβίου 6, κοντὰ στὸν Ἅγιο Σπυρίδωνα Παγκρατίου (Στάδιο).

Ὁ Ἥρων ὁ Ἀλεξανδρεύς, διάσημος μαθηματικός, φυσικὸς καὶ μηχανικὸς τῆς ἀρχαιότητος, ἤκμασε, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, γύρω στὰ 100 ἢ 50 π.Χ., ἂν καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἐξακριβωμένο ἀκόμη. Συνδυάζοντας ἄριστα τὴν θεωρία καὶ τὴν πρᾶξι, ἐπενόησε καὶ κατεσκεύασε πολλὲς συσκευὲς φυσικῆς, αὐτόματα μηχανήματα, ὑδραυλικὰ ὡρολόγια, τὴν γνωστὴ «Κρήνην τοῦ Ἥρωνος», κ.ἄ. Τὸ σχετικὰ μὲ τὴν γεωδαισίαν ἔργο του, θεωρεῖται ὡς ἕνα ἀπὸ τὰ τελειότερα στὸ εἶδος του. Ἀπὸ τὰ πολλά του ἔργα σώθηκαν ἀρκετά.

Ἡσαΐα Σαλώνων.

Πάροδος τῆς Πλατείας Κυκλοβόρου 8, στὸ τέρμα τῆς λεωφ. γραμμῆς Γκύζη.

Ὁ Ἡσαΐας, ἐπίσκοπος Σαλώνων (Ἀμφίσσης), Φιλικὸς καὶ ἀγωνιστὴς τοῦ 1821, γεννήθηκε τὸ 1780 στὴ Δεσφίνα τῶν Δελφῶν. Μικρὸς ἀκόμη, ἔγινε καλόγηρος στὴν μονὴ Προδρόμου, ὅπου βρισκόταν καὶ ὁ Ἀθανάσιος Διάκος. Γύρω στὰ 1814, ἔγινε ἐπίσκοπος Σαλώνων καὶ μυήθηκε στὰ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας. Γιὰ τὴν προπαρασκευὴ τῆς ἐπαναστάσεως, οἱ ὑπηρεσίες του ὑπῆρξαν πολύτιμες. Ὅταν κηρύχθηκε ἡ ἐπανάστασις, μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους κληρικούς, ηὐλόγησε τὰ ὅπλα τῶν ἀγωνιστῶν. Στὴ μάχη τῆς Ἀλαμάνας, μὲ τὸ σταυρὸ στὰ χέρια, πολέμησε ἡρωικὰ καὶ τέλος σκοτώθηκε. Ἦτο ὁ πρῶτος δεσπότης, ποὺ ἐσκοτώνετο. Ὁ θάνατός του φανάτισε τοὺς ἀγωνιστὲς καὶ ἔφερε, μαζὶ μὲ τὶς ἄλλες θυσίες, τὴ ποθητὴ λευτεριὰ στὸ σκλαβωμένο γένος τῶν Ἑλλήνων.

Ἡσιόδου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀραβαντινοῦ 12, πίσω ἀπὸ τὰ Ἀνάκτορα.

Ὁ Ἡσίοδος, ὁ παλαιότερος, ὕστερα ἀπὸ τὸν Ὅμηρο, ποιητὴς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, γεννήθηκε μᾶλλον στὴν Ἄσκρα τῆς Βοιωτίας τὸν 8ον π.Χ. αἰῶνα, καίτοι αὐτὸ δὲν εἶναι ἀπόλυτα ἐξακριβωμένο. Ὅσο γιὰ τὸ τόπο τῆς ταφῆς του, φιλονικοῦσαν τόσον οἱ Ναυπάκτιοι, ὅσον οἱ Βοιωτοὶ καὶ οἱ Λοκροί.

Ὁ Ἡσίοδος θεωρεῖται ὡς ἐξαιρετικὴ φυσιογνωμία τῆς Εὐρωπαϊκῆς φιλολογίας, γιατὶ μ' αὐτὸν ἐμφανίζεται, γιὰ πρώτη φορά, ἡ ἀρχὴ τῆς προσωποκρατίας, ἦτοι ἡ διάρρηξις τῆς ἀνωνυμίας. Δὲν ἦτο μόνον διδακτικὸς ποιητής, ἀλλὰ θεολόγος καὶ φιλόσοφος. Δύο ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα ἔργα του εἶναι : ἡ «Θεογονία» καὶ τὸ «Ἔργα καὶ Ἡμέραι». Στὸ ἔργο του, «Ἔργα καὶ Ἡμέραι», στίχ. 702-703, χαρακτηρίζοντας τὴν γυναῖκα, γράφει : «Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήϊζετ' ἄμεινον τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο». (Κανένα λάφυρο καλύτερο ἀπὸ τὴν καλὴν γυναῖκα δὲν μπορεῖ νὰ κατακτήσῃ ὁ ἄνδρας, καὶ κανένα ἄλλο φρικτότερο ἀπὸ τὴν κακή).

Στὸ ἔργο του «Μεγάλα Ἔργα» γράφει τὰ ἑξῆς: «Εἴ κακά τις σπεῖραι, κακὰ κέρδια κ' ἀμήσειεν. Εἴ κε πάθοι τὰ τ' ἔρεξε, δίκη τ' ἰθεῖα γένοιτο». (Ἂν κανεὶς σπείρῃ κακά, κακὰ κέρδη θὰ θερίσῃ. Ἂν δὲ πάθῃ ὅσα ἔπραξε, θὰ ὑπάρξῃ ἀληθινὴ δικαιοσύνη).

Ἡσιόνης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀθηνοδώρου 5, πιὸ κάτω ἀπὸ τὸν ἠλεκτρικὸ σταθμὸ Πετραλώνων.

Κατὰ τὴν μυθολογία, ἡ Ἡσιόνη, κόρη τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Τηθύος, ἦτο σύζυγος τοῦ Προμηθέως, ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἀπόκτησε τὸν Δευκαλίωνα, ἥρωα τῶν Λοκρῶν.

Ἡφαιστίωνος.

Βρίσκεται κοντὰ στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων τῆς γραμμῆς Γουδί.

Ὁ Ἡφαιστίων, εὐγενὴς Μακεδών, γυιὸς τοῦ Ἀμύντορος, ἦτο ἀδελφικὸς φίλος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, τὸν ὁποῖο συνώδευσε στὴν Ἀσιατικὴ του ἐκστρατεία, φθάνοντας μέχρι τὰ Σοῦσα. Ἐκεῖ, ὁ μὲν Μ. Ἀλέξανδρος πῆρε γιὰ γυναῖκα τὴν μεγαλύτερη κόρη τοῦ Δαρείου, τὴν Στάτειρα, ὁ δὲ Ἡφαιστίων τὴν νεώτερη ἀδελφή της, τὴν Δρύπετιν. Ἀκολουθώντας τὸν Μ. Ἀλέξανδρο, πῆγε στὰ Ἐκβάτανα, ὅπου καὶ πέθανε (324 π.Χ.). Τὸ πτῶμα του μεταφέρθηκε στὴ Βαβυλῶνα, ὅπου καὶ θάφτηκε ὡς ἥρως. Ὕστερα ἀπὸ ἕνα χρόνο περίπου πέθανε καὶ ὁ Μ. Ἀλέξανδρος.

Ἡφαίστου.

Πάροδος τῆς πλατείας Μοναστηρακίου, δεξιὰ στὴν εἴσοδο τοῦ ἠλεκτρικοῦ σταθμοῦ.

Ὁ Ἥφαιστος, θεὸς τοῦ Ὀλύμπου, γυιὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, (ὑπάρχουν κι' ἄλλες ἐκδοχές), ἦτο προστάτης τοῦ «θερμαίνοντος καὶ ἀκτινοβολοῦντος πυρὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς», καθὼς καὶ ὅλων τῶν τεχνῶν, γιὰ τὴν καλλιέργεια τῶν ὁποίων χρησιμοποιεῖται ἡ φωτιά. Γύρω ἀπὸ τὴν γέννησί του καὶ τὴν ζωή του γενικὰ ὑπάρχουν πολλὲς ἀφηγήσεις. Φαίνεται πάντως ὅτι ἦταν κουτσός. Ἀρχαιότερος τόπος λατρείας του, ἦτο ἡ Λῆμνος. Λέγεται, ὅτι κάτω ἀπὸ τὸν Μόσυχλο, ἡφαίστειο τῆς Λήμνου, βρισκόταν ὁ ναὸς τοῦ Ἡφαίστου. Ἀπὸ τὸ ἡφαίστειο αὐτό, κατὰ κάποια ἐκδοχή, πῆρε τὴ φωτιὰ ὁ Προμηθεύς. Στὴν βόρεια ἀκτὴ τῆς Λήμνου βρισκόταν ἡ πόλις Ἡφαιστιάς, γεγονὸς ποὺ μαρτυρεῖ τὴν λατρεία τοῦ Ἡφαίστου, στὴ νῆσο. Στὴν Ἀθήνα ἡ λατρεία του συνεδυάζετο μὲ τὴν λατρεία τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Προμηθέως καὶ ἐγίνοντο τὰ «Χαλκεῖα», στὸ «Ἡφαιστεῖον», κοντὰ στὸν Κεραμεικό.

Θ

Θαλοῦ.

Πάροδος τῆς Λεωφ. Ἀμαλίας 42, ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Πύλη Ἀδριανοῦ.

Ὁ Θαλῆς, ὁ ἀρχαιότερος Ἕλλην φιλόσοφος καὶ θεμελιωτὴς τῆς εὐρωπαϊκῆς φιλοσοφίας καὶ ἐπιστήμης, γυιὸς τοῦ Ἐξαμύου καὶ τῆς Κλεοβουλίνης, γεννήθηκε στὴ Μίλητο τῆς Μ. Ἀσίας, τὸ 624 π.Χ. καὶ πέθανε τὸ 546 π.Χ. Φορεὺς τοῦ θεωρητικοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, ὑψώθηκε πάνω ἀπὸ τὸν τυφλὸ ἐμπειρισμό, στὴν θεωρητικὴ ἔρευνα τῆς «αἰτίας», θέτοντας ἔτσι τὸ θεμέλιο τῆς εὐρωπαϊκῆς φιλοσοφίας καὶ ἐπιστήμης. Χαρακτηριστικὸ καὶ ἐκπληκτικὸ γνώρισμα τῆς πνευματικῆς του φυσιογνωμίας εἶναι ἡ πολυμέρεια τῶν ἐνδιαφερόντων του καὶ ἡ συνθετικὴ θεώρησις τῆς πραγματικότητος. Κοντὰ στ' ἄλλα θεωρεῖται καὶ ὡς ὁ πρῶτος Εὐρωπαῖος ἀστρονόμος, ποὺ ἔκαμε τὴν πρώτην ἐπιτυχῆ πρόβλεψιν ἐκλείψεως τοῦ ἡλίου. Ὁ Θαλῆς ἔβλεπε τὴν πραγματικότητα, ὡς ἑνιαῖο σύνολο.

Πιεζόμενος ἀπὸ τὴν μητέρα του νὰ νυμφευθῆ, ὅταν ἀκόμη ἦτο νέος, ἔλεγε : «Οὔπω καιρὸς» (δὲν ἦλθεν ἀκόμη ὁ καιρός), ὅταν δὲ προχώρησε στὴν ἡλικία, ἔλεγε: «Οὐκέτι καιρὸς» (πέρασε πιὰ ὁ καιρός). Ἡ ἀρχαιότης τὸν κατέταξε μεταξὺ τῶν ἑπτὰ σοφῶν. Ὁ Γερμανὸς φιλόσοφος Κάντιος, τὸν θεωρεῖ «ἀρχηγέτην τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ γνησίως φιλοσοφικῆς θεωρήσεως τοῦ κόσμου».

Θαρύπου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀμβρ. Φραντζῆ 11, πίσω ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιο Φίξ.

Ὁ Θαρύπας, βασιληᾶς τῆς Μολοσσίας, (περὶ τὴν Δωδώνην τῆς Ἠπείρου), εἶναι ὁ πατέρας τοῦ Ἀλκέτα, τοῦ προπάππου (ἐκ μητρὸς) τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. (Τὸ βασίλειο τῆς Μολοσσίας, ἱδρύθηκε ἀπὸ τὸν Νεοπτόλεμο, γυιὸ τοῦ Ἡρακλέους, καὶ διατηρήθηκε μέχρι τὸν 3ον π.Χ. αἰῶνα).

Θάσου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πατησίων 186, μετὰ τὴν πλατεῖα Ἀμερικῆς (Ἀγάμων).

Πρόκειται γιὰ τὸ γνωστὸ νησὶ ποὺ βρίσκεται ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Θράκη, στὰ βόρεια τοῦ Αἰγαίου Πελάγους. Κατὰ μιὰ παράδοσι, στὴ Θάσο γεννήθηκε ἡ Δήμητρα, ἡ θεὰ τῆς γεωργίας. Λέγεται ὅτι τὴν ὀνομασία πῆρε ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φοινίκων, οἱ ὁποῖοι ἐγκατεστάθησαν ἐκεῖ, ἀναζητοῦντες τὴν, ἀπὸ τὸν Δία, ἁρπαγεῖσαν Εὐρώπη. Στὴ Θάσο γεννήθηκε ὁ ζωγράφος Πολύγνωτος, ὁ ὁποῖος ἔζησε στὴν Ἀθήνα, μεταξὺ 480—445 π.Χ.

Τὸν πρῶτο Βαλκανικὸ πόλεμο (1912), ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς κατέλαβε τὴ Θάσο. Ἡ κατοχὴ αὐτὴ κυρώθηκε μὲ τὴν συνθήκη τοῦ Βουκουρεστίου (10-8-1913). Πρωτεύουσα τῆς Θάσου εἶναι τὰ Λιμενάρια (Λιμένα) καὶ ὅλο τὸ νησὶ ἔχει γύρω στὶς 20 χιλιάδες κατοίκους. Ἡ ἔκτασίς της ὑπολογίζεται στὰ 393 τετρ. χιλιόμετρα.

Θαύμαντος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κρίσσης 48, κοντὰ στὸν Ἅγιο Ἀθανάσιο τῆς Ἄνω Κυψέλης.

Ὁ Θαύμας, μυθολογικὸς γυιὸς τοῦ Πόντου καὶ τῆς Γαίας, προσωποποιεῖ τὸν σφοδρὸν ἄνεμο. (Ἡ Γαία ἢ Γῆ, σύζυγος καὶ ἀδελφὴ τοῦ Οὐρανοῦ, γέννησε, ἀπ' αὐτόν, τοὺς Τιτᾶνες, τοὺς Γίγαντες, τοὺς Ἑκατόγχειρες καὶ τοὺς Κύκλωπες).

Θεαγένους.

Πάροδος τῆς ὁδοῦς Φορμίωνος 6, κοντὰ στὸ «Ἵδρυμα Προστασίας Ἀναπήρων Παίδων» (Παγκράτι).

Ὁ Θεαγένης, τύραννος τῶν Μεγάρων, διακρίθηκε ὡς προστάτης τῶν τεχνῶν καὶ ἱδρυτὴς δημοσίων ἔργων. Τὸ 580 π.Χ. σκοτώθηκε σὲ σύγκρουσι μὲ τὴν ὀλιγαρχικὴ φατρία τῶν Μεγάρων.

Θεάγους.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἁγ. Λαύρας 2, κοντὰ στὴ γέφυρα τοῦ ρέμματος τοῦ Ζωγράφου.

«Θεάγης», εἶναι τίτλος φιλοσοφικοῦ διαλόγου τοῦ Πλάτωνος, τὸν ὁποῖον, νεώτεροι κριτικοί, δὲν θεωροῦν ὡς ἔργο του. Κατὰ τὸν διάλογο, ὁ Ἀθηναῖος, Δημόδοκος συνάντησε τὸν φίλο του, Σωκράτη καὶ τὸν ρώτησε σχετικὰ μὲ τὴν μόρφωσι τοῦ γυιοῦ του, τοῦ Θεάγους. Ὁ Σωκράτης, στὴ συνέχεια, ἐρωτᾶ τὸν Θεάγη τί θέλει νὰ γίνῃ, ἔτσι δὲ συνεχίζεται ὁ ὁμώνυμος διάλογος.

Θεανοῦς.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀλκμήνης, στάσις Καμπᾶ (ὁδὸς Πειραιῶς).

Ἡ Θεανώ, σύζυγος τοῦ βασιληᾶ τῆς Σπάρτης, Κλεομβρότου καὶ μητέρα τοῦ Παυσανίου, ἔθεσε πρώτη λίθο στὴν πόρτα τοῦ ναοῦ τῆς Χαλκιοίκου Ἀθηνᾶς, ὅπου κατέφυγεν ὁ γυιός της, ὅταν καταδιώχθηκε καὶ καταδικάσθηκε ὡς προδότης.

Θεάτρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σωκράτους 7, πίσω ἀπὸ τὴν κεντρικὴ λαχαναγορὰ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς.

Πῆρε τὴν ὀνομασία αὐτή, ἐπειδὴ ἄγει πρὸς τὸ πρῶτο θέατρο τῶν Ἀθηνῶν, τὸ θέατρο Μπούκουρα (1839-1840), στὸ ὁποῖο σήμερα στεγάζεται ἡ Βιοτεχνικὴ Σχολή.

Θειρσίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λιοσίων 143, ἀπέναντι ἀπὸ τὸν ἠλεκτρικὸ σταθμὸ Ἀττικῆς.

Ὁ Θείρσιος (Thiersch) Φρειδερῖκος, γερμανὸς φιλόλογος καὶ παιδαγωγός, γεννήθηκε τὸ 1784 κοντὰ στὴν Φράϋμπουργκ καὶ πέθανε τὸ 1860. Τὸ 1826 διωρίσθη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς φιλολογίας, στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Μονάχου. Στὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας (1821), πρόσφερε πολύτιμες ὑπηρεσίες. Ὅταν τὸ 1831, ὕστερα ἀπὸ τὴν δολοφονία τοῦ Καποδιστρίου, ἀπειλήθηκε ἀδελφοκτόνος ρῆξις μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων μερίδων, ὁ Θείρσιος, ὡς συμφιλιωτής, τὴν ἀποσόβησε. Συνέγραψε πολλὰ ἔργα σχετικὰ μὲ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα καὶ τὶς τέχνες.

(Συνεχίζεται)

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΤΑΜΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ 1962

Α) Κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον ἐ.ἔ. καὶ ἀπὸ 1-30 εἰς Ἀθήνας-Πειραιᾶ-Πάτρας καὶ Κέρκυραν :

1. Ἐξητάσθησαν ἀπὸ ἰατροὺς τῆς ἐκλογῆς των οἴκοι	1.071	Μέλη
2. » εἰς Ἰατρεῖα » » »	2.077	»
3. Εἰσήχθησαν εἰς νοσοκομεῖα καὶ κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των	220	
4. Ἐγεννήθησαν εἰς μαιευτήρια	29 νέα	»
5. Ἐξητάσθησαν εἰς ἐξωτερικὰ ἰατρεῖα τοῦ Ν.Α.Π. καὶ τοῦ Κλάδου Ὑγείας Ἀθηνῶν - Πειραιῶς	5.763	»
Ἤτοι τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλῳ	9.160	»
6. Ἐξετελέσθησαν εἰς φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των συνταγαὶ	6.377	
7. Ἐχορηγήθησαν εἰς 3 μέλη ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας	415 δραχμῶν	

Ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ὁ μὴν Μάϊος 1962 ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἔσοδα τακτικὰ	Δραχμαὶ	403.997,60
Ἔσοδα ἐκ συμμετοχῆς Δημοσίου	»	563.815,00
Σύνολον ἐσόδων	»	967.812,60
Ἔξοδα	»	1.154.837,25

Β) Ὡς γνωστόν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1388 τοῦ Α.Κ., συνεστῶτος τοῦ γάμου ἡ γυνὴ λαμβάνει τὸ ἐπώνυμον τοῦ ἀνδρός.

Πρὸς τοῦτο καὶ ἐν ὄψει ἐφοδιασμοῦ ἑκάστου μέλους τῆς οἰκογενείας τοῦ ὑπαλλήλου, δικαιουμένου περιθάλψεως εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, διὰ βιβλιαρίου ἀσθενείας, ὡς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ὑπὸ δημοσίευσιν Β.Δ/τος «περὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων κ.λ.π.» δέον ὅπως, αἱ ἔγγαμοι θήλεις ὑπάλληλοι, φέρωσιν ἐφεξῆς ἐν τῇ Ὑπηρεσίᾳ καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ συζύγου των.

Ἡ σημασία τοῦ μέτρου τούτου εἶναι μεγίστη, ἰδίᾳ εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἔγγαμοι ὑπάλληλοι προστατεύουσιν αἱ ἴδιαι τὰ ἐκ τοῦ νομίμου γάμου τέκνα των, ὅτε εἶναι ἐπιβεβλημένον νὰ ὑπάρχῃ ταὐτότης ἐπωνύμου μεταξὺ τῶν προστατευομένων τέκνων καὶ τῆς προστατευούσης αὐτὰ μητρός των, ὡς καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς αἱ σύζυγοι ὑπάλληλοι, λόγῳ διαφορᾶς βαθμοῦ μετὰ τοῦ ἐν Ὑπηρεσίᾳ συζύγου των, δικαιοῦνται νὰ ἐπιλέξωσι τὴν προβλεπομένην διὰ τὸν σύζυγον νοσοκομειακὴν περίθαλψιν.

Γ) Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 29/VII/18.5.1962 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κλάδου Ὑγείας, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6619/295/5/15.6.1962 διαταγῆς τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἐπετράπη ἡ ἐπανεγγραφὴ τῶν διαγραφέντων συνταξιούχων μετόχων, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1961 συμπληρωματικοῦ Κανονισμοῦ, ὡς μὴ ἐκπληρωσάντων ἐμπροθέσμως τὰς πρὸς τὸν Κλάδον Ὑγείας οἰκονομικὰς ὑποχρεώσεις των.

Οὗτοι δέον τὸ ταχύτερον νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας πρὸς ὑποβολὴν σχετικῆς αἰτήσεως. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς τασσομένης προθεσμίας ἀπόλλυται παντελῶς τὸ παρασχεθὲν πρὸς ἐπανεγγραφὴν των δικαίωμα.

Ὁ Ἀρχηγὸς
Ὡς Πρόεδρος τοῦ Κλάδου Ὑγείας
ΘΕΟΔ. Ν. ΡΑΚΙΝΤΖΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους : 1) Ἀστυνόμον Α' κ. Θᾶνον Παναγιώτην, 2) Ὑπαστυνόμους Α' κ.κ. Γιαννημάραν Κωνσταντῖνον καὶ Καρυώτην Λέανδρον καὶ 3) Ἀστυφύλακας κ.κ. Πλέτσαν Δημήτριον, Λιάτικον Κωνσταντῖνον, Τρίγκαν Θεοδόσιον, Μιχαλόπουλον Νικόλαον, Χαρλαύτην Ἀντώνιον καὶ Σκιάνην Ἀναστάσιον, διότι ἅπαντες κατὰ τὴν σοβαρὰν κλοπήν, διὰ ρήξεως, τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φωκίωνος Νέγρη ζαχαροπλαστείου «Σελέκτ», ἐργασθέντες πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἐκτάκτου δραστηριότητος, προσοχῆς καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὸ καθῆκον, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, ὄντος προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Διώξεως Διαρρηκτῶν τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ἐπέτυχον τὴν ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος σύλληψιν τῶν δραστῶν καὶ τὴν κατάσχεσιν ἐπ' αὐτῶν τῶν κλαπέντων τὴν νύκτα τῆς 27-4-62 χιλίων χρυσῶν λιρῶν καὶ δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) δραχμῶν, προκαλέσαντες οὕτω τὰ εὐμενῆ σχόλια τοῦ τύπου καὶ τοῦ κοινοῦ ὑπὲρ τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Ὡσαύτως, διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἐπηνέθησαν οἱ : 1) Ἀρχιφύλαξ κ. Παπακωνσταντίνου Νικόλαος, 2) Ὑπαρχιφύλαξ κ. Δαλιάνης Παναγιώτης καὶ 3) Ἀστυφύλακες κ.κ. Σύριος Ἰωάννης, Δράλλος Βασίλειος, Ἀδὰμ Βασίλειος, Γρεβενιώτης Χρῆστος καὶ Μαρινόπουλος Βασίλειος, διότι οὗτοι ἐργασθέντες μετὰ ζήλου, προθυμίας καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ καθῆκον, προσέφερον πολύτιμον συνδρομὴν εἰς τὴν περαίωσιν τῆς ὡς ἄνω σοβαρᾶς ὑποθέσεως.

—Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας, διὰ διαταγῆς του, ἐξέφρασε τὴν πλήρη εὐαρέσκειάν του εἰς τοὺς κατωτέρω ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους : 1) Ἀστυνόμον Β' κ. Παπαθανασίου Λεωνίδαν, 2) Ὑπαστυνόμον Α' κ. Κουβέλην Κωνσταντῖνον καὶ 3) δοκίμους Ὑπαστυνόμους κ.κ. Βούλγαρην Νικόλαον, Γῶγον Ἀθανάσιον, Ρήγαν Νικόλαον, Τσιτσιμπῖκον Εὐάγγελον, Τριαντάφυλλον Εὐάγγελον, Καραμέτζιον Γεώργιον, Κύρκον Ἀριστείδην, Σωτῆρχον Λουκᾶν, Καραμπᾶτον Ἡρακλῆν, Ζαφειρόπουλον Συμεῶνα, Κανῆν Κωνσταντῖνον, Κισσούδην Ἰωάννην, Χοχτούλαν Δημήτριον, καὶ Ἀντωνίου Ἀντώνιον, διότι οἱ δύο πρῶτοι ὡς ὀργανωταί, ἀρχηγοὶ ὁμάδων καὶ προπονηταὶ καὶ οἱ λοιποὶ ὡς σκοπευταί, συμμετασχόντες εἰς τὸ Σκοπευτικὸν Πρωτάθλημα 1962 Ἀνωτάτων Στρατιωτικῶν Σχολῶν, ἐπέτυχον καὶ τὰς τρεῖς πρώτας ἀτομικὰς νίκας, τὴν πρώτην ὁμαδικὴν τοιαύτην εἰς τὸ πολεμικὸν τυφέκιον καὶ τὰς δύο ὁμαδικὰς εἰς τὸ περίστροφον καὶ τυφέκιον 0,22. Διὰ τῶν νικῶν τούτων ἐπεβλήθησαν τῶν Σχολῶν Ναυτικῶν Δοκίμων, Ἰκάρων καὶ Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων, εἰς ὅλα τὰ ἀτομικὰ ἀγωνίσματα καὶ εἰς τὸ ὁμαδικὸν τοῦ πολεμικοῦ τυφεκίου, συντελέσαντες οὕτω εἰς τὴν προβολὴν καὶ ἐξύψωσιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ - ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ

— Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος οἱ : 1) Ὑπαρχιφύλακες κ.κ. Παπασπύρου Ἀνδρέας καὶ Καμάνης Ἀχιλλεὺς εἰς οὓς ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του διὰ τὴν ὑπερ20ετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ

'Αστυνομικῷ Σώματι καὶ 2) 'Αστυφύλακες κ.κ. Τσιακαλάκης 'Ηλίας, Δημόπουλος Δημοσθένης, Λαμπρινίδης Δημήτριος καὶ Τσαπόγας Διονύσιος.

—'Απελύθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, οἱ μαθητευόμενοι 'Αστυφύλακες κ.κ. Ψύλλας 'Ιωάννης καὶ Δούδαλης Κωνσταντῖνος, κριθέντες ἀκατάλληλοι πρὸς μονιμοποίησιν.

***

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, οἱ ὁρκισθέντες τὴν 4-7-1962 πεντήκοντα Ὑπαστυνόμοι Β' τάξεως, ἐτοποθετήθησαν ὡς κάτωθι :

Ι. Εἰς 'Αστυνομικὴν Διεύθυνσιν 'Αθηνῶν: Οἱ κ.κ. 1) Βούζας Σπυρίδων, 2) Πηγαδιώτης Κωνσταντῖνος, 3) Τσαγκάνης Νικόλαος, 4) Ψαράκης 'Ιωάννης, 5) Μακρῆς 'Ιωάννης, 6) Παπαϊωάννου 'Απόστολος, 7) 'Αρτικόπουλος Σταμάτιος, 8) Κισσούδης 'Ιωάννης, 9) Καντζουράκης Σταῦρος, 10) Κῦρκος 'Αριστείδης, 11) Καλαφατάκης Μιχαήλ, 12) Κρόμπας Παναγιώτης, 13) Κλέπουρας Πέτρος, 14) Νικολόπουλος 'Αριστείδης, 15) Μανωλόπουλος Βασίλειος, 16) Καλλίθρακας Γεώργιος, 17) Νηστικούλης Γεώργιος, 18) Ραπτάκης Γεώργιος ἢ Ξενοφῶν, 19) Ζαφειρόπουλος Συμεών, 20) Γῶγος 'Αθανάσιος, 21) Τσιτσιμπῖκος Εὐάγγελος, 22) Μαστοράκος 'Απόστολος, 23) Κολοβέας Γεώργιος, 24) Μπελῆς Γεώργιος, 25) Μπουγᾶς Φώτιος, 26) Μαρνέρης Γεώργιος, 27) Τριαντάφυλλος Εὐάγγελος, 28) Μπερτσιᾶς Θεμιστοκλῆς, 29) Χοχτούλας Δημήτριος, 30) Γεωργουλάκης Γεώργιος, 31) Παπαδᾶτος Παναγιώτης καὶ 32) Ζαφειρόπουλος Νικόλαος.

ΙΙ. Εἰς 'Αστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πειραιῶς: Οἱ κ.κ. 1) Κοντὸς Παναγιώτης, 2) Παπανδρέου Εὐστάθιος, 3) Σαλμᾶς Τηλέμαχος, 4) Φανουράκης Γεώργιος, 5) Μαυρακάκης 'Αντώνιος, 6) Σαλτέρης Δημήτριος, 7) 'Ιωαννίδης Βασίλειος, 8) Κοκοράκης Γρηγόριος, 9) Κίνοβας Γεώργιος, 10) Βασιλάκος Δημήτριος, 11) Παπαδημητρίου 'Ιωάννης καὶ 12) Πάζας 'Ιωάννης.

ΙΙΙ. Εἰς 'Αστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πατρῶν: Οἱ κ.κ. 1) Βούλγαρης Νικόλαος, 2) Λάγιος Θεόδωρος, 3) 'Αποστολόπουλος Νικόλαος καὶ 4) Χριστόπουλος Παναγιώτης.

ΙΥ. Εἰς 'Αστυνομικὴν Διεύθυνσιν Κερκύρας: Οἱ κ.κ. 1) Κανῆς Κωνσταντῖνος καὶ 2) Κολεύρης Κωνσταντῖνος.

***

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΑΙ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

'Απὸ 16/6/62, ἤρχισαν αἱ θερινὰι δημόσιαι προβολαὶ τοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων. Κατ' αὐτὰς προβάλλεται πλούσιον διδακτικὸν καὶ ψυχαγωγικὸν κινηματογραφικὸν πρόγραμμα τριῶρου διαρκείας. Ἤδη τὸ 'Αστυνομικὸν Κινηματογραφικὸν Συνεργεῖον ἐπεσκέφθη καὶ ἐπραγματοποίησε, μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν, προβολάς, εἰς τὰς συνοικίας : Νέον Κόσμον, Παλαιὰν Κοκκινιάν, Περιστέριον Πλατεῖαν Πηγάδας Πειραιῶς, Καμίνια Πειραιῶς, 'Αγίαν Σοφίαν Πειραιῶς, Ταμπούρια Πειραιῶς, Ἄνω Πετράλωνα, 'Αμφιάλην Πειραιῶς, Κορυδαλλὸν Πειραιῶς, Πλατεῖαν Ζωοδόχου Πηγῆς, συνοικισμὸν Πλάτωνος, Πλατεῖαν Αὔρας Βύρωνος, Πλατεῖαν Ὑμηττοῦ, Καισαριανήν, Δραπετσώναν Πειραιῶς, Ἄνω Δάφνην, Πλατεῖαν 'Αναλήψεως, Ἅγιον 'Ιωάννην Ρέντη Πειραιῶς, 'Αμφιθέαν, Καλλιθέαν, Μοσχάτον, Πολύγωνον, Νέαν

Σμύρνην, Πλατεῖαν Ταπητουργείου Βύρωνος, Καλλίπολιν Πειραιῶς, Δραπετσώναν Πειραιῶς καὶ Κορυδαλλὸν Πειραιῶς.

Κατὰ τὸ προσεχὲς 15θήμερον τὸ Ἀστυνομικὸν Κινηματογραφικὸν Συνεργεῖον θὰ ἐπισκεφθῇ τὰς ἀκολούθους συνοικίας, πρὸς προβολὴν ταινιῶν.

Δευτέραν, 16/7/62, τὴν πλατεῖαν Μπουρναζίου Περιστερίου.

Τρίτην, 17/7/62, τὴν Νέαν Ἑλβετίαν, (Πλατεῖαν Βυζαντίου).

Τετάρτην, 18/7/62, τὸ Καλαμάκιον, (Πλατεῖαν πρὸ τοῦ ἐκπαιδευτηρίου Ἀναστοπούλου, 2α στάσις Καλαμακίου).

Πέμπτην, 19/7/62, τὴν Νίκαιαν Πειραιῶς, (Πλατεῖαν Μεταμορφώσεως).

Παρασκευήν, 20/7/62, τὸ Κερατσίνιον Πειραιῶς, (Πλατεῖαν Εὐγενείας).

Σάββατον, 21/7/62, τὸν Νέον Κόσμον, (Πλατεῖαν Ἁγίου Γεωργίου).

Δευτέραν, 23/7/62, τὸ Παλαιὸν Φάληρον, (Ἁγίαν Βαρβάραν-Γήπεδον Ἀθλητικοῦ Ὁμίλου «Δάφνη»).

Τρίτην, 24/7/62, τὰ Κάτω Πατήσια, (Γιάνναρη-Γεράκη-Παρασκευοπούλου).

Τετάρτην, 25/7/62, τὸ Γαλάτσιον, (Συνοικία Λαμπρινῆς-Φυσιολατρῶν).

Πέμπτην, 26/7/62, τὸν Ἅγιον Ἰωάννην Ρέντη, (Πολυκατοικίαι ὁδοῦ Θηβῶν).

Παρασκευήν, 27/7/62, τὴν Παλαιὰν Κοκκινιάν, (Πλατεῖαν Ἁγίου Νικολάου).

Σάββατον, 28/7/62, Νέον Φάληρον, (Παραλιακὴν Ἀκτήν, πρὸ τοῦ κέντρου «Ταραντέλλα», ἔναντι Ζ'. Ἀστ. Τμήματος Πειραιῶς).

Δευτέραν, 30/7/62, τὸ Πολύγωνον, (Πλατεῖαν Βενιζέλου-Τουρκοβούνια).

Τρίτην, 31/7/62, τὴν Νέαν Κοκκινιὰν Πειραιῶς (Πλατεῖαν Ὁμονοίας).

***

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Ἠλίαν Γεωρ. Ἐλήφθη τὸ χρονογράφημά σας «Ὁ Μπάρμπα-Λιᾶς». Μὲ λίγη προσπάθεια θὰ ἐπιτύχετε ἀσφαλῶς νὰ γράφετε χρονογραφήματα δημοσιεύσιμα μὲ θέματα παρμένα ἀπὸ τὴν ἀστείρευτη ἀστυνομικὴ ζωή.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Συμπεριφορὰ Ἀστυνομικῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεση τῆς ὑπηρεσίας των καὶ ὡς ἀτόμων στὴν κοινωνία, ὑπὸ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου 625

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ὁ «Δωδεκάλογος τοῦ Γύφτου» καὶ ἡ κομματικὴ (κομμουνιστικὴ) ἐπιστράτευση τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Χαρ. Σταμάτη (συνέχεια) 632

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΣ

Ἡ συμβολὴ τῶν Ἀστυνομικῶν Συντακτῶν εἰς τὴν ἵδρυσιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου (συνέχεια) 637

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Πλαστογραφία ταπεζιτικῶν τσέκς—Ἀνακάλυψις καὶ σύλληψις τῶν πλαστογράφων στὴν Ἑλλάδα, ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπ/μου κ. Γεωρ. Δουκάκη (συνέχεια καὶ τέλος) 639

ΞΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Δηλητηρίασις—Ἀποκάλυψις τοῦ ἐγκλήματος καὶ σύλληψις τοῦ δράστου, ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ περιοδικοῦ «Kriminalistik», κατὰ μετάφρασιν Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ 642

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἀστυνομία Πόλεων—Μία ἔρευνα γύρω ἀπὸ τὴν κίνησι καὶ δραστηριότητα τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 646

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΙΔΕΩΝ

Τί νὰ γράψω; ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπύρου Πηλοῦ (συνέχεια) 651

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὴν Τροχαίαν, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Γεωργίου Κανελλοπούλου 655

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Ὁρκωμοσία νέων Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχιφυλάκων, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 657

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τὸ γυμνὸ μοντέλο, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Χαρ. Σταμάτη (συνέχεια) 661

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 665

ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἀπολογισμὸς μηνὸς Ἰουνίου 1962 669

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 670

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 - Ἀθῆναι (Τηλ. 522.512)

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30′ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.